

Giới thiệu Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tứ Diệp Thảo Đây Hả

Nội dung của truyện teen hay mà tác giả Lan Nhi Nguyễn vừa cho ra mắt mang tên Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tứ Diệp Thảo Đây Hả nói về tình yêu của ba chàng trai TFBoys và ba cô gái du học sinh Việt Nam! Họ vô tình gặp nhau vì những lý do không ngờ tới!

Đôi khi nó cũng hơi ngớ ngẩn. Không giống với những truyện khác về TFBoys truyện này sẽ mang lại cho các bạn đọc từ một cảm giác nhàm chán sang một cảm giác mới mẻ và thú vị! Có những đấu tranh quyết liệt để gìn giữ lấy tình yêu của ba cặp đôi trẻ. Cả những thử thách đang chờ đón họ phía trước! Họ làm thế nào gặp nhau và mạnh mẽ yêu nhau 100 ngày. Họ sẽ làm sao để gìn giữ tình yêu của mình trong truyện online này.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tứ Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Giới Thiệu Về Các Nhân Vật

Tựa đề truyện:

CÔ BÉ NGỐC KHI NÀO EM MỚI CHỊU LÀM TỨ DIỆP THẢO ĐÂY HẢ!

Giới thiệu về các nhân vật

+Vương Tuấn Khải: Trưởng nhóm TFBoys, học giỏi toàn diện, hát hay, nhảy giỏi,

+Vương Nguyên: Thành viên của nhóm TFBoys người đảm nhận vai trò đáng yêu và pha trò cười cho nhóm, hát hay, học giỏi

+Dịch Dương Thiên Ti: Thành viên của nhóm TFBoys, nhảy rất giỏi, là dancer chính của nhóm, cực lạnh lùng, chỉ thân thiện với hai thành viên của TFBoys, nhưng có một cô gái có thể làm thay đổi con người cậu...sẽ tiết lộ sau

+Tiểu Ngọc Linh Nhi(biệt hiệu Ry)một cô gái yêu đời, luôn lạc quan, kiên cường mạnh mẽ(TFBoys là ai nó không biết và cũng không cần biết), nội tâm phức tạp

+Tiểu Linh Đan(biệt hiệu Rin): lúc nào cũng vui vẻ, dễ thương hay khóc(Là 1 TDT chân chính). Là bạn thân của Ry và Ren

+Vũ Ánh Minh(biệt hiệu Ren): hoạt bát, lanh lợi(là một TDT chân chính), là bạn thân của Ry và Ren

+Đình Hạo Thiên: học cùng lớp với ba cô bạn, thích Ry, hay giúp đỡ người khác

Và một số nhân vật mình sẽ giới thiệu xongTiếng trống trường reo lên báo hiệu giờ học đã tới. Các học sinh trong lớp 10C đã ổn định vị trí ngồi trong lớp. Cô Lan bước vào:

"Các em lớp ta nay có một tin vui và một tin buồn! Các em muốn nghe tin nào trước?"

Cả lớp đồng thanh:

"Tin vui đi cô!"

Cô mỉm cười nói:

"Vừa rồi lớp ta bạn Linh Nhi đã được vinh dự xếp hạng toàn trường nên đã giành được học bổng qua Trung Quốc du học."

"Tin buồn là gì ạ?"

Cô hơi xúc động rồi nói:

"Tin buồn là lớp ta sắp mất đi một thành viên ưu tú xuất sắc."

Cả lớp thở dài ả ả ả. Rin quay sang chỗ Ry:

"Mày đi rồi bọn tao biết chơi với ai đây!"

Nó cười buồn:

"Còn Ren và nhiều bạn trong lớp mà! Tao đi rồi về chứ có đi luôn đâu!"

Các tiết học trôi qua một cách im ắng, bầu không khí trong lớp thật tĩnh mịch.

Ra về, cả lớp xúm lại chỗ nó chào nó, có bạn còn tặng kẹo tặng bánh và chúc nó đi vui vẻ! Tuy chỉ là những món quà nhỏ bé nhưng đối với nó thực sự rất quý giá.

Ngay cả Vũ Uyên người mà ghét nó vì không lần nào giữ được hạng nhất cũng ra chỗ nó rồi nói:

"Tuy tôi và cậu cũng không thân thiết lắm nhưng cậu đi tôi cũng không vui xúu nào. Đi đường bình an nhé!"

Nó nói:

"Cảm ơn cậu! Tôi đi rồi cậu phải thay tôi giữ vững hạng nhất cho lớp đấy nhé!"

"Tôi biết rồi! Tạm biệt cậu!"

"Tạm biệt cậu!"

Tạm biệt bạn bè xong nó ra về! Về tới nhà nó thông báo ngay cho ba mẹ nó. Ba mẹ nó nửa vui nửa buồn. Vui vì con gái của họ thật giỏi giang, buồn vì họ phải xa đứa con gái nhỏ này của họ 6 năm. Họ chưa khi nào phải xa nó lâu như vậy.

Sáng hôm sau nó đang ngủ say sưa, mẹ nó hét to:

"CÓ DẬY KHÔNG HẢ CON SÂU LƯỜI?"

Nó mắt nhắm mắt mở:

"Nay con được nghỉ mà mẹ cho con ngủ thêm đi mà!"

Mẹ nó chào thua nó:

"Cô nương sắp qua kia du học không tính sắm sửa gì hết à!"

Nghe mẹ nói vậy, nó bật dậy chạy như bay vào nhà vệ sinh làm vệcn thay đồ rồi cùng мамы nó đi mua đồ.

Nhà nó cũng không giàu có gì cũng không thể nói là khá giả được, chỉ gọi là tạm đủ thôi. Bản thân nó cũng tiết kiệm cho ba mẹ. Nhưng lần này phải đi lâu như vậy nên bắt buộc phải sắm sửa thôi. Nó và mẹ lựa rất nhiều đồ đến gần trưa mới về tới nhà.

Ba nó đang ngồi đọc báo cũng phải tròn xoe mắt nhìn nó và mẹ nó. Ông nói:

"Hai mẹ con bà tính gom hết cái gian hàng của người ta hay sao vậy."

Mẹ nó nhìn ba nó:

"Ông này cứ nói quá không à! Bảo bối của chúng ta phải đi xa như vậy! Quần áo nó toàn là đồ cũ phải sắm sửa chứ!"

Nó dành ra thời gian cả ngày để quây quần tận hưởng bên gia đình

Chap 1 này chỉ giới thiệu về Ry nên hơi nhàm chán chút nhé! Từ chap sau sẽ có sự xuất hiện của ba thành viên TFBoys mọi người ủng hộ và theo dõi cho ad nhé

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Vô Tình Chạm Mặt

Sáng hôm sau là ngày nó phải ra sân bay đi du học. Ba mẹ nó và hai cô bạn thân cũng ra tiễn nó lên sân bay. Nó ôm chầm lấy ba mẹ:

"Ba mẹ ở nhà giữ gìn sức khỏe nha! Con phải đi rồi! Không phải lo cho con đâu! Con lớn rồi mà!"

"Con qua đó nhớ ăn uống đầy đủ, học thì học nhưng vẫn phải giữ gìn sức khỏe nhé!-Mẹ nó rung rung sắp khóc

Ba nó thì cũng buồn nhưng vẫn động viên nó:

"Qua đó học hành cho tốt nhé con gái"

"Vâng ạ!"

Quay qua hai nhỏ bạn thân:

"Tao đi tụi bay ở lại mạnh giỏi nha!Thỉnh thoảng qua chơi với ba mẹ tao nha!"

"Tụi tao biết rồi qua đó nhớ liên lạc với tụi tao nha!"

"Biết rồi mà hai con nhỏ này khóc gì chứ!Thôi tới giờ đi rồi!Chào ba mẹ con đi!Chào tụi bay nha!"

Nó kéo vali vào trong làm thủ tục rồi lên máy bay!Nó nhìn lại bầu trời lần cuối:

"Tạm biệt Việt Nam tôi đi đây!"

Đây là dải phân cách

Hơn ba tiếng ngồi trên máy bay nó cũng tới được Trung Quốc. Nó uể oải xách vali rồi tìm đường về chung cư Hoa Viên. Trước khi sang Trung Quốc nó đã học trước tiếng Trung rồi nên đối với nó việc hỏi người ta không có gì khó.

Sau khi bắt taxi về gần tới chung cư còn cách khoảng 2 cây nữa nó muốn đi dạo cho biết đường lối.Nó kéo vali đi trên đường ngắm phong cảnh.Lúc đi qua một con hẻm nhỏ nó bất chợt thấy một cậu nam sinh bị bốn người đàn ông to lực lưỡng đánh bầm dập trông rất bị thương và đau đớn. Những người đánh cậu nam sinh này hét:

"Thằng nhãi kia có nhiều tiền đưa hết đây!"

Cậu nam sinh kia ôm đầu đau đớn:

"Tôi không có tiền!"

"Mày nói mày không có tiền!Ai mà tin được trên người mày toàn đồ hiệu không mà!"

"Tôi không đem theo tiền!"

"Vậy được tụi bay đánh nó tiếp cho tao."

Tên cầm đầu vừa dứt lời,ba tên kia xúm lại đánh.

Nó thấy vậy bắn khoăn:

"Liệu mình có nên giúp không ta!Làm sao bây giờ!Mới qua đây không thể gây chuyện được!Thôi coi như mình chưa thấy gì đi!Chưa thấy gì hết!"

Nói rồi nó bước đi!Đi được hai bước nó lùi lại về vị trí cũ:

"Haizz!Không lẽ thấy chết mình lại không cứu!"

Nói rồi nó liền lôi một cái nón đen và một cái khẩu trang đen kia vào!Xong nó chạy vào:

"Dừng tay lại!Bốn người đánh một người không thấy nhục sao!"

Tên cầm đầu hô lớn:

"Cô em à đừng xía mũi vào chuyện này!Anh đây không thích đánh con gái!Mau tránh ra không đừng trách."

Nó hừ lạnh tiến tới:

"Nhưng tao thì thích đánh con trai!Ý kiến gì hả!"

Dứt lời nó nhảy vào đánh ba tên đàn em ngã sóng soài.Còn mỗi tên cầm đầu hắn thấy đàn em mình bị đánh la liệt hết hăm cầm gậy chạy về phía nó định cho nó chết.Nhưng nó đâu dễ tên đó có cơ hội làm vậy.Nó né một cách nhanh chóng và cho hắn một cú đấm vào bụng Tên cầm đầu đau đớn ngã xuống.Nó liền nắm lấy tay cậu con trai đó vs vali chạy đi một mạch cách đó khá xa.

Sau khi chạy đi một mạch ,nó và cậu con trai kia liền dừng lại thở lấy sức.Nó chợt nhìn lại hành động của mình liền buông tay cậu ta ra.

Cậu con trai đó nói :

"Cảm ơn cô nhiều nha!Không có cô giờ này tôi không biết sao nữa!Cô tên gì nhà ở đâu để tôi có thể đền đáp ơn cứu mạng này."

Nó nói:

"Không sao đâu!Dù sao tôi cũng không thể thấy chết không cứu. Nếu có duyên ắt gặp lại."

Nói rồi nó đi mất.Cậu nhìn theo người con gái lạ lùng này cho tới lúc nó khuất bóng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây* Hà được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hàng Xóm Mới

Cậu con trai đó vừa về tới nhà,hai cậu con trai khác chạy ra:

"Khải ca à sao anh đi mua bánh về lâu vậy!"-Vương Nguyên hỏi anh

"Sao anh lại bầm dập thế kia!Mới bị ai đánh à?"-Thiên Ti lo lắng

Tiểu Khải kể lại toàn bộ sự việc mình bị đánh tới việc được một cô gái cứu.Vương Nguyên nghe xong liền vỗ tay:

"Woa!Hay thật đó!Cô gái đó thật tốt!"

Thiên Ti cốc đầu Vương Nguyên:

"Cậu bị ngốc à!Không thấy anh ấy bị đánh như vậy sao còn khen hay."

Nguyên Nguyên giãy nảy:

"Nè!Tớ nói gì sai chứ!"

Tiểu Khải can ngăn hai đứa em này lại:

"Hai đứa không đỡ anh ra ghế à!Nguyên em mau đi lấy cho anh bông băng đi!"

Nghe Khải nói vậy anh ngoan ngoãn nghe lời. Thực ra không phải cậu không có tiền mà cậu nghĩ chỉ mua bánh cho hai tiểu siêu quậy này nên chỉ mang đủ thôi.Ai ngờ bánh bị bọn chúng dẫm nát hết.

_____ Đây là dài phân cách _____

Còn về nó sau khi cứu cậu xong thì nó gặp rắc rối,phải mất cả tiếng đồng hồ nó mới tìm ra được khu chung cư vì nó mắc chứng mù đường.Nó làm thủ tục với chủ nhà xong nó đã về được tới nhà của nó.Nó dọn dẹp nhà cửa xong gọi cho ba mẹ nó hỏi han rồi cúp máy.Ăn cơm xong nó nhớ lại chuyện hồi nãy cứu cậu con trai đó.Nhìn trông cậu ta rất đẹp,cao ráo trông như soái ca trông truyền thuyết vậy.Nó mỉm cười.

Đến đây chắc nhiều bạn thắc mắc tại sao nó không biết cậu là ai.Nó chỉ quan tâm đến học hành còn ca sĩ nó không quan tâm và không cần biết tên như đã giới thiệu ở nhân vật rồi nhé.

Hai hôm nữa nó phải nhập học ở trường rồi nên sáng hôm nay nó dậy thật sớm ra ngoài mua đồ trang trí với những vật dụng cần thiết cho nhà.Trên đường đi nó gặp một gian hàng bán đồ lưu niệm rất dễ thương.Nó ghé vào xem và thấy một sợi dây chuyền hình cô bốn lá được bao phủ bằng lớp kim tuyến rất dễ thương.Còn có dòng chữ OnlyLove được gắn trên mặt dây nữa nó liền mua rồi đi về.

Mất hơn hai tiếng trang trí dọn dẹp xong xuôi nó tắm rửa rồi qua nhà các hàng xóm tặng quà như để làm quen.Sau khi phân phát hết nhà xong còn nhà cuối dãy phòng 220.Nó gõ cửa ,một lát sau có người ra mở cửa. Nó nói:

"Tôi có chút quà làm quen !Tôi là hàng xóm mới tới."

Tuấn Khải nói:

" Cảm ơn !Cô mới tới à!"

"Vâng tôi mới tới!Nhà tôi ở đầu dãy phòng 210."

"Rất vui được làm quen với cô!"

"Tôi cũng vậy!Chào anh!"

"Tạm biệt!"

Nó đi về đầu óc vẫn còn mơ hồ suy nghĩ:

"Sao anh ta lại ở đây nhỉ!Người mà mình cứu hôn qua đây mà!Không nghĩ nữa Ry à!"

Còn cậu sau khi nó về cậu cười:

"Muốn gây sự chú ý với tôi sao lại làm như không biết tôi là ai!Cô cũng chỉ là một fangirl thôi!"

Vậy ra cậu vẫn chưa biết nó là người đã cứu cậu,vì hôm qua nó đeo khẩu trang đen với mũ đen nên cậu không biết nó là ai với lại nó cũng không muốn cho cậu biết điều này. Cậu hiểu nhầm nó là fangirl cũng phải vì cái dây chuyền nó mới mua có hình cò bốn lá.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Làm Việc Tốt Được Đền Ở May Mắn

Sáng hôm sau,nay là ngày cuối cùng nó được nghỉ ngơi trước khi chính thức vô học nên nó quyết định dạo chơi xung quanh cho biết đường xá.Khi đang ngang qua một công viên nó thấy một đứa bé gái đang khóc nức nở.Khi được biết lý do cô bé mãi chơi nên lạc mẹ.Nó liền lấy móc khóa hình con thỏ bông mới mua tặng cho cô bé và nói:

" Bé ngoan không khóc nữa!Chị tặng em cái này xem như quà làm quen đi!Nín đi chị đưa em đi tìm mẹ!"

Đứa bé nghe xong nín khóc liền cười để nó dẫn đi.Hơn 30 phút sau có một người phụ nữ tầm 30 tuổi chạy tới chỗ nó ôm bé gái vào lòng:

"Tần Hy con đây rồi!Biết mẹ lo lắng lắm không!"

"Chị kia tốt bụng lắm!Đưa con đi kiếm mẹ á!"

Người mẹ định quay lại cảm ơn người đã giúp con gái mình thì không thấy ai.Nó đã đi mất rồi.

Nó hiện giờ đang phải đối diện với vấn đề lớn.Nó lại không biết đường về chung cư.Như đã nhắc ở chap 3 nó vốn bị mù đường.Nó đi miết hỏi rất nhiều người nhưng vẫn không kiếm được đường về!Sau một hồi mệt quá nó ngồi lại kê bên đường nghỉ mệt.Cứ thế này đến tận tối nó cũng không kiếm được đường về mất.Trung Quốc còn rộng hơn Việt Nam nhiều.

Một chàng trai tiến lại chỗ nó rồi nói:

"Cô bé không kiếm được đường về à?"

Nó ngược nhìn người con trai này rồi đứng dậy.Anh ta mặt mũi trông rất baby,má hồng phúng phính,người cao ráo.

"Sao anh biết tôi không kiếm được đường về?"-Nó thắc mắc

"Từ lúc em giúp cô bé kia tôi đã chứng kiến tất cả cho đến lúc em bị lạc."

"Anh theo dõi tôi sao!"

"Không có tôi chỉ là cảm thấy rất hiếu kì về em thôi!Em ở đâu nói đi tôi chỉ đường về cho!"

"Tôi làm sao tin được anh chứ!"-Nó vốn nghi hoặc cậu con trai này.

Chàng trai đó nhìn nó:

"Em không biết tôi là ai sao?"

Nó càng ngờ vực cậu hơn:

"Ngày anh tôi làm sao biết anh là ai chứ! Lần đầu tôi gặp anh mà!"

"Em giả ngốc à! Sao lại không biết tôi là ai chứ!"

Nó bắt đầu bực bội:

"Tôi không giả ngốc! Tin không tùy anh!"-Nó không muốn đôi co nữa

"Vậy sợi dây chuyền trên cổ em là gì chứ!"

"Tôi mới mua hôm qua! Trông nó rất bắt mắt với lại giảm giá nên tôi mua đó!"

"Vậy em biết TFBoys là ai không!"

"Sao ai cũng thích nói cái tên này hết vậy ta!"

"Sao em lại nói vậy?"

"Hai nhỏ bạn thân của tôi tối ngày cứ nhắc miết chứ sao nữa! Mà sao anh hỏi nhiều vậy?"

"Thôi được rồi! Em vẫn nên biết mình đang trong tình trạng lạc đường và tôi là người sẵn sàng giúp đỡ em trong tình huống này! Hiểu chứ!-Vương Nguyên cười

Lúc đầu anh cứ nghĩ là cô nói dối nhưng qua kiểm chứng thì nó không nói xạo. Nhìn cử chỉ và hành vi của nó là anh biết.

"Vậy em ở đâu thế?"

"Tôi ở chung cư Hoa Viên! Anh có biết nó ở đâu không vậy!"

Cậu không nghĩ là trùng hợp đến thế:

"Tôi ở đó hai năm rồi có thấy cô đâu!"

"Tôi là hàng xóm mới!"

"Vậy em đi theo tôi!"

Nó liền theo cậu về. Về tới nhà trông nó rất phấn khích, biểu cảm của nó trông rất dễ thương làm cậu nhìn mãi không rời. Nó cúi đầu:

"Chào anh! Cảm ơn đã giúp tôi ạ!"

"Không có gì tôi về đây!"

Nói rồi cậu đi về, cô hàng xóm mới này thật thú vị. Mới vừa mới nghi hoặc cậu nghĩ cậu là kẻ xấu xong liền chào lễ phép như vậy!

Thật đáng yêu mà!

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nhờ Vả Nam Thần Mặt Lạnh

Nó vào nhà ăn uống sau xuôi, call video cho ba mẹ và hai nhỏ bạn thân rồi học bài xong nó đi ngủ.

Sáng hôm sau nay là ngày nó phải nhập học nên nó dậy thật sớm. Nó mặc áo sơ mi trắng với quần tây vì nó chưa mua đồng phục ở trường này.

Nó khóa cửa rồi ra khỏi nhà xuống đến cầu thang thì thấy một cậu nam sinh mặc đồ giống trường nó nên nó gọi lớn:

"Cậu gì đó ới! Chờ tôi với!"

Cậu ta dừng lại:

Có chuyện gì!"

Nó vừa kịp chạy xuống luôn nói:

"Có phải cậu học trường Vương Thiên không!"

"Đúng rồi! Có gì không?"

"Cậu định tới trường phải không! Nếu vậy cho tôi đi với! Tôi là học sinh mới!"

"Được rồi! Đi theo tôi!"

Nói đến đây chắc mọi người cũng biết là ai rồi phải không. Quả nhiên anh Thiên nhà ta có khác! Khí chất lạnh lùng.

Đi trên đường cậu thấy cô gái này rất lạ không giống với những cô gái cậu từng gặp. Yên lặng theo cậu không chút phản ứng.

"Cô tên gì vậy!"

"Tôi là Tiểu Ngọc Linh Nhi, gọi tôi là Ry cũng được! Còn anh tên gì?"

Đang đi nghe nó nói làm cậu sốc tột đỉnh. Làm gì có đứa con gái nào không biết cậu chứ!

"Cô không biết tôi là ai à?"

"Đương nhiên rồi lần đầu tôi gặp cậu mà!"

"Chiếc vòng trên cổ cô là sao vậy! Muốn chối à! Thích gây sự chú ý với Dịch Dương Thiên Tỉ tôi à! Vô ích thôi!"

Nó nhìn xuống vòng cổ mình rồi như nhớ ra cái gì đó rồi nói:

"Ý cậu là cái này hả! Hai hôm trước tôi mới mua! Nó đẹp với được giảm giá á!"

Ngưng một lúc nó nói tiếp:

"Nói thật là hôm qua có một tên điên hỏi cậu này y chang câu cậu mới nói á!"

Thiên Tỉ xám mặt lại không nói câu nào đi tiếp! Nó khen đẹp còn đồ đảng này còn nói đồ giảm giá! Như kiểu muốn nói cậu rớt giá vậy! Cuối cùng cũng tới trường.

Thiên Tỉ nói:

"Tôi giúp đến đây thôi! Còn lại cô tự lo đi!"

Nó cảm ơn cậu đang định đi về phòng văn thư nhận lớp thì có tiếng nói:

"Thiên Tỉ sao sáng đi không chờ tớ chứ!"

"Ai bảo cậu lè mè làm gì!"

"Cậu nói thế mà nghe được à!"- Vương Nguyên hơi giận rồi quay qua nó ngạc nhiên:

"Hàng xóm mới à! Em cũng biết kiếm đường tới trường đó hả! Em học ở đây à!"

Nó chỉ vào Thiên Tỉ và nói:

"Cậu ta giúp tôi!"

Thiên Tỉ hỏi nó nhìn về phía Vương Nguyên:

"Đừng nói với tôi đây là tên điên cô nói đó nhé!"

Nó gật đầu. Vương Nguyên sốc nặng nam thần như cậu mà bị nói là tên điên

"Tôi giúp em về nhà mà em nói thế hả!"

Nó cười trừ:

"Tôi không có ý chỉ cô tình thôi!Chào hai người tôi đi đây!"

Nói xong nó co giò chạy mất.

Chap này hơi ít có gì chap sau ad bổ sung thêm nhé!Bật mí là càng coi càng nghiền!

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Gặp Phải Rắc Rối Nhỏ

Nó vừa chạy được một lúc thì đã đâm sầm vào một cậu con trai lạ!Trông cậu ta rất đẹp và dễ mến!Nó vội nói:

"Xin lỗi!Xin lỗi tôi đang vội!"

"Không có gì !" -Cậu con trai đó mỉm cười rất thân thiện

Cậu ta hỏi nó:

"Tôi có thể giúp gì cho cậu?"

"À cậu có biết phòng văn thư của trường nằm ở đâu không?"

"Cậu hỏi đúng người rồi!Đi theo tôi!"

Nó đi theo cậu ta tới phòng làm thủ tục và mua đồ mới xong xuôi hết!Nó như nhớ ra mình còn phải cảm ơn cậu ta:

"Cảm ơn cậu nhé!"

"Không có gì!Tôi là hội trưởng của trường!Tôi tên Hạo Thiên!Còn cậu?"

"Tôi là Linh Nhi!Rất vui được làm quen !"

"Rất vui được làm quen!Cậu học cùng lớp với tôi đấy!Theo tôi về lớp!"

"Ok !"

Tại lớp 10A cả lớp đang ồn ào cô giáo bước vào :

"Cả lớp tập trung!Được rồi các em ổn định tốt!Ngồi xuống đi!Cô có một tin vui muốn thông báo đến lớp ta!"

"Tin gì vậy cô!"-Cả lớp đồng thanh

"Hôm nay lớp ta có một bạn học sinh mới đến từ Việt Nam sẽ học cùng lớp chúng ta!"

Cả lớp nhao nhao!Cô nói:

"Các em im lặng!Em vào đi!"

Nó bước vào,mọi ánh nhìn đổ hết vào nó!Các học sinh nam thì lặng đơ hết một chỗ vào nó!Học sinh nữ thì trầm trồ há hốc,cũng có người ngưỡng mộ và cũng có người ganh ghét với nó.

"Cậu ơi qua chỗ mình ngồi đi!"-hs nam 1

"Qua chỗ mình ngồi vui hơn nè!"-hs nam 2

"Con gái Việt Nam dễ thương vậy à"-hs nam 3

Còn rất nhiều những tiếng ồn ào khác!Cô giáo nói lớn:

"Các em trật tự!Em giới thiệu về mình đi!"

"Chào mọi người!Tôi là Linh Nhi,mọi người cứ gọi là Ry nhé!Tôi là học sinh mới tới có thiếu sót gì mong được mọi người giúp đỡ!"-Nó nói

"Em không còn gì khác để nói thêm cho các bạn à!"-Cô giáo ngạc nhiên

"Không ạ!Em ngồi đầu vậy cô!"-Nó hời hợt luôn

"Lớp ta hiện giờ còn mỗi bàn cuối là bàn của Hạo Thiên còn dư một chỗ ngồi!Em xuống đó ngồi nhé!"

"Vâng ạ!"

Nói rồi nó bước xuống chỗ ngồi!Lát sau có một cậu con trai ra khỏi chỗ để nó vào trong.

"Cậu ngồi cùng với tôi luôn à!Có gì khó khăn cứ nói với tôi tôi sẽ giúp đỡ!"

"Cảm ơn cậu trước nhé!"

Thấy Hạo Thiên cười với nó.Một người vô cùng giận dữ nhìn nó bằng cặp mắt hình viên đạn !Nó vẫn không hay biết gì.

"Linh Nhi !Cô dám cả gan dụ dỗ Hạo Thiên !Tôi sẽ không để yên cho cô đâu!"

Hai tiết học trôi qua tới giờ ra chơi,nó đang ngồi trong lớp có một bạn nữ chạy vào chỗ nó:

"Bạn ơi có người muốn gặp bạn ở sau sân trường kia!"

Nói xong cô bé đó chạy đi.

Nó ra khỏi lớp,nó đi loay hoay hoài mất hơn 5 phút vẫn không biết sau trường là ở đâu!Mãi nó mới kiếm ra được.Nó nghĩ:

"Bọn này ác thật đó đã hẹn gặp lại không chỉ đường cho người khác.Một rã rồi luôn!"

Đến điểm hẹn nó thấy một đám nữ sinh tụ tập ở đó khá đông.

"Ai muốn gặp tôi!"

Nghe nó nói một cô gái bước ra.

"Là tao đó!Cứ tưởng mày nhất gan lắm không dám tới làm bọn này chờ lâu thật đó!Xem ra mày cũng có bản lĩnh!"-Mỹ Linh lên tiếng

"Cô muốn gì vào thẳng vấn đề!Đừng có vòng vo tam quốc!"

"Mày đã nói vậy tao cũng nói thẳng luôn!Mày quyến rũ ai cũng được nhưng tránh xa Hạo Thiên ra!"

"Nếu không thì sao!"-Nó nhìn thẳng vào Mỹ Linh khiến cô ta thoáng chút e ngại không dám đối diện thẳng vào mắt nó

"Nếu không đừng trách tao!Xem ra mày chán sống được thôi!Tụi bây đánh nó cho tao!"-Cô ta búng tay cái tách ra hiệu. Vừa dứt lời một đám con gái tiến về phía nó.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Nam Thần Đưa Về Nhà

Cả bọn định lao vào với ánh mắt chăm chú như muốn xé xác nó ra.Đột nhiên một tiếng của bọn trong đó:

"Chạy đi Hạo Thiên tới kia!"

Nói rồi cả bọn chạy tán loạn.Còn nó vẫn đứng yên đó.Hạo Thiên chạy về chỗ nó:

"Làm gì đứng đây vậy!"

"Không có gì!"

"Sắp vào học rồi đi vào lớp thôi!"

Nó đi theo cậu vào lớp. Còn bạn Mỹ Linh kia vẫn ám ức vì chưa làm gì được nó nhưng cũng chỉ lờ mờ thôi vì Hạo Thiên ở đó nên bạn nó không làm gì được. Mỹ Linh là lớp phó học tập của lớp, cô ta thích Hạo Thiên từ hồi cấp hai. Trước mặt Hạo Thiên cô ta và mọi người cô ta luôn tỏ ra ngoan hiền, dễ thương. Nhưng kẻ nào có ý định tiếp cận cậu cô ta sẽ không để yên cho kẻ đó.

Tiết học trôi qua, tới giờ ra về mọi người về hết, còn nó thì mất thời gian chưa về được vì mãi vẫn không kiếm được đường ra khỏi trường. Trường Vương Thiên rất rộng và có tiếng. Chỉ những hội con nhà giàu và người học giỏi mới có cơ hội được vào trường này. Nó đi hoài, tới lui hết lên lầu lầu xuống lầu lầu chưa kiếm ra được lối về.

Một quả nó ngồi nghỉ xuống, một giọng nói vang lên:

"Hết giờ học rồi sao cô chưa về mà ở đây!"

Nó ngước lên nhìn xem ai.

"Là anh hàng xóm ở chung cư Hoa Viên? Anh làm gì ở đây vậy?"

Vâng và người đối diện nó là Vương Tuấn Khải

Cậu lên tiếng:

"Tôi học ở đây không ở đây thì ở đâu!"

"Không phải ý tôi là mọi người về hết rồi sao anh chưa về?"

"Tôi đến thư viện đọc sách giờ mới về! Còn cô làm gì ngồi đây vậy?"

"Tôi không kiếm được đường ra về!"

"Cái gì cô گیر đó hả! Làm gì có không kiếm được đường về!"

Nó không nói gì mặt xụ xuống cậu nói:

"Đừng nói với tôi cô bị mù đường nhé!"

Nó gật đầu! Cậu trông nó lúc này thật giống một đứa trẻ con vậy rất đáng yêu:

"Đứng lên đi tôi đưa cô về nhà!"

Mắt nó tròn xoe long lanh nhìn cậu như một đấng cứu thế. Nó liền đứng dậy đi theo cậu về nhà. Lúc này trông mặt nó thật vui sướng, cậu không nhận được tò mò hỏi nó:

"Cô không biết tôi là ai sao tin tôi vậy!"

"Anh là hàng xóm của tôi! Dù sao anh cũng không giống kiểu người xấu lắm!"

"Cô giả nai sao! Cô không biết tôi là ai vậy đây chuyện cô đang đeo là gì chứ!"

"Nói thật với anh là đã có hai kẻ tâm thần gọi tôi như vậy rồi và anh là kẻ thứ ba đó! Cái này tôi cũng mới mua gần đây! Nó đẹp với được giảm giá á nên tôi mới mua đấy chứ!"

"Ra vậy!"

"Sao cô không biết xưng hô với bề trên một cách tôn trọng à?"

Thấy mặt nó ngờ nghệch cậu giải thích:

"Tôi hơn cô hai tuổi đấy!"

"Có hai tuổi thôi làm thấy ghê!"-Nó làm bằm

"Hơn hai tuổi cũng là hơn đấy cô bé!"

"Sao tên này thính quá vậy ta!"-Nó suy nghĩ

"Cô tên gì vậy?"

"Tôi là Linh Nhi! Cứ gọi tôi là Ry! Còn anh?"

"Tôi là Vương Tuấn Khải!"

Hai người nói chuyện một lúc về được tới nhà! Nó nói:

"Cảm ơn anh nhiều nhé! Tạm biệt anh!"

"Chào!"

Nói rồi cậu về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Từ Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Mua Đồ Cùng Các Nam Thần

Sau khi được Tuấn Khải đưa về nhà, nó tắm rửa rồi học bài. Ngồi làm bài được một lúc thì có tiếng gõ cửa. Nó ra xem ai gọi:

"Ai vậy !Ủa là anh à Vương Nguyên? Anh đến đây có việc gì không vậy?"

"Em qua nấu ăn cho tôi được không?"

Nó choáng! Nó là ôsin cho anh ta chắc.

"Tại sao tôi phải nấu ăn cho anh chứ! Tôi là giúp việc của anh chắc!"

"Em còn nhớ hôm tôi đưa em về chứ! Như vậy được tính là em còn nợ tôi một ân tình đấy!"

"Cái đó là anh tự nguyện giúp tôi mà!"

"Em nữ lòng nào nói vậy với ân nhân mình sao!"

Nó đắn đo một hồi dù sao cậu ta giúp nó nhiệt tình như vậy. Thôi thì một bữa cơm thôi mà cũng không quá đáng lắm mà.

Nó nói:

"Được rồi! Đợi tôi xíu!"

Nó vào nhà lấy chìa khóa ra khóa cửa rồi qua nhà anh. Khi tới nơi nó ngạc nhiên có chút khó hiểu:

"Đây là nhà của Tuấn Khải mà sao anh lại tới đây! Có gì nhầm lẫn không vậy?"

Như giải đáp thắc mắc của nó hai thành viên còn lại của TFBoys bước ra. Cuối cùng nó cũng hiểu họ sống chung nhà.

Nó vào nhà rồi hỏi cả ba anh:

"Nhà các anh còn gì để nấu ăn không?"

Thiên Ti mở tủ lạnh ra rồi nói:

"Hết đồ ăn rồi!"

Nó lắc đầu ngao ngán:

"Tốt thôi! Vậy các anh theo tôi đi siêu thị mua đồ ăn!"

Cả bọn nhìn nhau:

Bọn anh giờ mà ra ngoài thì không tiện lắm!" - Họ e ngại

"Vậy tốt thôi! Các anh chịu khó nhịn một bữa cũng được!"

Nói rồi nó ra về! Vương Nguyên lên tiếng:

"Chúng tôi đi mà! Không đi sao được!"

Nó đứng lại, cả ba vội thay quần áo như kiểu sợ nó đổi ý!

Cả bốn người cùng nhau đi đến siêu thị. Họ đi bằng xe đạp!

Thiên Tì chở Vương Nguyên còn Tuấn Khải chở nó. Hơn 10 phút sau họ cũng tới nơi. Vào siêu thị ba chàng trai lựa thịt với hoa quả cũng như rau củ. Còn nó lúc này đang mua rau và đồ ăn cho nó vì dù sao nhà nó cũng sắp hết đồ ăn rồi nhưng ngại lạc đường với đường xá nên vẫn chưa mua được.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Nấu Ăn Cho Các Nam Thần

Sau khi lựa đồ ăn cho nó xong nó quay lại chỗ của ba anh chàng nhà ta.

"Các anh đang lựa đồ ăn đó hả!"

"Đúng rồi! Bọn anh đang lựa đó! Xong rồi nè em coi đi!"

Nó nói luôn:

"Các anh lựa kiểu gì vậy! Nhìn xem rau thì úa, thịt này để lâu rồi hư rồi, hoa quả dập hết! Cái này các anh định ăn à!"

Nghe nó nói cả ba nhìn lại rồi công nhận lời nó nói có lý thật. Các anh cũng chỉ lấy đại thôi chứ cũng có biết chọn như thế nào đâu.

Nói rồi nó kêu ba anh trả đồ về chỗ cũ, nó đi lựa lại từng đồ ăn, nó chọn kỹ từng cọng rau và rất nhiều thứ. Tính tiền xong họ ra về. Các anh xách rất nhiều đồ nặng sải hết tay. Tuấn Khải than vãn:

"Cô mua cái gì mà nặng vậy hả!"

"Mua đồ ăn cho các anh và tôi mua đồ cho tôi thôi! Dù sao tôi cũng không biết đường nay được dịp đi mua phải tranh thủ tận dụng chứ!"

"Cô hại chết tôi rồi!" - Cậu vừa đạp vừa gào to

Cuối cùng cũng về đến nhà, nó ghé qua nhà nó cất đồ xong qua nhà các anh chàng. Nó phân công cho mỗi người một việc làm cho nhanh. Nó phân công cho Vương Nguyên nấu cơm, Thiên Tì gọt khoai tây và cà rốt, còn Tuấn Khải rửa thịt! Nó xào khoai tây và nấu canh hầm xương khoai tây và cà rốt. Nấu ăn bày biện xong xuôi nó ra về. Định về Thiên Tì gọi lại và nói:

"Dù sao cô cũng đã tới đây rồi thì ở lại ăn cùng chúng tôi đi!"

"Đúng đó nhiều thế này sao chúng tôi ăn hết được!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ăn Cơm Cùng Với Các Nam Thần

Lương lự một hồi nó cũng đồng ý ở lại ăn. Tình hình là giờ nó ngồi đối diện với Tuấn Khải, Thiên Tì đối diện Vương Nguyên. Mới cắn thử một miếng thịt heo giòn cật không kiềm chế được và reo lên:

"Ngon quá đi! Em làm ngon thật đó!"

Hai người Tuấn Khải và Thiên Tì lúc đầu chưa dám ăn như kiểu sợ nó bỏ độc ý mà. Sau khi thấy Vương Nguyên ăn ngon lành họ bắt đầu ăn như kiểu Vương Nguyên làm chuột bạch thử trước cho hai người. Đúng như Vương Nguyên nói nó nấu ăn rất ngon, Tuấn Khải ít khi được thưởng thức một bữa ăn tuyệt vời như vậy. Thiên Tì cũng tán thành ý kiến của hai người. Còn nó nhìn ba con heo à không ba người đối diện trước mặt mình. Ăn như chưa từng được ăn. Nó thắc mắc hỏi:

"Bộ các anh không ăn gì sao mà ăn dữ vậy?"

Vương Nguyên lúc đó đang nhai vội nuốt khoai tây rồi nói:

"Bọn anh phải tập luyện nhiều cho nên rất đói. Với lại nãy đi siêu thị xách nhiều như vậy còn nấu ăn nữa nên rất đói!"

"Các anh không biết nấu hay sao còn nhờ tôi!"-Nó nói rồi tiếp tục ăn

"Chúng tôi nấu dở lắm với lại nay quán ăn gia đình đặt trên mạng không làm việc, chỗ này bọn tôi quen ăn rồi ăn chỗ khác sợ không đảm bảo vệ sinh."-Thiên Ti tiếp lời

Nó không hỏi nữa. Cả bốn người ăn trong không khí im lặng.

"Của tớ mà Thiên Ti!"-Vương Nguyên la toáng lên

"Ai bảo tớ gấp trước mà!"-Thiên Ti cũng không nhường nhịn

Tình hình là thế này trong đĩa thịt xào khoai tây chỉ còn mỗi miếng thịt. Vương Nguyên và Thiên Ti cùng gấp vào một lúc và không ai chịu nhường ai. Họ cứ cãi qua cãi lại. Thấy vậy nó liền nói:

"Dù sao trong chén của tôi vẫn còn một miếng thịt chưa ăn. Một trong hai anh lấy anh đi!"

Cả hai đang chí chóc nhau nhưng nghe nó nói họ liền thay đổi

"Cậu ăn đi !Tớ ăn nhiều rồi Nguyên à!"-Thiên Ti nói rồi chuyển về chén của Nguyên

""Thôi tớ ăn nhiều quá no rồi cậu ăn đi!"-Vương Nguyên nói rồi đưa cho Thiên Ti

Hai người này đúng là con nít. Lúc không có thì cố giành cho bằng được giờ thì cứ nhường nhau không ai chịu ai rồi cãi nhau lần hai. Nó liền gấp lấy miếng thịt hai người kia đang chiến tranh vì nhường rồi ăn ngon lành.

"Tôi no rồi!Chào ba anh tôi về."-Nói xong nó ra về

Ba anh nhìn nhau tiếc ngẩn ngơ. Thực ra Nguyên và anh Thiên cũng đâu muốn nhường nhau. Chẳng qua họ vì sĩ diện thôi. Ai đời lại để một con nhóc lớp 10 nhường đồ ăn cho hai anh lớp 11 chứ. Chuyện này mà để ai biết được chắc sẽ rất xấu hổ. Đường đường là một nam nhi đại trượng phu mà làm vậy. Sau khi nó về, hai anh đánh nhau. Nguyên lấy gối đánh Thiên Ti

"Đồ mặt lạnh này sao không nhường cho tớ chứ!"

"Đồ lợn nhỏ kia cậu không phải ăn quá nhiều rồi sao mà không nhường người khác chứ!"-Nói rồi Thiên Ti đáp trả lại lấy gối ném ngược lại.

Tuấn Khải lao vào hai đứa em cốc đầu mỗi đứa một cái:

"Hai tiểu Trư(hèo) này sao nãy anh nháy mắt ra hiệu không để ý nhường cho anh hả!"

Và cả ba lao vào đánh nhau bằng cách cù léc. Họ được dịp cười no bụng.

Còn nó sau khi về nhà tiếp tục học bài. Bất giác nhớ lại chuyện đồ ăn thì cũng khẽ mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Rin Và Ren Xuất Hiện

Sáng hôm sau nó đi tới trường, nhờ với sự thông minh tài trí của nó nên nó nên nó đã tự đi tới trường một mình và không cần ai giúp đỡ và không hề đi lạc. Thực ra hôm qua lúc mua đồ ở siêu thị nó có tranh thủ chụp bán đồ bán trong quầy sách vào trong điện thoại. Bước vào lớp nó vui sướng cười tươi. Không bỏ lỡ giây phút nào các hs nam trong lớp lôi ngay điện thoại ra chụp và đăng lên weibo trang diễn đàn của trường Vương Thiên với caption lần đầu trông thấy nụ cười của nữ thần. Ngay lập tức chưa đầy mấy phút mà tin tức về nó đã được lan rộng toàn trường. Lý do nói lần đầu trông thấy nó cười vì nó thực ra cũng rất lạnh lùng và cũng không thích tiếp xúc với người lạ trừ những nhỏ bạn thân của nó ra và nó cũng không dễ gần lắm nên thường bị gọi là chảnh. Nó vào chỗ ngồi, cười hoài. Hạo Thiên thấy vậy liền hỏi:

"Nay có chuyện gì mà cậu vui thế!Cười hoài vậy!"

Nó nhận thức được hành động của mình liền thu nụ cười lại và nói:

"Không có gì đâu!"

Hạo Thiên nhìn nó tỏ vẻ không hài lòng về hành động của nó cho lắm:

"Trông cậu cười dễ thương hơn nhiều sao cứ phải che đi vẻ đẹp của cậu vậy Ry?"

Nó cũng không muốn giải thích chỉ lẳng lặng nói:

"Vào học rồi kìa !Tôi cười nhiều người ta tưởng điên thì sao!"

Cậu khẽ cười trước hành động của nó. Từ phía xa Mỹ Linh đã cố gắng kiểm chế cơn giận rồi. Cô ta cũng biết nó không có ý dụ dỗ cậu nhưng sự xuất hiện của nó là nguyên nhân khiến cậu thay đổi.

Cô giáo bước vào lớp, tất cả hs đứng lên chào cô. Cô nói:

"Được rồi các em ngồi xuống đi nay lớp ta chào đón thêm hai thành viên mới đến từ Việt Nam! Hai em vào lớp đi!"

Vừa dứt lời, hai người liền bước vào. Mọi ánh nhìn đổ dồn vào họ.

Còn nó đang chống cằm, mắt nhắm vào, không phải vì thiếu ngủ mà là không quan tâm cho lắm. Nhưng nghe cô nói họ đến từ Việt Nam nó tập trung nhìn về phía hai người kia. Cô gái bước vào đầu tiên nói:

"Chào các bạn mình tên là Tiểu Linh Đan. Là học sinh mới của lớp. Các bạn gọi mình là Rin cho thân mật nhé! Còn đây là bên mình tên là Vũ Ánh Minh!"

Cô bạn còn lại mỉm cười thật tươi và nói:

"Gọi mình là Ren nhé!"

Nói rồi hai cô gái cúi đầu chào :

"Mong các bạn giúp đỡ chúng mình nhé!"

Nó ngược lên thấy hai con bạn thân như không tin được vào mắt mình nó chạy lại về phía họ.

Bạn đang đọc truyện *Có Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Đụng Độ Nam Thần

Nó nói:

"Rin! Ren! Sao tụi mày qua đây được vậy? Có phải tụi mày không vậy?"

"Mày hỏi nhiều vậy sao tụi tao trả lời hết được!" - Rin lên tiếng.

"Mày nghĩ mày dễ dàng thoát được tụi tao à! Qua đây rồi quên mất bạn! - Ren cười tiếp lời

Cô giáo nói:

"Có chuyện gì thì nói sau! Linh Nhi em mau về chỗ đi!"

Nó nghe lời cô về chỗ ngồi.

Các hs nữ thì rất ghen tị, còn hs nam thì lại càng vui hơn, lớp đã có một nữ thần giờ còn thêm hai nữ thần nữa đã vậy họ còn là bạn thân. Đúng là hội mỹ nữ. Rin hỏi cô giáo:

"Chúng em ngồi ở đâu ạ?"

"Lớp ta hết bàn rồi! Mà một bàn chỉ có hai người ngồi thôi! Giờ bàn nào chịu để cho mỗi bàn thêm bạn cho bạn nhờ trong hai tiết đây! Chịu khó trong tiết này giờ ra chơi cô nhờ chú bảo vệ mang thêm bàn cho!"

Cô nói vậy các hs nam ùa lên:

"Qua chỗ bọn mình nè Rin!"-hs nam 1

"Ren ơi bọn mình chỗ còn rộng lắm nè!"

Các hs nam ùa lên nói Rin quay qua nói với Ry:

"Tao ngồi chung chỗ mày được không Ry!"

Ry ái ngại nhìn Hạo Thiên rồi nói:

"Tao thì không sao nhưng còn.."

Hạo Thiên thấy nó không muốn nó khó xử liền nói:

"Tôi qua chỗ Kì Nam ngồi!!Hai cậu ngồi chỗ tôi chung với Ry đi!"

"Vậy chúng tôi cảm ơn nhé!"-Ren và Rin đồng thanh

Đã qua hai tiết học cuối cùng cũng được ra chơi,nó với hai nhò bạn ra vườn cây sau trường ngồi.

"Tụi mày qua đây từ lúc nào vậy hả sao không nói cho tao biết!"

Rin nói:

"Bọn tao mới bay qua đây từ sáng 5h là tới Trung Quốc!"

"Sao tụi mày qua được đây vậy?"

"Lúc mày đi bọn tao lúc nào cũng ở nhà không đi đâu buồn vì thiếu vắng mày!Ba mẹ tao thấy vậy liền bàn bạc với ba mẹ Rin rồi cho bọn tao qua đây học chung với mày luôn á!Bọn tao sợ hai vị phụ huynh đổi ý nên ngay sau khi được đề nghị qua Trung Quốc đã đồng ý nhanh làm thủ tục sớm nhất để qua đây gấp luôn đó!"

Nghe hai nhò bạn nói nó vừa thương lại vừa giận hết sức.Họ vì nó đã làm nhiều điều như thế,còn nó từ lúc qua đây cũng không liên lạc với họ nhiều.Nó thấy mình vô trách nhiệm quá!

"Tao xin lỗi vì đã ít liên lạc với tụi bay,để tụi bay phải buồn rồi!"-Nó nói

"Con bé này bọn tao qua đây với mày phải vui chứ sao cái mặt rầu thế kia!Muốn già sớm à!"-Ren mắng yêu

"Qua đây rồi chúng mày tính ở đâu vậy?"

Rin và Ren nhìn nhau cười rồi quay qua phía nó rồi đồng thanh nói:

"Tất nhiên là ở nhà mày rồi!"

"Tao có nói là cho tụi mày ở chung nhà với tao à!"-Thực ra nó rất vui nhưng giả bộ chọc họ

"Không lẽ mày nữ lòng nào để tụi tao neo đơn xứ người sao!"-Rin gờ bài ca mít ướt,khóc giỡn

"Bọn tao giờ là người vô gia cư mày không lẽ thấy chết không cứu sao bé Ry xinh đẹp!"

Nó nghe nổi hết da gà,lũ bạn chỉ mới không gặp một thời gian ngắn thôi mà mồm mép văn chương lươn lẹo quá.

"Thôi được rồi!Đủ rồi hai má tí về nhà với tao!Mà đồ đạc tụi bay đâu rồi?"-Nó nói

"Tao gửi tạm ở nhà chú tao rồi.Có gì chiều nhờ người mang qua là được!"

RENG~~~RENG~~~RENG

"Tụi mình vào học đi tới giờ vào lớp rồi!"-Nó nói với hai cô bạn.

Nói rồi bộ ba chạy vào lớp,thế nào cả ba chạy lại đâm sầm vào ba người con trai cũng đang vội không kém gì họ.Và đó chính là tam đại nam thần.Ba bảo bối TFBoys của chúng ta.Nó đau điếng người:

"Tên nào đi đứng kiêu gì vậy!Mù đường à!"

"Nè cô cô đừng vào tôi trước đó!"-Tuấn Khải bực bội nói

"Anh nói cái gì hả bộ anh bị đui hay sao không thấy người ta đang chỉnh mình đây hả!"

"Cô đủ rồi đó ai bảo cô thấp quá chi tôi không thấy làm sao trách tôi được!"

"Cô đâu rồi Ry!-Tuấn Khải giả vờ ngó nghiêng kiểu như không thấy nó

Tiểu rồi con điên trong người nó sắp bùng phát rồi bị cậu chọc cho tức quá mà.

Nó và Tuấn Khải chiến tranh,còn Rin và Vương Nguyên đụng trúng nhau.Cả hai người đều đứng dậy và đồng thanh nói:

"Tôi xin lỗi !Cậu có sao không?"

Nói rồi cả hai bật cười.Bấy giờ Rin mới nhận ra người trước mặt mình là Vương Nguyên,người mà nhỏ hăm mộ từ lâu.

Còn Ren và Thiên Ti va phải nhau,do bị va mạnh quá nên Ren đau chân tới mức dậy không nổi.Thiên Ti hỏi:

"Cô có sao không?"

"Tôi không sao!"-Ren đáp lúc này Ren đau tới nỗi không còn sức để ý người trước mặt mình là ai.Cô nhăn mặt vì đau đớn và cố đứng dậy.Thiên Ti thấy vậy ần cô ngồi xuống

"Hơi đau tí ráng chịu nhé!"-

Nói xong anh xong anh giữ lấy chân Ren bẻ khớp lại cho cô.Ren khẽ la lên:

"AAAAAaaaaaaaaa~~!Đau quá!Ủa hết đau rồi !"

Lúc này Ren mới nhìn người con trai trước mặt cô là ai.Là Thiên Ti -người mà cô hăm mộ và thầm yêu bấy lâu nay!

"Cảm ơn và xin lỗi vì đã đụng trúng anh ạ!"-Ren nói

"Không sao!Tôi cũng phải xin lỗi cô mới đúng!Tôi đang vội!"

Trong khi bốn người kia đã giảng hòa và kết thúc êm đẹp xong vẫn còn một cặp đang trong tình trạng chó mèo.Không ai chịu nhường ai.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Há* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tôi Không Dễ Bắt Nạt Đâu Nhé

"Anh quá đáng lắm rồi đó !Đồ nào phẳng này!Anh bị mù màu hay thiếu canxi mà làm như không thấy tôi hả!"-Nó không kiềm chế được cơn giận nữa rồi!"

"Cô dám nói tôi là đồ nào phẳng á,cô có biết mình đang được gặp nam thần nổi tiếng ước mơ của biết bao cô gái trên thế giới hay không hả!"-Lần đầu tiên có đứa con gái không biết trời cao đất dày dám nói cậu như vậy!

Nó điên tiết:

"Anh nổi tiếng soái ca của vạn cô gái là chuyện của anh!Tôi giống như đang quan tâm lắm chắc!Anh ý mình là người quyền thế được hăm mộ muốn xúc phạm ai cũng được à!"

"Đúng là đồ không có mắt thâm mỹ gì cả.Cô có sao thì tôi nói vậy đồ nhố lùn!"-Cậu vừa nói vừa ôm lấy bụng cười

Nó thấp thì sao chứ.Cậu ta xem ra không biết nó là ai rồi dám cả gan đụng tới nó.

Rin thấy tình hình căng thẳng liền nói:

"Anh Khải anh đừng nói nữa nếu không hậu quả không lường được đâu ạ!"-Rin lo cho anh nên đã nhắc nhở!"

"Em làm gì làm quá lên vậy chứ!Nhỏ lùn này có thể làm được gì!"-Tuấn Khải cho là Rin chỉ nói giỡn nên cậu ngang nhiên chọc thách thức nó.

Đã vậy nó không nhịn nữa.Nó sẽ cho cậu biết cậu đắc tội nhầm người rồi.Nó cười lạnh :

"Vậy đừng trách sao bạn tôi không nhắc nhở anh trước."

Nó liền đạp một cú 360° xoay góc cho cậu ngã để cảnh cáo thôi.Nào ngờ cậu cao quá với lại nó quá thấp nên đã vô tình đạp vào chỗ "không mong muốn".Tuấn Khải đau đớn khụy xuống đau điếng người.Thiên Ti và Vương Nguyên thì trở mắt ra nhìn nó.Họ không nghĩ một con nhóc nhỏ con vậy lại có thể trừng trị được lão đại của họ.Lần này Khải ca thảm thật rồi.Còn Ren và Rin thì không ngạc nhiên lắm vì tình trạng này bọn nó cũng quen rồi.Chỉ xót xa cho tiểu Khải thôi.Ai bảo anh không chịu nghe lời Rin cơ chứ.

Cậu đau tới mức không đứng dậy nổi:

"Đồ điên kia cô dám mạo phạm tới rùa vàng của bốn thiếu gia !Cô ăn gan hùm à !Cô dám làm tôi phải tiết trùng giống nòi à!Cô phải chịu trách nhiệm đền bù thương tổn cho tôi đó!"

Nó hơi ngạc nhiên chút vì đã đá nhầm vào nơi "hiểm "của cậu .Nó cũng đâu có ý đâu nó chỉ định đá cho cậu ngã để cảnh cáo thôi nào ngờ.Nhưng rồi nó cũng nhanh chóng lấy lại vẻ nghiêm nghị:

"Cái này là anh thách thức tôi mà!Không phải bạn tôi có lòng tốt đã nhắc nhở rồi sao nhưng chính anh không nghe và tiếp tục gây sự với tôi!Đừng đến tôi anh nghĩ dễ dàng lắm chắc!"

Nói rồi nó kéo hai cô bạn lên lớp.Còn Tuấn Khải đang khổ sở chặt vật vì đau.Hai cậu em thấy vậy liền đỡ cậu về lớp rồi họ về lớp của họ.Cậu lấy lý do mới té chân đau nên vào lớp trễ.Vào chỗ ngồi cậu thầm oán:

"Linh Nhi tôi sẽ không để yên cho cô đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Giả Bệnh

Nó đột nhiên hắt xì

"Ai nhắc mình vậy ta!"

Nó và hai nhỏ bạn vừa về tới lớp thì cô giáo nói:

"Các em làm gì mà vào trễ vậy?Biết trống đánh vào học từ khi nào không hả!"

"Dạ chúng em xin lỗi cô!Bạn Linh Nhi bị đau bụng chúng em dìu bạn ấy nên vô trễ ạ!"-Rin nói với vẻ mặt rung rung khóc .

"Linh Nhi em có đau lắm không?Còn tiếp tục học được không vậy!"-Cô lên tiếng hỏi thăm

Nó cười gượng rồi nói:

"Em không sao đâu ạ!Nghỉ lát là hết thôi ạ!"

Nó nhìn con bạn mình rồi không tin vào mắt nữa. Nhỏ này diễn sâu thật còn giờ nó bị vạ lây.Nó có bị gì đâu cơ chứ.

Cô giáo nghe Rin nói liền đổi giọng và thông cảm.Cô ngưỡng mộ tình bạn của tụi nó và kêu tụi nó đưa nó về chỗ ngồi.Ren ghé tai nó nói:

"Mày ráng diễn cho tốt đi!Không là ăn cá m cá đám!"

Nó lườm hai đứa bạn

"Chúng mày bày trò ra mà!Sao giờ bắt tao phải....."

"Suyt.....suyt.....suyt...im lặng về chỗ đi không cô nghi bây giờ!"-Rin đưa tay lên miệng làm dấu hiệu im lặng.

Lúc vô lớp đã có thêm một bàn xếp cạnh bàn của nó và Hạo Thiên.Rin và Ren qua ngồi bàn mới.Còn Hạo Thiên về chỗ ngồi cạnh nó.

"Cậu không sao chứ!"-Hạo Thiên hỏi thăm

"Tôi không sao đâu!Cảm ơn cậu!"-Nó trả lời cậu

"Nếu bị gì quá không chịu được đừng gắng sức quá! Có gì tớ giúp đỡ cho!"-Cậu nói

"Tôi không sao rồi! Yên tâm đi!"!-Nó trấn an như không muốn cậu lo lắng.

"Ừm"-Hạo Thiên nhìn nó mỉm cười

Nó cảm thấy có lỗi quá có giáo viên người bạn quan tâm như vậy mà nó lại nói dối. Cũng do mưu kế của Rin và Ren bày ra chống đỡ sự tra hỏi của cô giáo. Tất cả cũng tại cái tên đáng ghét Vương Tuấn Khải. Lần đầu tiên có người làm nó phải nói nhiều như vậy. Với người lạ nó rất kiêu ngạo, chỉ với người thân và hai nhỏ bạn thân mới nói nhiều thôi. Nó gục xuống bàn ảo não. Sẽ sớm có chuyện chẳng lành thôi. Nó biết cậu ta không dễ dàng để yên cho nó đâu. Dù sao nó cũng không sợ. Điều gì sẽ đợi nó ở trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây Há* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Nó đột nhiên hắt xì

Ài nhắc mình vậy ta!

Nó và hai nhỏ bạn vừa về tới lớp thì cô giáo nói:

Các em làm gì mà vào trễ vậy? Biết trống đánh vào học từ khi nào không hả!

Dạ chúng em xin lỗi cô! Bạn Linh Nhi bị đau bụng chúng em dìu bạn ấy nên vô trễ ạ!-Rin nói với vẻ mặt rung rung khóc .

Linh Nhi em có đau lắm không? Còn tiếp tục học được không vậy!-Cô lên tiếng hỏi thăm

Nó cười gượng rồi nói:

Em không sao đâu ạ! Nghỉ lát là hết thôi ạ!

Nó nhìn con bạn mình rồi không tin vào mắt nữa. Nhỏ này diễn sâu thật còn giờ nó bị vạ lây. Nó có bị gì đâu cơ chứ.

Cô giáo nghe Rin nói liền đổi giọng và thông cảm. Cô ngưỡng mộ tình bạn của tụi nó và kêu tụi nó đưa nó về chỗ ngồi. Ren ghé tai nó nói:

Mày ráng diễn cho tốt đi! Không là ăn cám cả đám!

Nó lườm hai đứa bạn

Chúng mày bày trò ra mà! Sao giờ bắt tao phải.....

Suyt.....suyt.....suyt...im lặng về chỗ đi không cô nghĩ bây giờ!-Rin đưa tay lên miệng làm dấu hiệu im lặng.

Lúc vô lớp đã có thêm một bàn xếp cạnh bàn của nó và Hạo Thiên. Rin và Ren qua ngồi bàn mới. Còn Hạo Thiên về chỗ ngồi cạnh nó.

Cậu không sao chứ!-Hạo Thiên hỏi thăm

Tôi không sao đâu! Cảm ơn cậu!-Nó trả lời cậu

Nếu bị gì quá không chịu được đừng gắng sức quá! Có gì tớ giúp đỡ cho!-Cậu nói

Tôi không sao rồi! Yên tâm đi!"!-Nó trấn an như không muốn cậu lo lắng.

Ừm-Hạo Thiên nhìn nó mỉm cười

Nó cảm thấy có lỗi quá có giáo viên người bạn quan tâm như vậy mà nó lại nói dối. Cũng do mưu kế của Rin và Ren bày ra chống đỡ sự tra hỏi của cô giáo. Tất cả cũng tại cái tên đáng ghét Vương Tuấn Khải. Lần đầu tiên có người làm nó phải nói nhiều như vậy. Với người lạ nó rất kiêu ngạo, chỉ với người thân và hai nhỏ bạn thân mới nói nhiều thôi. Nó gục xuống bàn ảo não. Sẽ sớm có chuyện chẳng lành thôi. Nó biết cậu ta không dễ dàng để yên cho nó đâu. Dù sao nó cũng không sợ. Điều gì sẽ đợi nó ở trước đây. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Tuấn Khải ngồi trong lớp không tài nào tập trung học được. Cậu vẫn cay cú và tức tối chuyện hồi nãy, đường đường là một nam thần nổi tiếng châu Á mà lại bị một con nhóc xấc xược ngỗ ngược không biết trời cao đất dày là gì lại cả gan đá vào chỗ hiểm làm cậu đau điếng người đã vậy suýt nữa làm cậu tuyệt tông tuyệt tự rồi(vô sinh a^^).

Đang mãi suy nghĩ một vật thể lạ bay về phía cậu.

Ui daaaaaa! Cái gì vậy? - Tiếng cậu la thất thanh

Vương Tuấn Khải! Đang ngồi học trong lớp mà hồn em bay lơ lửng ở đâu vậy hả! Ra ngoài lớp đứng ngay cho tôi! - Thầy chủ nhiệm cậu lên tiếng

Cậu ra khỏi lớp, trong đầu vừa sục sôi cơn giận cháy lửa trong người cậu. Một ý tưởng lóe lên trong đầu cậu, cậu nhướn miêng nở nụ cười.

Giờ ra chơi lần hai cũng tới, nó đang uể oải một mình ra khỏi lớp xuống canteen mua nước uống. Thật sự là mệt quá mà xảy ra nhiều chuyện vậy! Nó vừa mua nước xong đang định quay lưng đi về lớp thì một bàn tay đặt lên om vai nó. Nó ngược nhìn xem ai:

Tuấn Khải anh giờ trò gì vậy!

Cậu nhìn nó cười:

Em yêu à đã hứa là nay đi cùng anh xuống mua đồ chung rồi sao không đợi anh cùng đi chứ cục cưng!

Mọi người liên tục nhìn về chỗ nó và cậu. Rất nhiều ánh mắt tức giận đổ dồn về phía nó.

Nó nghe cậu nói nổi hết da gà, nó với cậu ta có là gì của nhau đâu chứ, cùng lắm chỉ là hàng xóm bắt đắc dĩ thôi.

Tuấn Khải! Xin anh hãy giữ tự trọng!

Cậu ghé sát tai nó nói:

Cô không cảm thấy như thế này là vinh hạnh cho cô sao! Được một nam thần như tôi đây thân mật như vậy!

Tôi nhắc lại lần cuối anh có buông tay ra không thì bảo! - Nó mất hết kiên nhẫn

Cậu cố tình nói lớn cho mọi người nghe thấy:

Em đừng vô tình như vậy chứ! Hư quá bé cưng à! Anh chỉ yêu mỗi mình em thôi!

Không nói không rằng nó ngay lập tức lùi về thuận tay bẻ ngược tay cậu cái rắc

AAAAAAAAAAAA.....AAAA!

Chắc mọi người cũng biết tiếng la này của ai rồi phải không. Xong rồi nó đi về lớp. Mọi người nhìn nó như trung tâm của vũ trụ

Sắp vào học điện thoại nó nhận được tin nhắn từ một số lạ

Mày hãy tới phòng kho của trường ngay! Tao muốn gặp mày!

Đọc xong nó đi ra khỏi lớp, Hạo Thiên nói với nó:

Sắp vào học rồi cậu đi đâu vậy?

Nó nói:

Tôi đi có chuyện sẽ vào sau!

Nói rồi nó đi thẳng, mất hơn 15 phút nó mới tìm ra kho của trường vì nó vốn mù đường mà.

Đến nơi nó bước vào nhà kho,nó đi sâu vào trong :

Ai muốn gặp tôi vậy?

Đột nhiên cánh cửa nhà kho bị khóa lại cái rầm,nó chạy ra phía cánh cửa nhưng đã quá muộn.

Mở cửa ra !Mấy người làm cái gì vậy!-Nó đập và cố mở cửa nhưng vô ích.

Nó ngồi bệt xuống sàn nhà kho,khuôn mặt đầm mồ hôi.Làm sao đây nó không mang theo điện thoại.Cũng không có cách nào có thể nhờ ai giúp được.Nhà kho của trường Vương Thiên bị bỏ hoang lâu rồi mà.Nơi này tuy bị bỏ hoang một thời gian cũng khá lâu nhưng chất liệu vẫn còn rất tốt nên khó có thể đập và phá cửa để ra được.Không biết Rin và Ren có biết nó đã mất tích không nữa.Nó phải làm sao đây. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Nó lại đứng dậy đi quanh nhà kho xem có cách nào khác để thoát ra khỏi đây không thì thật không may cho nó mấy ngày trước trường Vương Thiên chuyển những bàn ghế đồ vật dụng cũ không xài nữa tuy chúng vẫn còn mới đến đây.Trường Vương Thiên được đầu tư với quy mô lớn nên các thiết bị cơ sở vật chất của trường luôn thay đổi để đáp ứng với nhu cầu học sinh.Loanh quanh một hồi vẫn không có cách nào có thể thoát ra được khỏi đây.Nó liền thử gọi và đập cửa xem có còn ai đi vào gần nhà kho hay không:

Có ai không... cứu tôi với!Tôi bị kẹt ở trong này!Có ai không!

Mặc cho nó gào thét khản cả tiếng vẫn không ai đáp trả lời lại.Nó thực sự lo lắng rồi.Không lẽ từ giờ đến tối cũng không có ai tìm ra nó sao.Nó rất sợ khi phải ở một mình trong bóng tối.Nó tự trấn an bản thân:

Không sao đâu Linh Nhi à sẽ có người tìm ra được mày thôi!Nên tuyệt đối không được gục ngã!

Nó cười gượng,đây là điều duy nhất nó có thể làm trong hoàn cảnh này.

Ngồi trong góc ,thời gian cứ thế trôi qua đến lúc trời tối mịt,không một ánh đèn điện,nó co rúm người lại .Nhìn mọi thứ xung quanh không có gì cả,chỉ là một màu đen.Thình thoảng có vài tiếng kẽo kẹt của cửa và vài con chuột nhắt chạy qua.Nó rất sợ,nó chỉ biết ngồi một chỗ lấy hai tay che mặt lại và gục mặt xuống để che đi nỗi sợ hãi của nó.Nó cố gắng để bản thân không suy nghĩ những chuyện không hay đã từng xảy ra với nó trong quá khứ.Kí ức kinh hoàng ấy cứ ám ảnh nó mãi.

Rin và Ren lúc này đang ở nhà ,họ vẫn không thấy nó về.Rốt cuộc nó đi đâu cơ chứ.Họ rất lo lắng liệu có phải nó đã xảy ra chuyện gì rồi phải không.Họ quyết định ra khỏi nhà đi tìm Ry.

Còn về Hạo Thiên thấy nó chỉ đi một lát nhưng đã hết giờ vẫn chưa thấy nó quay về. Cậu cũng sốt sắng lo lắng không kém.Được biết Ry ở cùng nhà với Ren và Rin cậu gọi điện thoại cho họ hỏi về nó nhưng nó vẫn chưa về nhà.Cậu ở nhà bốn chồn lo lắng không yên,xong quyết định chạy tới trường kiểm nó.Cậu vào phòng an ninh của trường nói với chủ bảo vệ cậu để bị mất đồ rất quan trọng nên cần xem camera theo dõi của trường để kiểm tra.Được đồng ý chấp thuận,cậu đã quan sát rất kĩ nhưng không thấy nó chưa đi ra khỏi trường.Vậy chứng tỏ nó vẫn còn ở trong .

Cậu chạy qua các lớp học kiểm vẫn không thấy nó đâu.Cậu dừng lại nghỉ một chút suy nghĩ.Mồ hôi nhễ nhại hết trên người cậu.

Trường này mình đã tìm hết rồi quanh góc ngách không có,mà Linh Nhi chưa hề ra khỏi trường !Vậy ở đâu được chứ!Không lẽ còn nơi nào trống mà mình chưa kiểm hết!Làm gì còn nơi nào chứ!

Đột nhiên cậu nhớ ra :

Phải rồi mình chỉ lo tìm kiếm trong khu vực học và quanh trường học.Chỉ còn nhà kho trường thôi!Nơi này vốn không hề được lắp camera mà!

Nói rồi cậu chạy đi xuống sân sau nơi bỏ hoang của trường.

Còn nó lúc này đang gục xuống.Đột nhiên có những tiếng vi vu,tuy thời tiết rất nóng nhưng hiện giờ nó cảm thấy rất lạnh.Bóng tối là thứ nó ghét nhất.Nó luôn miệng gọi:

Ba mẹ ơi!Rin ơi !Ren ơi !Cứu với!

Có tiếng bước chân ,nó có thể cảm nhận được,nó sợ hãi ,khẽ lùi lại .Nó nói :

Là kẻ nào có giỏi ra đây đi!Đánh tay đôi đừng có giờ trò hèn hạ như vậy!

Là cậu phải không Linh Nhi?-Một tiếng nói vang lên

Là tôi !Ai đó?-Nó thấy tiếng nói này khá quen nhưng không biết là ai.

Là tôi!Hạo Thiên đây!-Cậu nói với nó

Giúp tôi ra khỏi chỗ này với!-Nó nói bằng giọng khẩn thiết

Cậu đừng sợ!Tôi ở đây rồi!Chờ tôi đi lấy chìa khóa mở cửa đã nhé!-Hạo Thiên trấn an nó.

Cậu nhớ quay lại nha!-Nó bám lấy cánh cửa nói vọng ra ngoài

Yên tâm đi!Tôi sẽ quay lại !Tôi sẽ không để cậu một mình đâu!Tin tôi chứ!-Hạo Thiên nói

Tôi tin cậu!-Nó nói.

Rồi cậu chạy đi,nó tuy rất sợ nhưng giờ đã bớt lo hơn. Trước giờ nó ít khi đặt niềm tin vào người khác trừ những người thân của nó và với cả Rin và Ren nữa.Lần đầu tiên nó mở lòng hơn và chấp nhận tin tưởng ai đó.Thì ra cảm giác này là vậy.

Nó mãi suy nghĩ nên không để ý cửa đã được mở khóa từ khi nào.

Linh Nhi!-Hạo Thiên gọi nó

Nó giật mình quay lại hiện tại .Nó ôm chầm lấy cậu và khóc nức nở.Cậu nhẹ nhàng vỗ nhẹ vai nó và nói:

Không sao rồi!Qua rồi !Đừng khóc nữa! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Nó khóc nức nở xong ngắt đi từ lúc nào không biết. Hạo Thiên lay người nó :

Linh Nhi!Linh Nhi!Cậu mau tỉnh dậy đi!

Cậu áp tay vào chán nó,đầu nó rất nóng!Xem ra nó sốt cao rồi!Cậu bế nó ra khỏi trường và đi về.

Những hành động vừa rồi đã được một người quan sát hết tất cả.Đó là Vương Tuấn Khải.Lúc nó đi vào nhà kho thực ra cậu đã chứng kiến,cậu chỉ tình cờ đi ngang qua đó định cúp tiết một hôm.Cậu cũng biết kẻ đầu sỏ gây ra chuyện này.Lúc nó bị nhốt cậu cảm thấy vui lắm khi nó đáng bị trừng trị như vậy vì dám đắc tội với cậu.Cậu cười và về nhà tắm rửa ăn com thoải mái trong người.Xong cậu ngồi học bài nhưng không sao tập trung được, cậu cứ bồn chồn thấp thòm khó chịu không yên và xem giờ liên tục.Cậu nhìn đồng hồ thì đã hơn 9 giờ tối. Không biết giờ nó sao rồi nữa.Cậu dần do suy nghĩ mãi cuối cùng quyết định đến trường cứu nó thoát ra khỏi nơi đó nhưng xem ra cậu đã chậm một bước.Lúc nghe tiếng nó khóc cậu cảm thấy rất xót xa và ân hận.Cũng không phải do nó hoàn toàn mà lỗi cũng do cậu một phần nữa.Do cậu tính trẻ con quá chẳng đi so đo một con nhóc lớp 10 còn chọc tức nó nữa.Cậu thực sự chỉ muốn làm hàng xóm và làm bạn với nó như trước thôi chứ không muốn nó ghét cậu xui nào. Cậu vì muốn trả thù nó nên lợi dụng đám fangirl cuồng quá khích.Cậu thật ngốc nghếch khi làm vậy.Nhìn Hạo Thiên bế nó trên tay cậu đau lòng lắm.Cậu thấy bàn tay nó cháy máu,những vết thương hằn trên tay nó.Do cố dùng sức để đập cửa nên mới vậy.Liệu nó có tha thứ cho cậu không.Qua chuyện này cậu biết được thêm một bí mật về Linh Nhi.Thì ra nó rất sợ bóng tối.

Cậu bước về trên đường,cậu cứ đi trong vô thức. Sấm chớp đùng đùng,ngoài đường cây cối chao đảo như sắp đổ,mưa như muốn xé nát làn da,gió thổi xào xạc.Cậu bị ướt hết người trời rất lạnh nhưng tiểu Khải vẫn không quan tâm đến điều đó.Trong đầu cậu giờ chỉ toàn là hình bóng của nó.Liệu nó lúc này như thế nào?Hạo Thiên đưa nó về an toàn chưa?Sức khỏe nó sao rồi.Cậu cuối cùng cũng về tới nhà.

Khải ca!Anh làm sao vậy?Sao lại để người ướt sũng thế kia!-Nguyên Nguyên la toáng lên.

Thiên Tỉ đang ngồi chơi game nghe Nguyên liên chạy chỗ cậu

Anh làm sao ướt vậy?Mau đi tắm rửa đi không là cảm lạnh đó!

Anh không sao!Nay anh muốn yên tĩnh một mình.Hai đứa đừng làm phiền nhé!Anh đi tắm đây!-Nói rồi cậu đi về phòng mình.

Vương Nguyên và Thiên Ti nhìn nhau rồi lắc đầu không hiểu chuyện gì.Họ chỉ biết giờ tâm trạng Đại ca không tốt!Tốt nhất đừng làm phiền.Không thì hậu quả ắt khó lường.

Còn nó được Hạo Thiên bế và đưa về chung cư Hoa Viên.Khi thấy nó bị nhốt ở nhà kho cậu đã vội gọi cho Rin và Ren để báo tin rồi.Họ chờ sẵn đợi Hạo Thiên đưa nó về.Thấy nó cả bọn chạy lại

Ry à mày không sao chứ?-Rin khóc sùi sụt khi trông thấy nó.

Ry mày có sao không?Sao lại chảy máu chảy trụa tay chân không vậy?-Ren nói

Linh Nhi bị ngất xỉu rồi!Cô ấy bị nhốt trong nhà kho của trường!Mọi người mau thay đồ và chăm sóc Ry nhanh lên đi!Cô ấy sốt cao lắm đó!-Hạo Thiên nói

Xong cậu bế nó vào phòng của nó.Rin nhìn đồng hồ rồi nói:

Cảm ơn cậu rất nhiều!Không có cậu không biết Ry sẽ xảy ra chuyện gì nữa!Đã trễ rồi cậu mau về nghỉ ngơi đi!Ry có chúng tôi lo rồi.

Vậy tôi về các cậu chăm sóc cô ấy nhé!-Cậu nói

Bye bye!Mai gặp lại!-Rin và Ren đồng thanh

Sau khi Hạo Thiên về,hai cô gái nhanh chóng băng vết thương và chườm nước đá cho nó.Người nó rét run,toàn thân như cứng đờ.Hai nhóc phải thay nhau túc trực chăm sóc nó cả đêm.

Gần sáng thì cả hai mệt lã ra ngủ bên cạnh nó luôn.

Nó tỉnh dậy,cảm thấy đau đầu như búa bổ nó lấy tay ôm đầu.Một lúc sau như cảm thấy đỡ hơn nó quay sang thì thấy Rin và Ren.Nó gọi:

Hai đứa bay dậy đi!

Nó lay hai đứa kia vẫn không tỉnh nó lấy một hơi và hét:

HAI ĐỨA MÀY CÓ DẬY ĐI HỌC KHÔNG HẢ? Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19

Nó khóc nức nở xong ngất đi từ lúc nào không biết. Hạo Thiên lay người nó :

Linh Nhi!Linh Nhi!Cậu mau tỉnh dậy đi!

Cậu áp tay vào chán nó,đầu nó rất nóng!Xem ra nó sốt cao rồi!Cậu bế nó ra khỏi trường và đi về.

Những hành động vừa rồi đã được một người quan sát hết tất cả.Đó là Vương Tuấn Khải.Lúc nó đi vào nhà kho thực ra cậu đã chứng kiến,cậu chỉ tình cờ đi ngang qua đó định cúp tiết một hôm.Cậu cũng biết kẻ đầu sỏ gây ra chuyện này.Lúc nó bị nhốt cậu cảm thấy vui lắm khi nó đáng bị trừng trị như vậy vì dám đắc tội với cậu.Cậu cười và về nhà tắm rửa ăn cơm thoải mái trong người.Xong cậu ngồi học bài nhưng không sao tập trung được, cậu cứ bồn chồn thấp thòm khó chịu không yên và xem giờ liên tục.Cậu nhìn đồng hồ thì đã hơn 9 giờ tối. Không biết giờ nó sao rồi nữa.Cậu đắn đo suy nghĩ mãi cuối cùng quyết định đến trường cứu nó thoát ra khỏi nơi đó nhưng xem ra cậu đã chậm một bước.Lúc nghe tiếng nó khóc cậu cảm thấy rất xót xa và ân hận.Cũng không phải do nó hoàn toàn mà lỗi cũng do cậu một phần nữa.Do cậu tính trẻ con quá chẳng đi so đo một con nhóc lớp 10 còn chọc tức nó nữa.Cậu thực sự chỉ muốn làm hàng xóm và làm bạn với nó như trước thôi chứ không muốn nó ghét cậu xíu nào. Cậu vì muốn trả thù nó nên lợi dụng đám fangirl cuồng quá khích.Cậu thật ngốc nghếch khi làm vậy.Nhìn Hạo Thiên bế nó trên tay cậu đau lòng lắm.Cậu thấy bàn tay nó chảy máu,những vết thương hằn trên tay nó.Do cô dùng sức để đập cửa nên mới vậy.Liệu nó có tha thứ cho cậu không.Qua chuyện này cậu biết được thêm một bí mật về Linh Nhi.Thì ra nó rất sợ bóng tối.

Cậu bước về trên đường,cậu cứ đi trong vô thức. Sấm chớp đùng đùng,ngoài đường cây cối chao đảo như sắp đổ,mưa như muốn xé nát làn da,gió thổi xào xạc.Cậu bị ướt hết người trời rất lạnh nhưng tiểu Khải vẫn không quan tâm đến điều đó. Trong đầu cậu giờ chỉ toàn là hình bóng của nó.Liệu nó lúc

này như thế nào?Hạo Thiên đưa nó về an toàn chưa?Sức khỏe nó sao rồi.Cậu cuối cùng cũng về tới nhà.

Khải ca!Anh làm sao vậy?Sao lại để người ướt sũng thế kia!-Nguyên Nguyên la toáng lên.

Thiên Tỉ đang ngồi chơi game nghe Nguyên liền chạy chỗ cậu

Anh làm sao ướt vậy?Mau đi tắm rửa đi không là cảm lạnh đó!

Anh không sao!Nay anh muốn yên tĩnh một mình.Hai đứa đừng làm phiền nhé!Anh đi tắm đây!-Nói rồi cậu đi về phòng mình.

Vương Nguyên và Thiên Tỉ nhìn nhau rồi lắc đầu không hiểu chuyện gì.Họ chỉ biết giờ tâm trạng Đại ca không tốt!Tốt nhất đừng làm phiền.Không thì hậu quả ắt khó lường.

Còn nó được Hạo Thiên bế và đưa về chung cư Hoa Viên.Khi thấy nó bị nhốt ở nhà kho cậu đã vội gọi cho Rin và Ren để báo tin rồi.Họ chờ sẵn đợi Hạo Thiên đưa nó về.Thấy nó cả bọn chạy lại

Ry à mày không sao chứ?-Rin khóc sùi sụt khi trông thấy nó.

Ry mày có sao không?Sao lại chảy máu trầy trụa tay chân không vậy?-Ren nói

Linh Nhi bị ngất xỉu rồi!Cô ấy bị nhốt trong nhà kho của trường!Mọi người mau thay đồ và chăm sóc Ry nhanh lên đi!Cô ấy sốt cao lắm đó!-Hạo Thiên nói

Xong cậu bế nó vào phòng của nó.Rin nhìn đồng hồ rồi nói:

Cảm ơn cậu rất nhiều!Không có cậu không biết Ry sẽ xảy ra chuyện gì nữa!Đã trễ rồi cậu mau về nghỉ ngơi đi!Ry có chúng tôi lo rồi.

Vậy tôi về các cậu chăm sóc cô ấy nhé!-Cậu nói

Bye bye!Mai gặp lại!-Rin và Ren đồng thanh

Sau khi Hạo Thiên về,hai cô gái nhanh chóng băng vết thương và chườm nước đá cho nó.Người nó rét run,toàn thân như cứng đờ.Hai nhỏ phải thay nhau túc trực chăm sóc nó cả đêm.

Gần sáng thì cả hai mệt lã ra ngủ bên cạnh nó luôn.

Nó tỉnh dậy,cảm thấy đau đầu như búa bổ nó lấy tay ôm đầu.Một lúc sau như cảm thấy đỡ hơn nó quay sang thì thấy Rin và Ren.Nó gọi:

Hai đứa bay dậy đi!

Nó lay hai đứa kia vẫn không tỉnh nó lấy một hơi và hét:

HAI ĐỨA MÀY CÓ DẬY ĐI HỌC KHÔNG HẢ? Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Từ Diệt Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Rin và Ren đang ngái ngủ được thưởng thức volume với tần suất lớn của nó liền bật dậy

Cái gì vậy?Ủa Ry mày tỉnh rồi à?-Ren nói

Mày khỏe chưa mà dậy sớm vậy Ry?Nay trời có bão à nha!-Rin phụ họa theo mắt cô vẫn nhắm nghiền

Chúng mày thật là.....COI MẤY GIỜ RỒI!-Nó hét lần hai

6h45 rồi!Sắp vô học rồi!-Cả hai bừng tỉnh rồi đồng thanh nói

Mau chuẩn bị đồ đi học thôi!-Nó nói

Mày đã khỏe chưa mà đòi đi vậy ?-Rin hỏi

Tao khỏe rồi!Không cần lo !-Nó nói

Không được dừng ráng!Bỏ một buổi cũng đâu sao !-Ren nói

Tao nói là tao khỏe rồi!Phải đi học cho tụi kia biết tao vẫn bình an chứ!-Nó cười nhạt

Vậy tốc hành thôi!Sắp vào trường rồi!

Nói rồi cả bọn tốc hành vào nhà vệ sinh làm vsen thủ tục xong xuôi rồi chạy vội tới trường.

Sau khi chạy thực mạng vào lớp nó uể oải nằm gục ngay trên bàn

Cậu chưa khỏe mà sao đi học sớm vậy?Sao không ở nhà nghỉ ngơi thêm đi!-Hạo Thiên hỏi thăm

Tôi khỏe rồi!Cơ thể tôi hồi phục nhanh lắm không cần lo!

Như nhớ ra điều gì đó nó nói tiếp:

Chuyện hôm qua cảm ơn cậu rất nhiều!

Không có gì !Không cần khách sáo vậy!-Cậu cười xòa

Cậu giúp tôi nhiều vậy mà tôi chưa

Đang định nói tiếp Hạo Thiên chặn nó bằng câu

Cô vào lớp rồi kìa !Học thôi!

Umk!

Hai tiết học cũng trôi qua,giờ ra chơi nó ra khỏi lớp đi mua đồ ăn.Số nó phải nói cực kì nhỏ.Lần nào chơi oẳn tù xì ai thua phải đi mua đồ ăn cũng toàn nó phải đi cả.Đang đi kiếm canteen nó đụng phải một đám dân lớn trong trường do Thanh Mai cầm đầu.Cô ta nhà giàu,cha mẹ cô ta kinh doanh bất động sản lớn thứ ba thế giới sau Uyên Linh và Vũ Mỹ.Ý thế nhà giàu,rất thích Khải ca.Chỉ cần ai dám câu dẫn hay dụ dỗ,vô tình hay cố ý đều bị cô ta cho một kết cục không tốt lành gì tự động phải chuyển trường.Có lần một cô bé trạc tuổi nó làm phải kiêng khê nệ rất nhiều đồ không may làm rớt hết.Tuần Khải tình cờ đi ngang qua đó liền giúp cô bé và phụ cô bé đồ tới phòng văn thư.Ngay lập tức tình báo của Thanh Mai báo tin ngay cho cô ta biết.Và cô bé đó đã phải chịu một kết cục rất thảm.

Mày đi đâu vậy con nhỏ kia?-Cô ta nói

Nó im lặng.

Mày cầm hả con kia!Không nghe tao nói cái gì à?

Nó nhìn đồng hồ thời gian trôi qua mất 2 phút rồi,nó cũng không muốn tốn thời gian đôi co với loại người này

Tôi đi mua đồ ăn!Phiền cô tránh ra dùm!

Cái gì !Mày dám phớt lờ bọn tao à!Hay là hôm qua cảnh cáo mày vậy vẫn chưa đủ nhì!Hay giờ tao nên cảnh cáo nhì!

Nói rồi cô ta cười lạnh và tiến gần chỗ nó.Đưa tay quẹt một đường nhẹ trên mặt nó và nói:

Mày có muốn mặt mày được tô điểm thêm đường nét cho đẹp không hả!Đồ con nhỏ đáng ghét!

Nó nói:

Vậy người nhốt tôi trong nhà kho là do cô chủ mưu à?

Mày không điếc đấy chứ!Tao đã nói rõ rồi mà!Sao bây giờ cảm thấy hối hận rồi à!

Nó cười khẩy:

Hối hận!Người như cô mà cũng dám thốt ra từ này hay sao!

Thanh Mai có chút ngạc nhiên và lo sợ,từ trước tới giờ ai gặp cô ta cũng đều phải kính nể và sợ hãi nhưng với con nhỏ đang đứng trước mặt cô ta thì hoàn toàn ngược lại,không có một dáng vẻ lo âu gì cả mà thay vào đó là một khuôn mặt sát khí đằng đằng.

Tôi hỏi lại lần nữa nhé! Cô nhốt tôi vào nhà kho phải không!

Cô ta lấy lại vẻ ngạo mạn bình tĩnh nói:

Mày cũng sắp tiêu rồi xem ra trước khi lết xác ra khỏi nơi đây cũng nên cho mày biết sự thật vậy. Phải tao là người đã nhốt mày và nhấn tin cho mày tới đó! Mày có thể làm được gì hả Linh Nhi!

Tôi có thể làm những điều mà cô không à nói đúng hơn là chưa bao giờ ngờ tới đó! - Nó đáp

Dứt lời nó tiến về phía Thanh Mai và đồng bọn của cô ta đang đứng. Cô ta hét:

Tụi mày xử con nhãi đó cho tao!

Sau khi cô ta nói xong một đám con gái gồm 10 đứa chạy lại chỗ nó muốn xé xác nó. Còn nó đứng lại và nở một nụ cười thách thức chờ đợi

Chơi thôi nào! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Nó mỉm cười và chạy về phía tụi kia cũng đang lao tới. Nó né người đập cho mấy đứa con gái kia ngã lăn quay, thuận tay giật tóc một nhỏ to nhất trong đám giật nhỏ té xuống. Nó nhếch môi chỉ là một đám tép riu dùng võ mềo cào lăm gì được nó. Thật chẳng thú vị gì cả. Đánh nhau với mấy tụi này chẳng cần tốn sức gì cả. Nhảm chán quá.

Sau khi dẹp loạn mấy tụi kia xong nó bước tới chỗ Thanh Mai. Cô ta hoảng sợ nói:

Mày....mày.....không được bước qua đây!

Sao vậy? Lúc đầu cô hùng hổ lắm mà! Nhốt người khác như vậy thật đáng xấu hổ và nhục nhã đó! - Nó lạnh lùng nói

Mày....sao có thể! - Cô ta lắp bắp

Nhìn nó bây giờ so với con người hồi nãy cô ta mới gặp như hai người hoàn toàn khác nhau vậy. Một sự lạnh lẽo và sát khí tỏa ra từ người nó. Ánh mắt vô hồn lãnh đạm như muốn nuốt chửng mọi thứ lúc này. Trông nó hiện giờ như một nữ hoàng có quyền lực uy nghiêm tới cao vậy. Lúc này cô ta thấy mình thật nhỏ bé so với nó. Nó lại gần cô ta

BÓP!!

Mày dám đánh tao sao con nhỏ nhờ học bổng kia! - Thanh Mai nói rồi đưa tay lên má nơi bị nó tát

Sau khi được đàn em thông báo về nó ,ngay lập tức cô ta phái người điều tra gấp về nó. Ban đầu cô ta cứ nghĩ là tiểu thư con nhà nào đó quyền quý ai ngờ biết được gia cảnh nhà nó cô ta còn tức điên hơn nữa.

Đây là hình phạt nhẹ nhất cho cô so với những gì cô đã gây ra đây!

Ngưng một lúc nó nói tiếp:

Tôi không cần biết cô đã làm những hành động bẩn thỉu đê tiện với ai nhưng với tôi không dễ vậy đâu! Tôi chỉ nói một lần thôi! Hãy ghi nhớ cho kỹ!

Mày nghĩ mày là ai mà dám đụng tới tiểu thư Thanh Mai này! - Cô ta hậm hực nói

Cô là ai liên quan gì tới tôi nhưng giờ trò bẩn thỉu hèn hạ với tôi cô đừng hòng còn mạng sống với chức danh tiểu thư! - Nó ghé sát tai cô ta nói

Cô ta tức giận đưa tay lên định cho nó một bạt tai bị nó giữ tay lại xô mạnh làm cô ta ngã dúi xuống đất. Xong nó bỏ đi.

Nó chợt nhận ra còn 10 phút nữa phải vào lớp nó chạy vội đi mua đồ ăn cho hai nhỏ bạn. Mua xong nó chạy nhanh về lớp. Bỗng một bóng người cao lớn đứng chắn trước nó. Ngước lên thì thấy Tuấn Khải

Anh làm cái gì ở đây! Còn không mau tránh ra!

Chuyện hôm qua.....Cô không sao chứ? - Cậu có chút ngập ngừng không dám đối diện nó

Cảm ơn! Nhờ phước của anh tôi vẫn còn sống rất tốt chưa chết được! - Nó cười nhạt nói

Tôi đã muốn nói chuyện đàng hoàng với cô! Cô còn tỏ thái độ với tôi sao! Cô nghĩ cô là ai chứ! - Cậu không kìm chế được sự bức bối trong người

Người như anh mà cũng nói chuyện đàng hoàng sao! Hừ! À quên nữa lần sau anh đừng giờ trò với tôi trước mặt đám fan cuồng của anh đi! Tôi cũng không hứng thú với anh đâu! - Nó nói

Tốt hơn nên là vậy! Cô phải sống chứ! Chết sớm quá chơi không vui tí nào! - Nói rồi cậu bỏ đi. Cậu thực sự rất tức giận. Tuấn Khải không muốn nói những lời xúc phạm nó tí nào. Sao nó không chịu hiểu và không cho cậu một cơ hội xin lỗi làm lòng tự trọng của một nam tử hán trong cậu trời dậy phải tỏ thái độ như vậy.

Sau khi cậu đi nó lắc đầu ngao ngán đi về lớp.

Cậu đi ngang qua sân sau, nơi mà nó và Thanh Mai đã xảy ra xung đột trên chiến tuyến quyết liệt. Cậu thấy toàn bộ tính vào can ngăn cô ta bắt nạt nó nhưng cậu không nghĩ nó lại mạnh mẽ đến vậy. Trông nó nhỏ bé thế mà có thể hạ gục được những đứa con gái to lớn kia.

Cậu trông thấy Thanh Mai vẫn ngồi bệt xuống đó. Dường như cô ta không muốn đứng dậy và cô ta có lẽ đang sốc về những chuyện xảy ra vừa rồi. Cậu lại gần chỗ cô ta :

Cô có làm sao không?

Em không sao! Chào anh! - Nói rồi cô ta tỏ vẻ mỉa mai làm ra vẻ ta đây oan ức lắm và cũng xấu hổ vì để người cô ta yêu mến thấy được vẻ xấu xí cô ta.

Tất cả là tại cô! Tôi sẽ không tha cho cô đâu Linh Nhi! - Cô ta rửa thầm trong suy nghĩ.

Cậu biết thừa Thanh Mai là người như thế nào rồi. Sau vụ nhà kho vụ nhốt nó thì thái độ của cậu về ả ta đã khác hẳn. Nếu cô đã muốn diễn thì tôi sẽ diễn cùng cô

Ai làm cô ra nông nổi này? Sao lại bầm dập thế kia! - Cậu giả vờ quan tâm

Được hỏi cô ta vô cùng mừng rỡ, được nước tuôn ra một tràn

Là Linh Nhi đó anh! Người hôm qua đi cùng anh! Cô ta cố tình ức hiếp gây khó dễ em! Nói rồi còn làm bộ sụt sùi nước mắt cá sấu.

Cậu cảm thấy quá kinh tởm loại người này rồi. Không ngờ cô ta lại làm ra những hành động như vậy.

Sao cô ta lại muốn đánh cô? - Cậu hỏi cho có lệ

Vì cô ta biết em rất hâm mộ anh với lại em là một TDT và yêu anh! Cô ta không muốn ai làm TDT ngoài cô ta ra và yêu anh nhiều như cô ta. Em chỉ giấu trong lòng thôi nhưng cô ta không hiểu sao biết được và cố tình gây sự với em! Cô ta còn cảnh cáo em hãy tránh xa anh ra.

Nghe Thanh Mai nói xong, cậu liền cúi xuống ghé sát người cô ta. Cô ta vui sướng cứ nghĩ Khải định hôn mình

Khải anh làm gì vậy?

Cô đang nghĩ cái gì vậy! Tôi cảnh cáo cô đừng bao giờ bắt nạt và đụng tới Linh Nhi! Cô thôi giờ trò đi!

Cô ta mặt xám lại hoảng sợ nói;

Anh đang nói gì vậy? Em không hiểu!

Cô thật không hiểu hay cố tình không hiểu! Những chuyện cô làm với Linh Nhi tôi đều biết hết! - Cậu tức giận nói

Cô ta....cô ta.....nói gì với anh sao? - Thanh Mai lắp bắp, nhìn thấy ánh mắt của Tuấn Khải cô ta rất run sợ

Cô ấy không nói mà tự cô đang nói đấy! Tôi chứng kiến hết tất cả rồi! Cả vụ nhà kho lẫn vụ hôm nay nữa. Lúc đầu tôi có thiện cảm với cô vì cứ nghĩ cô không phải loại người làm những chuyện ghê gớm như vậy! Xem ra tôi lầm rồi! - Nói rồi cậu quay người đi

Cô ta đứng dậy ôm chặt lấy cánh tay cậu

Em xin lỗi! Em cũng chỉ vì quá yêu anh nên mới có những hành động thiếu suy nghĩ, hồ đồ như vậy! Xin anh hãy cho em một cơ hội chứng minh đi được không?

Cậu dứt khoát gạt tay cô ta ra phui áo và nói:

Quên không nói với cô Linh Nhi không phải TDT !Cô ấy còn không biết TFBoys là ai nữa!Muốn nói đối phải tìm hiểu kĩ về người đó đã!Cô diễn còn non lắm.Đừng gọi tôi là Khải!Cô không có tư cách gọi tôi như vậy.

Cậu bỏ đi tức thì,Thanh Mai ôm mặt khóc. Giá như cô dừng hành động nông nổi thì đã không như vậy,cô làm Tuấn Khải giận hơn và ghét cô Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Sau khi chạy về lớp đưa đồ ăn cho hai nhỏ bạn,nó bị mắng te tua nhưng chưa tới mức toi tả.

Ry oi là Ry mày làm cái gì đi mua đồ ăn không thôi hết hơn 15 phút vậy hả!Bệnh mù đường của mày không lẽ càng ngày càng nặng thêm sao!-Rin nói

Bọn tao có nên đưa mày đi khám không!Mua có 5 miếng bánh (vâng năm ổ bánh lớn đấy ạ) và ba chai coca chứ có nhiều đâu(1 chai là 500ml).-Ren kể lể

Chúng mày bé miệng lại cũng vừa phải thôi chứ!Tao có phải ôsin cho tụi mày đâu sao lần nào đi mua đồ ăn cũng là tao vậy!-Nó không muốn hai nhỏ bạn lo lắng biết chuyện xích mích hồi nãy.Và lại nó cũng không muốn ai biết nó mắc chứng mù đường và hay quên đường.

Ai bảo số mày nhỏ quá cơ !Lần nào cũng thua !Mười lần cũng như một!-Nói rồi hai nhỏ lăn ra cười.

Nó phụng phịu mặt cau lại

Chúng mày mau ăn lẹ đi sắp tới giờ học rồi kia!

Ý chết lo tám quá quên giờ mất rồi!-Nói rồi Rin và Ren ăn không kịp nghỉ

Nó phì cười trước hai con heo à không hai con bạn của nó.Nhắc đến ăn cái là quên hết mọi thứ. Thật không khác gì em bé lên ba.

Đám con trai trong lớp nhìn ba thiên thần chúng nó liền chụp vội up lên weibo.Ngay lập tức thu hút số lượt theo dõi rất cao.Ai cũng đều ghen tị với lớp đó vì thật may mắn khi có ba chúng nó học cùng lớp.Và những lời bàn tán về tụi nó lan truyền rất đông không chỉ là trong trường mà còn ngoài trường nữa.Một phần do trường Vương Thiên rất nổi tiếng và quyền lực và được đầu tư rất lớn nên sức hút của trường luôn là đề tài được nhiều người biết tới.Và hiện giờ nó đã lan tới tai ba chàng trai TFBoys của chúng ta.Họ cũng là người cập nhật và biết tin tức sau cùng nhất.

Vương Nguyên đang chạy với tốc độ bàn thờ kéo theo sau đó là Thiên Ti.Mọi người ai cũng nhìn với ánh mắt không biết có chuyện gì mà nam thần của họ lại vội vàng vậy chẳng

Anh lao ngay vào lớp của anh mình và hét to

Lão Đại có chuyện lớn rồi!Tin động trời nè!

Tuấn Khải lúc này đang mơ màng mắt lim dim và vẻ mặt biến đổi thành cau có

Tiểu tử kia làm gì mà phá giấc ngủ của anh vậy hả?

Đại ca anh bình tĩnh trước khi nghe tin sốc.Sắp vào học rồi em không vòng vo nữa,anh chắc còn nhớ Linh Nhi chứ!Cô ấy giờ là hoa khôi hot nhất của trường mình đó!-Vương Nguyên nói một hơi không ngừng nghỉ

Cái gì!Em giỡn đó chứ!Nhỏ lùn đó mà cũng là hoa khôi à!Bọn họ có mắt thẩm mỹ không hả!-Nói rồi cậu ngao ngán nhắm mắt tiếp.rồi bỗng nhiên bùng tỉnh dậy.

Em vừa mới nói con nhỏ đáng ghét đó là hoa khôi sao!Chắc không vậy?-Cậu hỏi như để khẳng định một lời chắc chắn

Chắc mà!-Thiên Ti và Vương Nguyên đồng thanh đáp

Nói rồi Thiên Ti tiếp lời

Sắp đến giờ vào lớp rồi!Chúng em đi đây muốn biết rõ anh hãy lên weibo trang của trường mình đó!-Nói rồi cậu kéo Vương Nguyên đi nhanh làm anh không kịp chào Tuấn Khải ,chỉ có thể giơ tay ra vẫy tạm biệt thôi.Ngay lập tức cậu vội lấy điện thoại ra lên weibo xem tin tức về nó.Tuy không phải chỉ

riêng mình nó mà hai cô bạn của nó cũng nổi bật không kém gì.Nhưng nó vẫn được hâm mộ và yêu thích nhiều nhất.Câu lướt bảng tin thì thấy hành động chu mỏ gương mặt giận dữ của nó thật quá dễ thương.Câu cứ cười suốt mãi không để ý trống đã vào học rồi.May có lớp trưởng nhắc.

Qua ba tiết học cuối cùng tại nó cũng được về nhà. Nó và hai nhỏ ngồi chơi làm vệ sinh sạch sẽ xong xuôi tại nó ngồi làm bài tập.Đang học chuông cửa reo.Nó ra mở cửa.

Thiên Tì anh làm gì ở đây vậy?

Cô còn nhớ đã nhờ vả tôi điều gì không nhỉ!

Nó đắn đo suy nghĩ một lát rồi nhớ ra nó nhờ anh đưa tới trường.

Vậy anh muốn tôi phải làm gì?

Như cũ thôi!Qua nhà tôi nấu cơm cho chúng tôi!

Nó hơi bực bội nhưng dù sao anh ta cũng là ân nhân của nó.Không thể hành động sỗ sàng và mang nợ anh ta hoài được.Nó nhìn vào nhà nhớ ra còn hai người bạn.Nó nói với Thiên Tì :

Tôi còn hai người bạn nữa!Tôi có thể đưa họ qua cùng chứ!

Tùy cô thôi!!-Nói rồi anh nhún vai như không có phản ứng gì.

Vậy anh về trước đi!Xấu tệ tôi qua liền!

Được!Chào cô!-Nói rồi cậu đi về

Nó quay vào nhà nói với hai nhỏ bạn

Chúng mày có muốn theo tao qua nhà kia nấu ăn không?

Rin đang học cũng phải trở mắt ra nhìn nó

Từ bao giờ mày trở thành ôsin cho nhà người ta vậy Ry!

Qua không tùy chúng mày!Tao không ép!

Ấy ấy bình tĩnh nào bé Ry!Bọn tao nói vậy thôi chứ có nói là không qua đâu!-Ren nói

Nói rồi cả bọn khóa cửa qua phòng 220.Nó gõ cửa,một lát sau có người ra mở cửa.Là Vương Nguyên anh nhẹ nhàng mỉm cười nói

Các em tới rồi à!Mau vào đi!

Nó bước vào,quay lại không thấy hai nhỏ bạn đâu!Ra cửa thấy hai nhỏ bạn mê mẩn hồn bay phách lạc rồi.Đơ như trời trồng.Nó liền giả bộ ho ,Rin và Ren giật mình tỉnh lại.Đây là thần tượng của họ mà!Lần đầu họ được thấy TFBoys mà còn gần như vậy.Rin nói với nó

Sao mày không cho bọn tao biết là qua nhà các anh TFBoys nấu ăn hả Ry? Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Tại mày có hỏi đâu mà nói!Vội lại hôm bữa lúc đụng vào họ thấy tại mày có phản ứng thế này đâu!-Nó cười trù

Cái gì chứ!Tại tao không nói mày cũng phải biết nói chứ!Rin và Ren nổi nóng với nóng với nó.

Người mà hôm trước tại tao vô tình đụng phải là các anh TFBoys hả!

Tao tưởng tại mày biết rồi chứ!

Hôm đó đang vội vội lại thấy mây xảy ra xung đột với ai đó nên tui tao đầu để ý gì nhiều!

Ai mà ngờ được chứ! Vậy đừng nói hôm bữa người mây đụng cũng là....!

Là tôi đó!- Tuấn Khải lên tiếng ,nãy giờ bị bơ giờ mới nói

Rin và Ren quay lại nhìn nó để hỏi như để khẳng định.Nó gật đầu cái rụp rồi nhún vai.Đúng là bọn họ thật là có duyên mà.

Xin lỗi vì hôm bữa đụng phải anh ạ!-Rin nói

Không sao!Hôm bữa em cũng xin lỗi rồi mà!

Ren nói y chang câu Rin vừa nói.Thiên Tì nhìn cô nói:

Qua rồi mà!Không ngờ chúng ta có duyên tái ngộ đó nhỉ!

Lý do Rin với Ren không nhận ra TFboys vì lúc họ ở trên sân khấu trông rất khác biệt.Họ đẹp không tí vết và phải nói là nét đẹp của họ tự nhiên hơn nên hai cô nàng này không nhận ra cũng phải.

Mau đi nấu ăn đi!Mọi người đứng đó tán gẫu tới khi nào nữa!.

Cả bọn nghe nó nói liền tập trung quay lại với vấn đề chính.Nó phân công và đảm nhiệm công việc chính trong việc nấu.Thiên Tì cầm com và làm hành.Vương Nguyên phụ đánh trứng và xắt hành.Tuấn Khải thì gọt cà rốt và thái rau cải.Rin luộc rau,Ren thì gọt hoa quả để ăn tráng miệng.Còn nó thì ướp gia vị xào đĩa thịt thái ướp hành tỏi. Mùi đồ ăn thơm ngào ngạt lan tỏa ra các phòng làm bộ ba bảo bối của chúng ra rất đói vì họ chưa ăn gì vì công việc bận bịu quá.Vương Nguyên không kiềm nén được sự thèm thuồng và dụ dỗ của đồ ăn liền mon men lại chỗ nó tính ăn vụng thì bất gặp ngay ánh mắt cảnh cáo sắc lạnh của nó khiến anh sồn vai gáy.Anh ráng nhịn vậy.

Sau khi đồ ăn đồ được nấu xong và bày biện trang trí rất bắt mắt.Thức ăn nóng hổi trông ngon tuyệt. Nó nói:

Vậy là tôi hết nợ với anh rồi nhé Thiên Tì !Chúng tôi về đây!

Rin và Ren nói:

Chào các anh!Tụi em về đây ạ!-Hai cô nàng ra về trong sự tiếc nuối mặt thoáng buồn và tất cả những điều đó đã được ba anh thấy.Ngay lập tức ba chàng trai TFBoys liền đứng dậy và nói

Mấy khi có dịp đàm quen hàng xóm mới thế này!Ba cô ở lại ăn cùng chúng tôi đi!

Chúng tôi qua đây để nấu ,đâu phải đến ăn!-Nó nói

Mấy khi có dịp mà!Chúng tôi đều biết cô cả rồi!Còn hai người bạn mới kìa!Coi như là tiệc chào mừng hàng xóm mới luôn được không!- Vương Nguyên nói

Nó lưỡng lự bắn khoăn.Tuấn Khải nói:

Ba cô ở lại ăn cùng chúng tôi đi !Có ba người ăn với nhau rồi cũng buồn lắm!

Rin và Ren cũng khuyên nó.Cuối cùng nó cũng quyết định ở lại

Thôi được!Vậy chúng ta ở lại ăn com !

Cả năm người kia vui mừng và đồng thanh

YEAHHHHH!-Nói rồi họ cùng nhau đập tay cứ như anh em thân thiết lắm vậy.Khi nhận ra bất thường thì chỉ im lặng ngồi vào bàn.Tình hình là giờ nó ngồi đối diện Tuấn Khải,Rin đối diện Vương Nguyên,còn Ren với Thiên Tì.Họ ăn rất ngon lành,Rin lên tiếng phá vỡ sự im lặng

Sao ba anh lại biết Ry vậy ạ?

Tiểu Nguyên trả lời:

Cô bé này mỗi lần lạc đường đều được tụi anh giúp cho ý mà!-Nói rồi cậu cầm cùi ăn tiếp.

Vậy là mỗi lần mây lạc đều được các anh giúp hết hả Ry?--Ren hỏi

Nó gật đầu,đang ăn không nên nói nhiều sợ người khác ăn hết mất ý mà.Nay ba anh của chúng ta đang ăn rất từ tốn và tỏ ra đúng khí chất của một soái ca ăn đây mà.Lý do là họ đang ngồi đối diện sát các Tứ Diệp Thảo của họ.Phải tỏ ra ngầu ngầu chứ.Còn nó thì không nhịn được tò mò hỏi

Nay sao các anh ăn ít quá vậy!Ăn nhiều vô đi chứ!Cần gì sợ thiếu đồ ăn!Tôi nấu nhiều lắm mà!

Họ đang ăn nghe nó nói trúng tim đen liền ho sặc sụa. Hai cô nàng kia nhìn không hiểu gì cả. Ba chàng trai ném cho nó cái nhìn cảnh cáo nhẹ. Còn nó thần nhiên như không, gấp đồ ăn ngon lành như thể chưa có gì xảy ra vậy.

Tôi có lòng tốt khuyên các anh! Nhưng dù sao các anh không ăn đành chịu vậy! Vậy chúng tôi ăn!

Ba chàng trai nhìn nó bằng cặp mắt hình viên đạn. Vương Nguyên than oán thầm

Mình không muốn trở thành soái ca gì đó đâu! Chỉ muốn ăn thôi mà! - Nói rồi anh không nói nên lời.

Nhìn tụi nó ăn ba anh than oán! Tự nhiên cổ tỏ ra cho ngầu chỉ giờ phải khổ vậy nè! Họ hối hận quá! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Bộ ba nhìn tụi nó ăn với tốc độ rất nhanh và ngon lành. Bình thường trông hai cô gái Rin và Ren rất hiền và thực nữ nhất là khi đứng trước thần tượng của mình nhưng khi ăn thì thôi rồi không còn kiêng nể ai. Bộ ba chàng trai nhìn tụi nó với ánh mắt ngạc nhiên. Tụi nó đúng là một team, ăn khỏe quá mà. Vương Nguyên nhìn với đôi mắt thần phục

Không ngờ còn có người còn giỏi ăn hơn mình nữa sao!

Tụi nó dường như không quan tâm tới thế giới cũng như sự tồn tại của ba chàng soái trước mặt mình. Khi ăn xong mới xoa bụng và quan sát xung quanh.

Thấy ba chàng trai nhìn mình chằm chằm, hai cô nàng Rin và Ren ngượng đỏ mặt và quay đi chỗ khác. Vương Nguyên thấy hành động của Rin thầm nghĩ

Cô ấy đúng là đáng yêu thật!

Thiên Ti thì nhìn Ren rồi nghĩ

Sao nhìn cô bé dễ thương thế nhỉ! Mình đang suy nghĩ cái gì vậy trời! Mày bị sao vậy Thiên Ti! - Anh khẽ cốc đầu mình vì nghĩ những điều này.

Tuấn Khải nhìn nó tiếp tục suy nghĩ giống hai đứa em của cậu:

Cô ta dễ thương thật. Vô tư nữa chứ! Nhưng sao ăn nhiều vậy mà cô ấy không lớn nhỉ! (Ặcccc ảnh nhìn con gái nhà người ta ăn rồi mới nhận xét về chiều cao chứ! ~~~~~>~)

Nó thấy Tuấn Khải nhìn chằm chằm mình liền lấy tay che chắn trước ngực giả bộ làm khuôn mặt biểu cảm nói:

Anh bị biến thái à! Sao nhìn tôi hoài vậy!

Nghe nó nói cậu bưng tỉnh:

Cô nói cái gì! Ai thèm nhìn cô chứ! Nghĩ sao dám nói tôi biến thái hả! Tôi đường đường là một nam thần soái ca chính nghĩa chứ không phải như cô nói đâu nhé! Con nhỏ này....!

Nó lè lười ra chọc tức cậu

Lêu lêu! Tôi sợ anh quá! Không thèm nhìn vậy mà nãy ai nhìn đến nỗi không chớp mắt luôn hả!

Cái đó.... là là....!

Là cái gì! Sao bị tôi nói trúng tim đen đến mức cà lăm hả! Hừ!

Nghĩ một hồi cậu nói

Ai bảo chứ! Tôi thấy cô ăn như heo vậy! Nói vậy tội con heo quá! Heo ơi tao xin lỗi mày! - Nói rồi cậu làm khuôn mặt bi ai.

Anh dám nói bỗn cô nương giống heo sao! Anh.... anh....!

Nhận thấy tình hình căng thẳng sắp có biến lớn Vương Nguyên lên tiếng can ngăn:

Mọi người ăn no rồi! Mau dọn dẹp đi chứ! Tôi đi rửa chén! Ry à em nấu ăn chắc cũng hơi mệt rồi ra ghế ngồi xem tivi đi! Cứ tự nhiên nhé! Thiên Tì cậu đi xắt hoa quả bày ra đĩa đi! Rửa xong rồi mọi người cùng ăn.

Nghe Vương Nguyên nói mọi người liền tuân theo cậu. Rin nói

Nhiều chén đĩa như vậy để em rửa được rồi! Mọi người ra nghỉ ngơi trước đi! À mà Ren mày đi gọt hoa quả nhé!

Ok !Cứ để tao lo!

Vương Nguyên nói với:

Ấy vậy sao mà được dù sao em cũng qua đây nấu ăn rồi sao để em rửa được chứ!

Không sao! Em quen rửa rồi mà!-Rim tươi cười nói

Vậy không công bằng rồi! Chúng ta rửa chung đi cho nhanh! Có thể san sẻ mỗi người một việc rồi!

Vậy cũng được ạ!

Để em xắt hoa quả phụ anh nhé!-Ren nói

Thiên Tì trả lời

Vậy đi làm việc thôi nào!

Còn nó và Tuấn Khải sau khi phụ dọn chén ra chỗ Nguyên và Rin xong nó ra phòng khách ngồi. Giờ nó mới có dịp được chứng kiến ngôi nhà. Cách trang trí và đồ đạc rất gọn gàng và sạch sẽ! Có những cây xương rồng nhỏ được đặt gần chỗ ban công. Nơi ở rất thoáng. Ấn tượng nhất với nó tại đây là con gấu bông màu trắng rất dễ thương. Nó ra đó cứ ngắm nghía mãi rồi mỉm cười và nó cũng không biết rằng từ đầu tới cuối hành động của nó đã được một người quan sát rất kĩ. Tuấn Khải rất hiếu kì tại sao nó chỉ chú ý mỗi con gấu bông mà cậu mua cách đây năm tháng rồi chứ không phải là những thứ khác. Rõ ràng trong nhà này còn nhiều thứ hấp dẫn và quý giá hơn mà. Cô gái này đúng là rất kì lạ. Cậu khẽ lại gần chỗ nó nói:

Con gấu này cô thích lắm à!

Nó gật đầu cười

Tại sao cô lại thích nó vậy?-Cậu hỏi tiếp

Nó rất giống với món quà mà tôi từng được.....!

Nó đang định nói tiếp quay qua thấy cậu. Nó giật mình hoảng hốt:

Tuấn Khải! Anh làm cái gì ở đây vậy?

Đây là nhà tôi! Tôi không ở đây thì ở đâu chứ!

À ...à không...không có gì!

Nói rồi nó chạy ra ghế ngồi. Thấy trên bàn có điều khiển nó cầm lên mở tivi nhưng nó lại không biết cách để mở. Lý do vì cái tivi này hiện đại quá nên nó không biết xài. Như đã nói gia cảnh nhà nó cũng chỉ thuộc mức độ bình thường thôi cũng không có điều kiện như bao gia đình người khác nhưng nó không thấy vậy mà lại bị quan ngại ngùng và xấu hổ với bạn bè và mọi người. Đối với nó chẳng qua là ông trời đang thử thách nó thôi. Mai mốt nó ra trường đi làm lớn lên sẽ lo cho ba mẹ. Cậu thấy nó loay hoay với cái điều khiển hoài liền bật cười. Không phải vì chê trách mà là hành động đang hồn dỗi của nó như một đứa trẻ.

Cậu liền lấy điều khiển từ tay nó và mở phim. Thấy cậu cười tùm tùm nó tức giận nói:

Anh cười cái gì hả! Khinh thường tôi chắc!

Không phải! Chỉ là hành động của cô thật ngốc thôi!

Anh dám nói tôi ngốc sao hả! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Phải rồi!Cô không ngốc mà là rất....rất... ngốc !Hahaaaaaaa!-Nói rồi cậu lẩn ra ghé cười sáng khoái.Nó bực bội vợ lấy cái gối ném vào mặt cậu. Cậu không chịu thua cũng ném trả lại.Và màn đấu gối bắt đầu diễn ra lắm lúc còn nghe tiếng cười giòn giã của hai người vang lên.

Còn về Vương Nguyên và Rin lúc này đang rửa chén!Thình thoảng hai người vô tình chạm phải tay nhau.Cả hai đều ngưng ngừng.Tìm Rin bất giác đập nhanh khiến nhỏ có thể nghe rõ nó đập mạnh như thế nào.Sợ rằng anh có thể nghe thấy tiếng đập ấy.Nhỏ liền lấy tay đặt lên tim áp đi nỗi lo và hạnh phúc đan xen lúc này.

Thình thích.....thình thích...thình thích.

Còn Vương Nguyên nhà ta cứ tưởng Rin bị bệnh tim mặt hốt hoảng

Em sao vậy!Có đau lắm không?Nếu mệt thì nghỉ đi!Anh làm cho.

Rin cười trừ nói:

Em có làm sao đâu ạ!Em khỏe lắm mà!Anh nghỉ nhiều rồi! Chúng ta rửa tiếp đi ạ!

Em không sao thật chứ!-Cậu vẫn nghỉ ngơi chút ít.(Tác giả:Nguyên ca à anh lo lắng cho người ta quá đó>

Nếu không sao vậy được rồi!Làm anh tưởng....!-Anh cười xòa

Nói rồi hai người tiếp tục cùng nhau rửa chén.

Còn về cặp Thiên Ti và Ren hai người đang xất quả táo và lê và dưa hấu bày ra đĩa.Quả của Thiên ca xất trông khá vụng về và méo xẹo.Còn của Ren thì rất tinh tế khéo léo phải nói khác nhau rất nhiều.Bộ dạng của anh khá lung tung.Thấy vậy,Ren nói:

Thiên ca à!Anh xất vậy sao ăn được hả!Chắc anh không quen làm rồi!Nhìn em làm rồi bắt chước theo nhé!

Anh nhìn cô gái nhỏ đang làm rất tỉ mỉ và chỉ anh rất cẩn thận và dịu dàng.Mùi hương tóc của cô ấy rất thơm dịu thoang thoảng và nhẹ nhàng như tính cách của cô ấy vậy.Không hiểu sao nhìn cô gái này cười anh cảm thấy thật ấm áp.Dường như cô ấy là một mặt trời nhỏ liệu có thể xoa dịu trái tim băng giá của anh không!Anh rất dễ chịu khi được ở cạnh cô gái này.Ren đang xất trái cây thấy Thiên cứ nhìn mình chằm chằm nên cô thoáng chút ngại

Thiên ca anh có nghe em nói không ạ?

Nghe cô nói cậu giật mình lấy lại về phong độ vốn có nói

Tôi có nghe mà!

Áaaa!-Tiếng Ren la lên

Em làm sao vậy?-Anh cầm lấy tay Ren xem

Em không cẩn thận cắt vào tay rồi!Không sao đâu ạ!Chút nữa là hết thôi!-Cô cười gượng.

Anh lấy tay cô ngậm vào miệng mình,cô hết sức ngạc nhiên:

Không cần làm vậy đâu ạ!

Anh khẽ đưa tay còn lại lên che trước miệng cô ý nói hãy im lặng.Xong anh chạy đi lấy băng keo cá nhân dán vào chỗ vết thương cho Ren.Giờ cô mới được nhìn kĩ anh.Mặt anh rất đẹp,mũi cao,da trắng như em bé và có má lúm rất duyên. Dáng người anh rất cao.Cô thấy mình thật nhỏ bé so với anh.Cô chỉ cao có 1m63,cao nhất trong đám tụ nó. Có Ry là thấp nhất,nó chỉ cao có 1m50 thôi. Nó rất dễ thương nhất đám tuy bị hạn chế về chiều cao nhưng nó lại càng được mọi người yêu quý hơn.

Xong rồi đó!-Cô mãi suy nghĩ không biết anh đã nhìn mình bắt động này giờ

Cô ngại ngùng lí nhí khẽ nói:

Em cảm ơn anh nhiều ạ!

Không sao đâu!Em đứng qua một bên đi!Để tôi làm được rồi!Tôi có khả năng tiếp thu rất nhanh nên lần này sẽ gọt rất tốt !Em chờ xem tài nghệ của tôi nhé!

Ren gật đầu.

Về nó và Tuấn Khải với màn đấu gỏi đã kết thúc. Cả hai mệt quá ngồi xuống xem tivi. Thấy nó ngồi xem phim đôrêmon chăm chú miệng cười rất tươi. Khác với dáng vẻ mỗi lúc cậu và nó gặp nhau quá! Thật là khác xa mà! Xem ra cậu lại biết thêm được một bí mật về cô gái này là rất thích xem phim hoạt hình. Thấy nó vậy cậu cầm lấy điều khiển chuyển qua phim Boyhood cậu mới đóng cho nó xem. Ngay lập tức mặt nó bí xí đang đến lúc hay lại bị cậu phá đám.

Nè cái tên này! Mau chuyển kênh lại ngay cho tôi!

Nè !Cô không thấy nam diễn viên trong phim vừa đẹp trai lại hảo soái như tôi vậy!Cô không mê thì thôi đi coi ba mấy thứ con nít này sao!

Có ai cấm người lớn không được xem hoạt hình hả!Tôi coi cái gì còn miễn cưỡng được!Còn phim anh đóng hả!Đừng có mơ!

Mặt cậu tối lại khi nghe nó nói.Đám nói cậu vậy,cậu sẽ càng cho nó tức thêm nữa.

Rin và Vương Nguyên lúc này rửa chén xong và đang úp đồ lên kệ.Do không để ý cả hai đụng đầu vào nhau cái cốc đau điếng rồi nhìn nhau bật cười.

Em lấy nước ngọt trong tủ rồi chúng ta ra phòng khách!

Nhỏ cười tươi nói

Vâng ạ!

Thiên Ti và Ren lúc này gọt trái cây gần xong.Đúng như anh nói anh làm rất khéo tuy có hơi chậm vì mới làm quen với việc này.Tay cô tuy có hơi rất chút nhưng cô không cảm thấy đau.Nhìn thấy anh giống như một liều thuốc mà.

Quay lại với chủ đề chính Tuấn Khải và nó

Cô muốn lấy điều khiển tivi chứ gì!Có ngon giỏi với tới đi nhỏ lùn!

Nghe cậu nói nó lao tới giựt lại.Hai người,cứ giằng co một hồi rồi do nó nhỏ quá và cậu lớn quá nên đã mất lực té xuống ghế,và hiển nhiên không chỉ mình nó mà Tuấn Khải cũng té xuống đè lên người nó!Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Hai người đang làm gì vậy?-Bốn người kia bước ra đồng thanh nói. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Nó và cậu bốn mắt nhìn nhau bất động trong 30s.Như lấy lại được ý thức cậu ra khỏi người nó.Nó bật dậy tức thì còn tâm trí vẫn đang lâm vào trạng thái mơ hồ. Hiểu ra tình hình mặt hai người đỏ ửng im lặng không nói câu nào.Tuấn Khải thở mạnh vẫn bàng hoàng về chuyện mới xảy ra khi nãy.Bốn người kia với ánh mắt nghi hoặc và sốc nặng nhìn về phía Ry và Tuấn Khải.

À... àhai người cứ tiếp tục đi!Chúng em xin lỗi vì làm phiền ạ!-Nói rồi Vương Nguyên lấy tay che mắt Tin lại và đẩy cô đi ra sau bếp. Còn Rin đang ngơ ngác chưa hiểu chuyện gì tay đang cầm nước ngọt chân cũng đi chuyển theo anh.

Lão đại à!Đây là phòng khách hai người cũng không nên tùy tiện vậy chứ!Lần sau muốn làm gì cũng kéo nhau vào phòng ngủ cho riêng tư rồi làm gì thì làm chứ!-Thiên Ti nói

Rồi anh quay Ren kéo cô đi và nói:

Trẻ em chưa đủ tuổi không được xem những thứ này đâu!

Ren mặt đỏ bừng khi được anh cầm tay ,đây là điều trong mơ cô cũng chưa bao giờ mơ tưởng tới.

Nó và cậu sốc á khẩu không nói lên lời mãi về sau mới đồng thanh nói:

Tất cả là hiểu lầm mà!Không phải như mọi người nghĩ đâu!

Hai người chạy theo bọn họ vào phòng bếp cố nói sự thật cho mọi người hiểu nhưng càng cố nói thì càng khiến họ thêm nghi ngờ và bị cho là đang biện minh.

Không phải như mọi người nghĩ đâu mà! Là do anh ta gây sự trước!

Nói gì chứ! Không phải cô cứ lao vào tôi hay sao hả!

Còn không phải do anh thách thức trêu chọc tôi cũng đâu lao vậy hả! Ai bảo anh giựt điều khiển làm gì!

Nhà tôi tôi thích mở cái gì tôi mở chứ!

Sau một hồi đấu võ mồm gây căng quyết liệt, đôi bên không ai chịu nhường ai cả. Đến lúc này các nhân vật trung gian của chúng ta mới lên tiếng.

Hai người bình tĩnh đã! Có gì từ từ giải quyết. Có gì đâu mà phải ngượng ngừng. Thôi không cần giấu diếm, đều là người nhà với nhau cả mà! - Vương Nguyên nói.

Ai thêm là người nhà với cô/anh ta chứ! - Tuấn Khải và nó đồng thanh

Nguyên nguyên bị dọa cho im lặng chỉ cười trừ thôi nhìn hai người kia với khuôn mặt đặng đặng sát khí với ánh mắt ngậy thơ vô số tội.

Thiên Ti lên tiếng giải vây tình hình

Có gì đâu ngại ngừng chứ! Hai người quen nhau cũng là chuyện tốt chứ sao! Ai dè mà thật không ngờ hai người lại tiến xa nhanh tới vậy nha. Biết nhau chưa được bao lâu mà! - Nói rồi bốn người tùm tùm cười.

Đã nói không phải mà! Tôi làm có gì với anh/cô ta chứ! - Đồng thanh tập hai

Đã bảo đừng bắt chước tôi mà! - Đồng thanh tập ba

Thật đúng là cái đồ.....! - Đồng thanh tập bốn

Nó và cậu đấu khẩu hoài một quá, Rin lên tiếng

Tao thật không ngờ đó Ry! Không thể tin được mày mới qua đây thôi mà lại có thể quen biết người ta sớm đến thế! Nhìn hai người suốt ngày chỉ chóc không ngờ lại có thể.....! - Ren cười tươi

Ai thêm thích cái đồ đáng ghét này chứ! - Nó gất gồng

Cô nghĩ cô dễ thương đáng để một nam thần như tôi chú ý lắm chắc! - Cậu không thua đáp lại.

Tôi dễ thương với ai cũng được ngoại trừ anh nhé! Mắc bệnh ngôi sao của anh đạt tới mức nặng rồi à! Ngưng ảo tưởng nhé!

Thôi hai người này! Đúng ông bà ta có câu ghét của nào trời trao của ấy quả không sai mà! - Ren giờ mới nói

Nói linh tinh gì vậy! Tôi mà lại đi thích anh/cô ta à! - Đồng thanh tập năm

Sớm muộn gì cũng vậy thôi! Dù sao tôi cũng là một thầy bói tương lai đấy nhé! Không tin vào phán đoán của tôi sao! - Ren cười bí hiểm

Ôi dào ! Ai đâu tin ba cái chuyện mê tin dị đoan đó! - Tuấn Khải nói

Giới thiệu sơ lược một tí về Ren nhé! Cô là con gái tập đoàn Trang sức quý trong top 5 thế giới, ba cô là chủ tịch hội đồng quản trị công ty Flight, mẹ cô là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng nhưng không vì vậy mà cô mắc bệnh tiểu thư kiêu kì. Và lý do rất đặc biệt làm bạn với nó và Rin (sẽ được tiết lộ sau). Cô được hưởng quyền năng của bà ngoại cô vốn là nhà bói toán nổi tiếng nên khả năng phán đoán của cô hầu như chính xác gần một trăm phần trăm chỉ thua mỗi bà cô thôi.

Thời gian sớm muộn sẽ trả lời thôi! - Ren nói

Cả bọn nhìn cô với ánh mắt khó hiểu.

Tôi nhớ ra mình còn có chút việc! Tôi đi trước đây! Chào mọi người!

Nói rồi nó chạy với tốc độ ánh sáng về nhà.

Tôi ...tôi về phòng đây! - Nói rồi Tuấn Khải quay lưng đi

Bốn người kia cùng ăn trái cây uống nước cười vui vẻ.

Rồi hai cô gái đi về nhà ngủ, nhưng họ cứ trằn trọc không sao ngủ được vì nghĩ về chuyện xảy ra khi nãy. Tất cả cứ như một cuốn phim được quay chậm

lại.Mỗi khẽ mỉm cười trên hai cô gái nhỏ.

Thiên Ti và Vương Nguyên cũng vậy,họ lẫn lộn mãi mới ngủ được.Liệu có phải là rung động không nhỉ.Ngay lập tức gạt bỏ suy nghĩ họ thiếp đi ngay.

Xem ra mọi thứ đều tốt đẹp cả nhưng có hai người là không sao ngủ được cả.Là Ry và Tuấn Khải

Nó nằm và nghĩ về chuyện chạm vừa rồi.May là không trúng môi.Lúc đó tim nó đập rất nhanh,nó cũng không dám thở mạnh

Đồ ngốc mày đang nghĩ cái gì vậy!-Nó tự cốc đầu mình

Còn về Tuấn Khải cậu nghĩ về cô gái nhỏ đấy.Không hiểu sao lúc đó cậu lại không có phản ứng gì. Cậu vò đầu bứt tai gào lẫn lộn gần sáng mới ngủ được.Trên môi cậu khẽ nở một nụ cười. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Sáng hôm sau,nó và hai cô bạn tới trường.Nay nó đeo kính đi học,một phần do nó bị cận nhẹ nhưng do lười nên rất ít dùng.Một phần do tối qua trằn trọc nghĩ mãi nên không ngủ được.Nó thậm rủa cái tên đáng ghét phá giấc ngủ của nó làm nó phải mệt mỏi thế này.

Ba người tụ hội nó đi tới trường đang xuống canteen ăn sáng thì chạm mặt ba chàng trai TFBoys.

Chào buổi sáng!Chào Linh Nhi!- Vương Nguyên mở lời đầu tiên

Chào các cô!Chào Linh Nhi!Anh Khải đây nè!-Thiên Ti nói rồi đẩy cậu ra

Nó đang lìm dìm mắt nhắm mắt mở nghe đến hai từ Tuấn Khải ngay lập tức tỉnh ngủ vội vàng nói với hai nhỏ bạn

Tụi mày đi ăn trước nhé!Tao chợt nhớ ra tao còn có chuyện rất quan trọng phải làm.Tạm biệt!

Nói rồi nó co giò chạy biến không để Rin và Ren nói lời nào. Bốn người nhìn theo nó bật cười trước hành động của nó.Còn Tuấn Khải mặt tỏ ra rất nghiêm túc nhưng thực ra trong lòng cậu rất vui.Cô nhóc này đúng là đáng yêu thật tuy có hơi đáng ghét một tí(rất nhiều đấy ẶẶ).

Nó chạy hồng hộc về lớp vào chỗ ngồi rồi thở dốc. Hạo Thiên nhìn bộ dạng thất thểu của nó nói:

Sáng nay cậu gặp chuyện gì à?Sao chạy tới mức da xanh như tàu lá chuối vậy?

Nó lấy tay áp lên mặt mình rồi nói:

Bộ mặt tôi xanh lăm à?

Cậu khẽ bật cười trước hành động của nó

Cậu ngốc thật đấy!Nói thế cũng tin !

Mặt nó cau lại:

Cái tên này!Cậu dám chọc tôi sao!

Này!Cậu đừng quên tôi là ân nhân cứu mạng cậu đấy nhé!

Ừ thì... ừ thì...biết là vậy nhưng cũng không được chọc tôi như vậy!

Sao tôi không thể chọc cậu?

Nó chống cằm xuống bàn rồi nói:

Cậu gần giống cái tên đáng ghét nào đó!Suốt ngày hấn ta cứ thích gây sự với tôi!

Tên đáng ghét cậu nói là ai vậy?

Còn hỏi nữa sao! Cái tên ôn thần Vương Tuấn Khải chứ còn gì nữa!

Cậu biết Tuấn Khải sao?

Không biết...à mà cũng được cho là biết!! Ể mà sao nãy giờ tôi phải trả lời câu hỏi của cậu chứ!-Nói rồi nó quay qua Hạo Thiên.

Sắc mặt của cậu giờ trông rất khó coi và giận dữ.Nó nhú mày khó hiểu hỏi:

Này Hạo Thiên! Cậu bị sao vậy chứ! Sao nghe nói tới Tuấn Khải biểu hiện của cậu vậy là sao chứ?

Nghe nó nói, cậu giữ nguyên vẻ mặt cũ dường như con giận cậu đang cố kìm nén lại nói:

À! Không có gì! Mà tốt nhất cậu không nên tiếp xúc hay gần gũi quá với anh ta!

Sao vậy?

Cậu đừng hỏi là tốt nhất! Tốt nhất không nên tiếp xúc với tên đó và đặc biệt đừng bao giờ thích anh ta.

Nó nghe những lời cậu nói ngấm nghĩa rồi nói:

Yên tâm đi! Tôi không rảnh để tiếp xúc với anh ta đâu! Thích anh ta sao! Tôi ghét anh ta còn không hết nữa là!

Vậy được rồi! Nhớ lời tớ dặn!

Nó tuy không hiểu cậu đang nói ám chỉ hàm ý gì gật đầu nói:

Tôi biết rồi! Yên tâm đi!

Hạo Thiên nhìn nó nói:

Thôi không nói chuyện này nữa! Chuyện chủ đề ha!

Nhắc đến chủ đề mới hả! À hiện giờ tôi buồn ngủ lắm! Tôi chỉ muốn ngủ thôi!

Sao vậy? Cậu bị thiếu ngủ à? Ai làm phiền cậu sao?

Nghe nói đến đây nó giật thóp mình bị cậu nói trúng tim đen rồi.Nó liền nhe răng cười toe toét nói chính xác hơn là gượng ép nói:

À tối qua nhà hàng xóm mở karaoke hát ồn ào quá! Tôi không ngủ được!

Trong thâm tâm nó đang hối hận vô cùng và trách bản thân mình:

Ai dè xin lỗi các bác và mọi người hàng xóm của con! Con bất đắc dĩ nên mới phải làm vậy thôi! Tất cả là tại cái tên Vương Tuấn Khải đáng ghét kia! Tôi nguyên rủa anh!

Nói rồi nó lấy tay cốc một cái rõ đau vào đầu mình rồi hét:

Aaaaaaaa! Sao lúc đó mình lại bỏ chạy chứ! Linh Nhi ơi là Linh Nhi! Sao mầy ngốc vậy chứ!

Nghe tiếng la của nó, cả lớp nhìn về phía nó với ánh mắt khó hiểu. Đám con trai trong lớp nhìn nó rồi suy nghĩ:

Rốt cuộc nay ai làm nữ thần của họ tức giận vậy nhỉ?

Hạo Thiên nhìn nó biểu hiện vậy liền nói:

Cậu đang làm đau bản thân mình đấy! Cứ ngủ đi! Còn lại tôi lo cho!

Nhưng phiền cậu lắm! Cậu giúp tôi nhiều rồi mà! Tôi còn chưa trả ơn cậu được nữa!

Ôn nghĩa gì chứ! Bạn bè giúp nhau là bình thường mà! Nếu cậu thấy ngại chỉ cần bao tôi châu ăn được rồi!

Vậy cũng được sao!

Tất nhiên là được! Tin tôi đi!

Vậy cảm ơn cậu trước nhé Hạo Thiên!

Không có gì!

Nói rồi nó gục mặt xuống ngủ ngon lành,cậu cười nhìn nó với ánh mắt trìu mến thay vào đó không còn sự giận dữ nữa.

Nhìn thấy cậu cười và nhìn nó như vậy,Mỹ Linh nắm chặt tạo thành nắm đấm nhìn nó với ánh mắt căm tức.

Tôi đã cảnh cáo cô rồi!Cô còn không biết sợ là gì sao Linh Nhi!Đã vậy tôi sẽ cho cô biết thế nào là lễ độ!Cô chán sống rồi nhì

Cô ta khề nở nụ cười nham hiểm.Quyển rũ ai thì được nhưng nếu là Hạo Thiên xem ra nó xong rồi.Chuyện gì sẽ xảy ra với nó đây? Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tử Diệt Tháo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Nó ngủ một giấc li bì cho đến giờ ra chơi. Nó còn định ngủ tiếp say sưa nữa thì bị hai nhỏ bạn tới phá giấc ngủ.

Rin lại chỗ nó đập bốp lên vai nó nói

Dậy đi mày!Dậy con này!

Oái da !Cái gì vậy?Mấy con điên này dám phá giấc ngủ của bà à!-Nó thét vì bực mình.

Mày còn dám ngủ!Chuyện vui đại sự của mày mà không biết khao bọn tao là sao!-Rin nói

Nó mặt ngơ nghe chưa hiểu gì:

Chuyện đại sự gì là sao?Có chuyện gì mà phải khao tụi mày?

Mày còn nói chuyện gì nữa hả!Là chuyện của mày và Khải ca chứ còn gì nữa!-Ren cười

Ồmmmm!Uông....aoo....raaa!

Nghe nhắc tới chữ Khải là ngay lập tức nó tỉnh ngủ bật miệng Ren lại và kéo hai nhỏ bạn ra khỏi lớp kéo xuống sau canteen trường.

Chúng mày nói linh tinh cái gì vậy?Tao và anh ta làm gì có cái gì chứ!

Không phải chối!Chuyện của mày hai bà đây biết hết rồi!

Biết cái gì hả hai má?

Mày già nai hả Ry!Đến bạn thân mày mày còn giấu à!

Tao giấu cái gì chứ!Thật là nói thẳng xem nào!Cứ vòng vo tam quốc ai mà hiểu được.

Rin và Ren nhìn nhau rồi nhìn nó với ánh mắt sát khí nghi hoặc.

Thế chuyện mày quen với anh Tuấn Khải là sao!Sao không báo tin vui cho tụi này hả!Tính giấu tới bao giờ!

What!Chúng mày điên à!Tao quen anh ta bao giờ hả!Nói lung tung cái gì vậy?

Lung tung!Hử!Chắc lung tung!Hôm qua có tụi tao ở đó làm chứng hai người ôm hôn hít các kiểu đồ!

Hai mắt nó như muốn lòi khỏi tròng,cái gì mà ôm hôn các kiểu vậy.Nó thực sự bị oan mà,gặp ngay mấy con bạn mê trai bắt từ này nữa,sao không đi hỏi cái tên Tuấn Khải đáng ghét đó mà hỏi nó chứ!

Tụi mày thật là!Tao và anh ta không có gì hết!Hôm qua tao đang coi tivi thế là anh ta giật điều khiển khôbg cho tao coi.Xong còn chộc tao nữa thế là tao lao vào định lấy lại điều khiển mà ngờ đâu lại bị té và anh ta cố tình té xuống ngã vào người tao ý chứ!-Nó nói nguyên một hơi không ngừng nghỉ(Tác giả:Chị Ry à!Ảnh vô tình té vào người chị mà!Có cố ý đâu!^^)

Chuyện này nghe nó nói mày tin được không Ren?

Tao nghe nồng mùi xạo đầu đây thì phải!

Nó bực bội nói:

Đã bảo là không phải như tụi mày nghĩ rồi mà!Sao không tin lời tao nói vậy chứ!

Ren nhìn vào mắt nó kiểm nghiệm xen mức độ nói dối.Nó nghi hoặc nhìn cô bạn.

Mày đang làm cái gì vậy con kia?

Ry à!Từ khi qua đây mày nói dối tốt thật đó!Xem ra khả năng của mày đã đạt trình level good rồi!Mày có thể nói dối mà không chớp mắt luôn sao!

Đã nói là tao không nói dối rồi mà!Sao không đưa nào tin tao vậy chứ!

Ai dà!Ry à pet cưng của tao!Mày có người yêu là chuyện tốt chứ sao!Có gì đâu mà phải giấu tụi này!Tao cứ nghĩ là mày sẽ ế cả đời luôn chứ!-Ren cười rở to

Nàynàytụi bay...!

Không để cho nó kịp nói lời nào Rin tiếp lời:

Tao thật không ngờ người cứu vớt mày khỏi cuộc đời ỉa lại là anh Vương Tuấn Khải!Nam thần châu Á số một ước mơ của bao cô gái trên i này!Nói tóm lại số mày rất may mắn!Chắc chắn kiếp trước mày làm việc thiện dữ lắm nên kiếp này được hưởng nhân quả tốt như vậy!Chúc mừng mày Ry à!

Chúc mừng cái gì chứ!Sự thực là tao và tên đó không có gì mà!Nghĩ sao chúng mày nói tao ế hả!.

Mày không ế đâu!Chỉ sắp thành bà cô già thôi!.

Thực ra nó không hề ế,có rất nhiều chàng trai muốn theo đuổi nó nhưng nó không quan tâm để điều này.Đối với nó những thứ này quá phiền phức,có anh lớp trên còn bị nó phũ tới mức tặng nó bó hoa hồng rất đẹp lung linh.Nó chẳng thương tiếc gì mà ném ngay vào thùng rác,có trường hợp còn nặng hơn ,một cậu nhóc lớp 9 thích nó tỏ tình nó chỉ cười nhẹ và nói:

Học không học lo yêu đương cái gì!Lo học tập cho tốt ổn định sự nghiệp đi nhóc à!.

Chính vì nó từ chối rất nhiều chàng trai nên thường bị gắn mác cho nhảm biệt danh:chánh chọe,thiên thần băng giá,bà chúa tuyết.... và còn rất nhiều nữa.Tuy nó rất lạnh lùng và tàn nhẫn là vậy để tránh bị những người thích làm phiền thay vì từ chối khéo nhưng càng làm người khác thích nó nhiều hơn.

Nói rồi hai cô nàng kia cười tươi mặc cho nó sắp tăng xông á khẩu không nói nên lời,mấy con nhỏ này thật khiến nó tức chết mà lại không thể làm gì chúng nó được.

Nó mãi suy nghĩ thì Rin lên tiếng cắt đứt đoạn suy nghĩ của nó:

Này Ry!Khao tụi tao đề!Cung hỷ đi mày!

Mơ đi nhé!Tao bực lũ chúng mày lắm rồi!Nhắc lại lần cuối là tao không có quan hệ hay liên quan gì với tên Vương Tuấn Khải hết!Tao đi ăn đây!Bực tụi bay quá!

Nói rồi nó hậm hực bỏ đi,điều này chắc nó sớm bị làm cho tức điên quá!Cũng tại cái tên đáng ghét đó mà nó phải chịu sự tra tấn tinh thần như vậy.Giờ nó phải kiếm gì bỏ bụng mới được,sáng ra nó chả ăn được gì cả.Có thực mới vực được đạo chứ!

Tình mai mới viết nhưng vì các fan đáng iu nên đành chịu cực ngủ trễ vậy!Chúc các Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Nó bước đi thừng thừng vô chừng về phía canteen.

Đói quá!Phải mua sớm ăn thôi!Mình sắp xỉu rồi!

Nó cứ bước đi mà không để ý đường nên va chạm phải một người.Nhưng thay vì có thái độ cáu gắt người đó lại nhẹ nhàng nói:

Tôi xin lỗi!Cô có làm sao không?

Tôi xin lỗi anh mới đúng!Do tôi không để ý đường mà!Thành thật xin lỗi anh nhiều !

Không sao đâu!

Ừa Linh Nhi!Sao em lại ở đây?- Giọng nói này là của Nguyên ca nhà ta,trông anh rất vui mừng khi được gặp nó.

Bấy giờ nó mới ngược mặt lên xem người đối diện mình là ai thì thấy tam đại hoàng tử TFBoys hiện diện đầy đủ và người nó va phải không ai khác chính là người mà hiện giờ nó không muốn gặp nhất chính là Vương Tuấn Khải.

Tôi đi mua đồ ăn!Có gì không?

Ày dà!Hay là em ăn chung với tụi anh đi!- Thiên Ti này giờ mới lên tiếng.

Không phải hồi sáng các người ăn rồi sao?

Đúng là vậy nhưng lúc đó bọn anh chỉ mua nước thôi!Chưa ăn uống gì cả!Phải không Nguyên Nguyên?

Nói rồi Thiên Ti nháy mắt ra hiệu nhìn về phía Nguyên Nguyên.Hiểu ý người anh em Vương Nguyên liền lên tiếng:

Đúng rồi đó!Em đi ăn cùng chúng tôi đi Linh Nhi!Dù sao đây cũng không phải lần đầu mà!Nha nha!Còn có lão đại ở đây nữa mà!Anh nói xong chỉ về phía Tuấn Khải.

Ồ....ơ....!Aaaaaa...Đúng rồi!Tôi chợt nhớ ra mình có việc rất quan trọng phải làm!Tạm biệt nhé!-Nó chạy vèo đi ngay.

Ồ....ơ....!Aaaaaa...Đúng rồi!Tôi chợt nhớ ra mình có việc rất quan trọng phải làm!Tạm biệt nhé!-Nó chạy vèo đi ngay.

Thiên Ti và Vương Nguyên bỏ lẩn ra cười trước hành động bỏ trốn của nó.Còn Tuấn Khải thì lập tức kí đầu hai cậu nhóc tỏ ra nghiêm nghị cổ nhin cười nói:

Đã nói với hai đứa là anh và con nhóc đó không có gì rồi mà!Sao cứ nghĩ linh tinh tào lao thế hả!

Ai daaaa!Đại ca à anh ác thật đấy!Ra tay mạnh thật!Chuyện có sao em nói vậy!Bằng chứng hôm qua chính mắt em nhìn thấy rõ ràng mình mình bạch bạch anh còn chối sao!

Anh đã nói tất cả là hiểu lầm thôi mà!Chuyện là vậy....bla...bla...bla!Xong rồi đó!-Cậu giải thích y chang nó khác cái là nói nó cố tình té vào người để gây sự chú ý với cậu!(Tác giả:Khải ca à!Anh hơi tự tin quá rồi ạ!^^).

Có thật không ta!Anh có tình ý gì với người ta thì có!Cô bé ấy vốn đâu quan tâm TFBoys là ai đâu chứ!

Ờ....ờ....biết...biết là vậy nhưng cô ta thấy anh đẹp trai muốn tiếp cận anh thì sao!(Tác giả:Mức độ tự luyện của anh này xem ra khá cao rồi!Em biết anh rất đẹp nhưng bạn Ry nhà ta không quan tâm điều này đâu ạ!^^)

Còn về nó lúc này nó chạy một mạch tới cầu thang lầu hai thì dừng lại. Nó dừng lại đứng thờ lấy lại sức.

Hộc....hộc....hộc...!Sao anh ta....anh ta....lại có mặt ở canteen vậy chứ!Mệt muốn chết.Báo hại mình không mua được đồ ăn sáng,mình đói muốn là người rồi!Thật là chịu hết nổi mà!Mình phải làm sao đây!Sao mình cứ phải trốn tránh anh ta hoài vậy nhỉ!Linh Nhi à mày làm sao vậy chứ!Aaaaa!Điên mất thôi!Bình thường mình mạnh mẽ lắm mà!Sao lại biểu hiện vậy chứ!Thật mất mặt quá đi.-Nói rồi nó lấy tay vò đầu bứt tóc mình.

Lát sau nó quay về lớp,ai cũng nhìn nó chằm chằm,bộ dạng nó trông hơi thảm quá.

Cậu mới bị té hay sao vậy Linh Nhi!Sao đầu tóc cậu rối bù hết rồi!-Hạo Thiên ngạc nhiên nhìn nó

Tôi làm sao cơ?~Nó hỏi ngược lại.

Mày tự soi gương đi Ry!-Ren và Rin lúc này cũng vào lớp thấy nó toi tã như vậy.

Nó lấy gương từ hai cô bạn và soi mình xem như thế nào. Đầu tóc nó bù xù rối tung hết lên đến mức nó cũng phải thốt ra và đứng lên:

Con nào thế này?

Ngay lập tức Rin ấn nó ngồi xuống ghế và chải tóc nó.

Mày làm gì vậy con kia?

Ngồi im xem nào!

Nó đành nghe theo con bạn xử lý đầu tóc nó. Phải nói Rin rất khéo tay, nhờ làm tỉ mỉ từng li từng ti tạo kiểu nơ gọn sóng cho nó. Chà mấy chốc đã xong nó nhìn mình lại trong gương, đúng là giờ nhìn nó khác rất nhiều, trông dễ thương hơn. Bình thường khi đi học hay ở nhà cũng vậy nó không bao giờ trang điểm hay làm tóc gì đó mà nó cho là rắc rối cầu kì. Nó hầu như chỉ cột cao mái tóc đuôi gà hoặc xõa thôi.

Đám con trai trong lớp ngay lập tức chụp ảnh nó đăng lên weibo ngay liền. Nữ thần của họ đã rất đẹp nay còn đẹp hơn.

Chúng mày làm vậy là ý gì đây? - Nó nhìn hai con bạn với ánh mắt đầy nghi ngờ.

Có gì đâu! Lâu lâu phải cho mày đổi gió chứ! Có ai như mày không, con gái mà tối ngày không biết chăm chút nhan sắc gì cả!

Kệ tao chứ! Khai thật lý do tại mày làm vậy đi!

Rin và Ren cười nhìn nó với ánh mắt chớp chớp ngây thơ vô số tội.

Để cho Khai ca ngấm chứ còn gì nữa! Hahaaaaaaa! - Nói rồi hai cô nàng cười như chưa bao giờ được cười.

Chúng mày thật là.... là ... hết nói nổi mà! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Haha trông mày đáng yêu quá Ry bé bông à! Khai ca mà thấy mày chắc đồ luôn đấy! - Rin cười

Tụi diên này! Tao đã bảo là tao và anh ta không có gì hết mà! Sao tụi mày cứ không chịu hiểu hết vậy! - Nó cáu gắt nói

Không phải tụi tao không chịu hiểu mà là bằng chứng rõ ràng quá rồi! Mày muốn bọn tao hiểu thế nào! - Rin nói

Mà tao nói này Ry! Theo sự phán đoán của tao cuộc đời mày từ nay trở đi sẽ đổi khác từ khi gặp được ba anh TFBoys đấy! - Ren nói

Khác là khác như thế nào? - Nó hỏi

Cuộc sống của mày sẽ thay đổi về tất cả! Mọi việc hằng ngày lẫn suy nghĩ của mày! - Ren đáp

Vậy nó sẽ mang lại tích cực hay tiếp cực vậy mày? - Rin hỏi cô bạn.

Nó không hoàn toàn tích cực và tiêu cực! Nói chung tụi mày biết vậy được rồi! Chuyện tương lai không nên biết trước quá nhiều sẽ không tốt đâu. Cô vào lớp rồi kia - Ren nói rồi về chỗ ngồi. Rin chạy ủa theo.

Nó thì trầm ngâm suy nghĩ lời của Ren, câu nói ẩn ý của cô rất kì lạ và khó hiểu. Nó linh cảm sắp tới nó sẽ gặp chuyện không tốt lành gì. Nó tuy không phải người hay mê tín dị đoan gì nhưng Ren đoán rất chính xác nên nó biết lời cô nàng nói là sự thật. Xem ra cuộc sống sau này của nó không yên ổn rồi.

Hạo Thiên nhìn nó rồi khẽ lay vai nó nói:

Linh Nhi! Cậu nghĩ gì mà ngẩn ngơ người ra vậy?

Nó giật mình quay qua xem ai gọi:

Ơ....ơHạo Thiên! Cậu.. kêu tôi có gì không?

Không có gì! Cậu đang nghĩ gì mà đắm chiêu vậy?

Có...có gì đâu! - Nó hơi lúng túng rồi lấy lại vẻ điềm tĩnh hằng ngày.

Nay trông cậu xinh lắm! - Cậu cười nói

Cảm ơn cậu! Thôi học bài đi! Tới giờ học rồi!

Được rồi!

Nó ngồi trong giờ học mà không tài nào tập trung nghe cô giảng được. Bụng nó sục sôi òng ọc reo lên. Nó cảm thấy người rất mệt mỏi, nó nằm gục trên bàn thầm oán trách cái tên làm nó không được ăn mà nó cũng không phải thuộc dạng ăn nhiều nhưng không ăn nó sẽ rất mất sức.

Cậu sao vậy? Bị đau ở đâu à? - Hạo Thiên hỏi thăm nó

Tôi không sao! Không phải lo đâu! Cậu học đi! - Nó cười gượng

Hai tiết học đã trôi qua, đối với nó quả là vừa thoát được một con ác mộng. Nó thở phào nhẹ nhõm vui sướng chạy ra khỏi lớp đi mua đồ ăn ngay để bổ sung năng lượng nhưng vừa chạy xuống cầu thang gặp ngay cô Châu giáo viên môn Vật Lý

Linh Nhi à! Em giúp cô đem hồ sơ này xuống phòng văn thư đùm cô nhé!

Vâng ạ! Giờ em đi đưa ngay đây!

Cảm ơn em nhé! Chào em!

Vâng! Em chào cô ạ!

Chào em!

Nói rồi nó đi nhanh xuống nơi cô giáo nhờ. Sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ nó đi vội về phía canteen mua đồ. Đang đi nó bị nguyên một đám học sinh trong trường chặn đường.

Các người muốn gì? Mau tránh ra! -

Nó lạnh lùng nói

Mày gan lắm Linh Nhi! Đứng trước mặt Mỹ Linh này vẫn còn có gan lớn giọng được à!

Thì sao nào! - Nó cười khẩy

Mày dám dụ dỗ Hạo Thiên à! Con nhỏ già nài, mày nghĩ dưới lớp vỏ bọc thiên thần đó để đi quyến rũ cậu ấy sao! - Mắt Mỹ Linh đã chuyển sang sự tức giận và căm phẫn. Và giờ đây như muốn xé xác nó ra vậy.

Reng.....Reng....Reng.....

Chuông báo hiệu giờ vào lớp.

Cô muốn gì đây? - Nó hỏi cô ta mặt không chút cảm xúc biểu lộ về sự sệt gì hết.

Giết mày! - Cô ta thét lên

Cô muốn đánh để khi khác được không! Giờ tôi đang rất vội! - Nó nói bằng giọng thành khẩn.

Thực sự lúc này nó rất đói và mệt mỏi, nó chỉ mong được ăn sớm thôi. Cứ thế này nó sẽ không chịu nổi được nữa. Bây giờ mà đánh nhau nó không biết mình còn sức không nữa. Tình hình thế này nó giống như một con châu chấu đang đá xe vậy.

Mày muốn đi sao! Không dễ dàng vậy đâu! Lần trước tao nhắc nhở mày rồi mà lúc đó có Hạo Thiên tới giúp mày, còn giờ không ai cứu được mày đâu. - Mỹ Linh nói

Cô ta cười rồi búng tay cái tách nguyên một đám con gái gần hai chục đứa xông ra lao vào phía nó muốn giết chết nó. Nó bình tĩnh dùng hết sức mình chống trả đám con gái đó, may mà đám này cũng chỉ thuộc dạng võ mèo cào, chỉ cậy đông ức hiếp kẻ yếu thế thôi nếu không trong tình trạng sức khỏe của nó hiện giờ khó mà chống đối được.

Lúc này trong đầu nó lóe lên một suy nghĩ

Phải đánh nhanh rút nhanh thôi trước khi mình kiệt sức.

Nghĩ là làm, nó đập mấy đứa con gái kia, đứa thì bị nó kéo đi, đứa thì bị trầy chân, đứa bị rách áo làm sao cho lũ đó không còn sức dậy được nhưng xem ra nó đã sai lầm khi bỏ sót một người chính là Mỹ Linh. Cô ta nhìn thấy đàn em mình nằm la liệt đã sôi sục giận, cô ta cầm cái kéo cắt trong cặp của một đứa con gái trong bọn chạy nhanh về phía nó đâm vào người nó. Do chống đỡ không kịp nên nó đã bị xước một đường cánh tay. Cô ta hoảng hốt đánh rơi kéo như vừa nhận thức ra hành động mình vừa làm. Nó liền đá cô ta ngã lăn ra rồi nhanh chóng đi về phía lầu. Đầu óc nó lúc này đã choáng váng lắm rồi. Nó rảo đi từng bước, bám vịn chặt vào thành cầu thang. Máu từ cánh tay nó đã tuôn ra rất nhiều rơi li ti từng giọt trên nền cầu thang. Mắt nó lúc này đã mờ dần, nó cảm thấy bản thân mình như không còn sức sống nữa. Chân nó như không còn trọng lực và nó đã ngã xuống.

Nay Ad mới thành thạo viết được truyện nên giờ up liền nè!Đừng bỏ truyện Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo của ad nhé!Cảm ơn các ♥ Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Nó mở mắt ra thì thấy mình đang ở một nơi rất xa lạ.Chủ đạo của căn phòng này màu xanh biển,những đồ vật dụng trong phòng này vô cùng sang trọng và tráng lệ. Từ đây có thể quan sát ra bên ngoài.Ánh nắng bên ngoài cửa chiếu vào làm mắt nó rất chói.Nó ngồi dậy,cảm thấy toàn thân nhức mỏi.Nhất là cánh tay nó đau nhức nhối,nhìn lại nó thấy tay nó được băng bó bằng lớp vải trắng rất kĩ càng và cẩn thận.Nó ngơ ngẩn vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra,nó bước xuống giường đi ra khỏi phòng.Đi được ba bước nó cảm thấy đầu óc choáng váng đau như búa bổ,nó ngã khụy xuống lấy tay ôm đầu.

Cửa phòng được mở ra,ngay lập tức một người chạy vào đỡ nó lên. Lúc này nó không còn nhận thức được gì nữa,chi biết có người đang bế nó đi chuyên đặt nó nằm lại trên giường. Lúc này nó mới nhớ ra được điều gì đó,hôm qua lúc nó ngất đi tuy chưa mất đi ý thức hoàn toàn nên nhớ mang máng ra là có người đã đến chỗ nó lay lay người nó gọi:

Linh Nhi!À Ry à!Cô mau tỉnh dậy đi!Ry à!Tỉnh dậy đi!

Nó rất muốn trả lời nhưng lúc đó không còn sức lực nào nữa nên lịm đi.

Nó nghĩ một lúc không ý người đó đang xoa cho nó một ít dầu gió nóng lên hai thái dương và ở sống mũi.Nó cảm thấy mặt mình đang nóng rát.Nó không thích điều này vì rất khó chịu và cả mùi hương nữa.Chúng thật sự rất khó ngửi.Mặt nó nhăn lại,tuy vậy chứ độ một lát sau nó thấy mình tỉnh táo hơn,đầu óc không còn chóng mặt nữa.Bấy giờ nó mới để ý đến người đối diện đang nhìn mình chăm chăm rồi ngạc nhiên vô chừng.

Tuấn Khải!Sao anh ở đây?

Đây nhà tôi!Tất nhiên tôi phải ở đây!

Nó nhìn quan sát phòng lần nữa rồi nhìn cái người đang cười cười mình.

Đây là nhà anh vậy sao tôi lại ở đây?

Tôi đưa cô về đây!Cô còn gì muốn hỏi?

Sao không đưa tôi về nhà tôi lại đưa tôi đến đây chứ?

Cô bị thương nặng đến vậy!Tôi đưa cô đến đây cấp cứu luôn với lại tôi cũng không về chung cư.

Đây không phải chung cư sao?

Cô có thấy cái chung cư nào có được căn phòng rộng rãi thoáng mát được như thế này không?

Nó lại nhìn quanh lần nữa rồi nói

Không!Mà sao anh không đưa tôi về chung đưa tôi về chung cư chứ!

Hôm qua tôi có buổi biểu diễn ở Bắc Kinh nên phải đi về đây gấp!Không có thời gian quay về chung cư!

Nó nhìn quần áo trên người mình rồi la lên:

Áaaaaaa!

Cô làm cái gì hét to vậy?Con nhỏ này!

Quần áo của tôi?Anh làm cái quái gì vậy hả?Hôm qua tôi đâu có mặc đồ này!

Tôi...tôi....!

Chưa để cho cậu nói hết nó bù lu bù loa lên

Anh sao dám giờ trò lơ lửng lúc tôi ngất xỉu rồi làm điều xằng bậy sao! Tên biến thái này! Huhuuuuuu! Sau này làm sao tôi có người yêu và có chồng được đây! (Tác giả: Chị này tính xa ghê á!)

Cậu vừa buồn cười lại vừa tức nữa chứ. Buồn cười trước hành động của nó, bình thường lạnh lùng kiêu sa lắm mà nay lại bần thần yếu đuối như vậy. Ai mà có thể không nhìn cười được chứ. Nhỏ này cũng đáng yêu thật. Tức ở chỗ nó dám nói cậu mắc bệnh biến thái, một nam thần như cậu lại bị xúc phạm bởi một con nhóc lớp 10 sao.

Này! Con nhóc kia! Cô dám gọi tôi như vậy sao hả! Cô đừng quên tôi là ân nhân của cô đấy!

Quần áo tôi! Anh giải thích đi chứ!

Cậu tiến sát gần chỗ nó, nó hoảng loạn nhất thời lùi lại vào góc giường cho đến khi không lùi được nữa. Tim nó lúc này đập rất nhanh, mặt đỏ ửng lại. Và nó không biết phải làm cái gì vào bây giờ.

Cô nghĩ cô có gì để hấp dẫn được một nam thần vạn người mê như tôi quan tâm hả!

Đừng đánh trống lảng! Quần áo tôi là sao? - Nó vừa định thần được tâm trí mình.

Vừa lúc đó, cánh cửa phòng bật mở. Một cô gái bước vào

Tiểu Khải à! Em tính khi nào về chung cư vậy? Có đi luôn không để chị gọi xe tới?

Sau khi nhìn thấy cảnh rất chi là tình tứ, chỉ là sát gần nhau của nó và cậu thôi cô gái đó liền đổi giọng nói

À...à...! Hai đứa cứ tự nhiên đi nhé! Chị ra ngoài trước đây! - Nói rồi chị quản lý bặm miệng cười đi ra ngoài và đóng cửa làm nó và cậu á khẩu chưa kịp nói câu nào.

Nó lấy chân đá vào người cậu đẩy ra rồi nói

Đó là ai vậy?

Cậu bị nó cho ăn cước từ trên giường lăn xuống ngã cái rầm. Mặt nhăn nhó vì đau. Cậu thét lên:

Con nhóc này! Cô có phải là con gái không vậy! Sao cứ ra tay đánh người thế hả đã vậy còn là ân nhân của cô nữa chứ!

Tôi đâu có ra tay! Tôi dùng chân mà! Đó là ai vậy? - Nó giả ngốc nhìn cậu

Chị quản lý của chúng tôi! Cũng là người thay đồ băng bó cho cô đấy! - Cậu bực bội

Do tôi không biết mà! Ai bảo anh không giải thích làm gì cho nên tôi mới hiểu nhầm!

Cũng do cô không để tôi nói đó chứ!

Đâu phải hoàn toàn do tôi!

Không cô thì tôi chắc! Mà thôi không đấu lý với cô! Cô chắc cũng đói rồi mau đi làm vệ sinh cá nhân đi rồi xuống ăn sáng!

Nhắc tới đây nó sực nhớ ra là từ hôm qua cho đến bây giờ nó vẫn chưa ăn gì cả. Bụng nó reo lên biểu tình.

Tôi không có bàn chải với khăn mặt!

Nhà vệ sinh có đầy đủ! Cô lẹ đi!

Tôi biết rồi!

Tôi xuống trước đây! - Nói rồi cậu đi ra khỏi phòng. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Tháo Đây Hả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Sau khi Tuấn Khải ra khỏi phòng,nó mới từ trên giường bước xuống đi vào nhà vệ sinh.Đi vào nơi này nó mới biết mình đang ở đúng nơi dành cho giới quý tộc thượng lưu,chỗ mà biết bao con người ham muốn và ước ao được ở đây dù chỉ một lần. Với một đứa nhà không có điều kiện như nó hay nói chính xác hơn nó chỉ là một đứa con gái nhà nghèo,căn bản ước mơ thôi cũng chưa từng dám nghĩ tới nữa.Nó ngấm ngấm mọi thứ xong rồi đánh răng làm vệ sinh cá nhân.Lúc nó đi ra thấy một cô gái trẻ đi vào phòng tay cầm một chiếc váy rồi nói:

Thưa cô!Cậu chủ dặn cô mặc âu phục này vào rồi xuống lầu ăn sáng!

Cậu chủ?Là cái tên Tuấn Khải đáng ghét đó sao chị!-Nó nghĩ ngợi đôi chút

Đúng rồi thưa cô!-Cô hầu gái nói một cách hết sức cung kính.

Em cảm ơn chị!Nhưng chị xưng hô với em bình thường là chị em đi!Em nhỏ tuổi hơn chị mà-Nó nói

Không được đâu thưa cô!Cô là người phụ nữ của cậu chủ sao tôi dám thất lễ được!

Gi CO!!!!!!-Nó hét nghe mà muốn học máu tất thờ.Cái gì mà người phụ nữ của cái tên mặt dày đó chứ.Cũng may nó không uống nước nếu không sặc đến chết rồi.

Chị à!Em không phải nhân tình của anh ta đâu ạ!Có gì đó hiểu lầm rồi ạ!-Nó vội nói tức thì

Trước giờ cậu chủ vốn chưa từng đưa bất kì cô gái nào về nhà này.Tiểu thư là người đầu tiên đấy ạ!

Không phải đâu ạ!Em chỉ là hàng xóm(bất đắc dĩ) trong cùng chung cư thôi ạ!Chị đừng gọi em là tiểu thư nữa!Em không phải tiểu thư gì gì đó đâu!Càng không phải con nhà quyền quý.Chị cứ xưng hô bình thường đi ạ!Như vậy sẽ tốt hơn đấy ạ!

À....tiểu....tiểu thư...à không em là bạn của cậu chủ à?

Cứ cho là như vậy đi ạ!-Nó cười trừ

Em bao nhiêu tuổi rồi?Tên là gì để chị gọi cho nó đỡ ngượng nhỉ?

Em tên là Linh Nhi!Em 15 tuổi! Chị cứ gọi là Ry cho thân mật!-Nó nói rồi cười tươi.

Nhìn em nhỏ như vậy chị không nghĩ em lớn như vậy đấy.

Hi!Tại ăn hoài nó không cao được ý mà!-Nó thâm oán than cho số phận của nó.

Nó vốn không phải người hay tiếp xúc và nói nhiều với người lạ nhưng với cô gái này nó cảm thấy rất gần gũi

Chị tên là Lục Lam!Chị 17 tuổi !Rất vui được làm quen với Ry!-Cô hầu gái cười

Em cũng vậy!

Đột nhiên có tiếng vọng từ dưới nhà lên

Lục Lam!Tôi bảo cô lên kêu cô ta thay đồ rồi xuống nhà chứ không kêu cô ngủ ở trên luôn nhá!-Là tiếng của Tuấn Khải.

Cô hầu gái nghe xong giật nảy mình vội nói với nó:

Em mau đi thay bộ đồ này rồi xuống phòng khách ăn đi không cậu chủ nổi giận đó!

Vâng ạ!-Nó cầm lấy bộ đồ từ tay Lục Lam

Nó vào nhà vệ sinh thay đồ.Năm phút sau cánh cửa mở ra,bước ra là một tiểu thiên thần nhỏ trong bộ váy trắng dài được thiết kế theo dạng đuôi cá trông rất yêu điệu thướt tha.Chủ nhân nhà thiết kế bộ váy này là Elisa.Một nhà thiết kế nổi tiếng đại tài đang làm mưa làm gió hot nhất hiện giờ trong ngành thời trang thế giới.

Kèm theo sau cô gái đó là một tiếng hét rất chói tai kinh khủng:

Áaaaaaaaaaaaaaaaaa!

Nghe tiếng la Tuấn Khải chạy lên theo sau đó là hai cậu nhóc thành viên của TFBoys cùng chị quản lý chạy lên theo.

Có chuyện gì vậy?-Cậu mở cửa phòng chạy vào nói

Tôi....tôi đang mặc cáicái thứ quái quỷ gì vậy nè trời!-Nó hốt hoảng

Cậu cứ tưởng việc gì gấp lắm chạy lên một tới không kịp thở luôn.Tại nhà rộng mà,nó là một căn biệt thự cấp cao dành cho ba chàng trai TFBoys ở

đấy.Ai ngờ đâu khi lên thì thấy một con nhỏ quái dị trong đời không biết vậy là cái gì.

Cô thật là.....Có vậy thôi mà cũng làm ầm lên như cháy nhà vậy!-Cậu bực bội

Cái này cũng là đồ để mặc á?Nó hỏi lấy tay che chắn trước ngực, theo nó chúng hờ hang quá .

Vì vậy này được thiết kế kiểu đuôi cá nên trông nó rất quyến rũ cộng thêm vẻ mặt ngơ ngác bối rối của nó nữa nên ai nhìn vào cũng phải bị cuốn hút không thể rời mắt khỏi nó bằng chứng là các thành viên nhóm TFBoys nhìn nó suốt không rời.Đặc biệt là Vương Tuấn Khải.Cậu nhìn nó say mê rồi ngất ngay cho đến khi bị chị quản lý lay người mới nhận thức ra được hành động của mình.

Cậu vội giả vờ ho khẽ lấy giọng nói

Cô có phải là con gái không vậy!Cái này mà cũng không biết là cái gì sao!Thật phải nói cho cô mặc cái này đúng quá là một sai lầm mà!Một con người không hiểu được trị giá của cái váy!(Tác giả: Anh nói chị ấy không phải là con gái. Vậy mà này ai ngăn ngọ dấy ta^^)

Cái này làm như quý giá lắm mà anh làm quá vậy!-Nó nói

Cậu suýt độn thổ xuống đất,con bé này thật là ngốc đặc mà.

Nói cho cô biết giá của cái váy này là 1000000 USD đấy!(tức là 22 tỉ 700 triệu tiền việt á!Mình không biết bây giờ có thay đổi không nữa trị giá trên đạt mức 99% là chính xác nhé).

Cái gì! 22 tỉ 700 triệu?Chỉ là một cái váy thôi mà sao lại mắc như vậy chứ!

Cô nghĩ bốn thiếu gia như tôi dùng đồ rẻ tiền sao!

Anh....anh ...làm sao tôi biết được chứ!-Nó có chút ngập ngừng

Vậy tốt nhất cô nên biết điều mà cảm kích tôi đi!-Cậu cười nhếch mép tỏ vẻ đắc thắng Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Nó nghe cậu hồng hách đến bực bội,gi mà cảm kích gì nữa chứ. Cậu ta cứu nó tất nhiên nó biết ơn rồi nhưng còn khoe của mua đồ mắc tiền cho nó cái này nó đâu cần chứ.Bây đặt khoa trương tráng lệ làm gì.Nó nén cơn giận xuống ném cho cậu cái nhìn với ánh mắt tha thiết đầy trù ừn khiến cậu lạnh sống vai gáy bất giác rùng mình.

Thái độ này của cô là sao đây hả?

Tôi rất cảm kích và xin chân thành cảm ơn anh vì đã cứu tôi!

Tuấn Khải ngạc nhiên trước hành động của nó. Cuối cùng nó cũng chịu để ý tới một nam thần như cậu rồi sao. Cậu cười tươi:

Giờ cô mới biết tôn trọng tôi sao!Hừm tôi không để bụng những gì cô đã gây ra cho tôi nữa.Cô cũng không cần phải xin lỗi tôi đâu!

Tuấn Khải!Có gì đó hiểu nhầm rồi!Tôi cảm ơn anh đã cứu tôi chứ đâu xin lỗi anh.Bệnh ảo tưởng của anh hơi nặng á!Có cần tôi gọi cho anh một chiếc xe tới bệnh viện Biên Hòa không?-Nó hỏi cậu.

Biên Hòa là gì vậy?Tôi chưa từng nghe đến cái tên này bao giờ.-Tuấn Khải thắc mắc gãi đầu.

À !Tôi xin lỗi nhé!Anh không biết cũng phải thôi!Tôi nhầm đây là Trung Quốc không phải Việt Nam.

Biên Hòa là gì thế?-Cậu gật gù tầm ngẩn

Đó là bệnh viện tâm thần có tiếng và giỏi nhất nước tôi đấy!Nơi đó rất thích hợp dành cho người mắc bệnh ảo tưởng như anh!-Nó nói

Tuấn Khải biết nó nói xỏ mình liền tắt ngay nụ cười trên môi

Cô dám nói bốn thiếu gia bị điên !

Chứ còn gì nữa! Phải nói anh điên nặng luôn đó!

Cô.....cô.....!-Cậu tức đến cạn lời á khẩu không la nó tiếp được

Tôi sao.....tôi gì?...À tôi biết tôi đẹp nên anh không cần phải khen tôi đâu.

Mặt cậu tối sầm lại,cảm giác như con giận đến đỉnh điểm rồi lúc này hai thành viên TFBoys và chị quản lý mới lên tiếng giải vây tình hình

Đại ca à!Anh không định đi ăn rồi về chung cư luôn sao!-Vương Nguyên nói

Đúng rồi đó lão đại!Thứ hai là anh có tiết kiểm tra rồi!Chúng ta mau xuống ăn rồi về lẹ ôn tập đi!-Thiên Ti tiếp lời

Cậu lúc này mới nhớ ra nói:

Vậy chúng ta xuống ăn thôi nào!

Nó vội nói luôn tức thì:

Đồng phục của tôi đâu rồi?

Thấy nó toàn máu me be bét tôi giục luôn rồi!

ANH NÓI CÁI GÌ?-Nó hét toáng lên

Linh Nhi !Tôi cầu xin cô đấy!Đừng có làm người khác chết vì volume khủng của cô được không hả!-Cậu gào lên

Bộ đồng phục đó sao anh dám giục chứ!Hơn năm năm ngàn ba bộ của tôi đó anh biết không hả!

Làm tương nhiều lắm chứ!Có nhiều đó cô cũng làm quá lên.

Với anh nó không đáng là bao nhưng với tôi đó là nước mắt mồ hôi công sức tôi kiếm ra đấy!Một công tử như anh thì biết cái gì hả!-Nó không bình tĩnh được nữa

Cô làm như có mỗi mình cô đi làm chắc!

Anh nhờ vào khuôn mặt và hát hò để kiếm sống.Còn tôi nhờ vào sức lao động đấy.Anh nghĩ ai cũng dễ dàng thành thói như anh à!

Cô nghĩ như thế nào mà nói nghe của tôi là dễ dàng hả!-Cậu tới gần chỗ nó giữ chặt cằm của nó bắt nó nhìn thẳng cậu, ánh mắt lóe lên tia lửa giận.

Thấy vậy,chị quản lý và hai cậu nhóc kia nhảy vào can ngăn.Nó chưa phản kháng được gì.Căn bản là cái váy này dài và bông bông quá làm nó khó khăn trong việc di chuyển đừng nói chi là đánh lộn. Một phần do cánh tay nó đang bị thương vì cú đâm ngày hôm qua do Mỹ Linh gây ra.

Hai đứa này!Thôi ngay không hả!Có chị ở đây còn làm loạn như vậy!Giờ tất cả xuống ăn sáng rồi đi về nhà!

Nghe chị đó nói,cả bốn người đi xuống phòng ăn.Họ ăn trong im lặng không ai nói với ai câu nào.Hai cậu nhóc thành viên TFBoys chỉ biết nhìn nhau rồi khẽ lắc đầu.(Ý là giờ ai mở miệng ra coi như tiêu đời).

Sau khi ăn xong,chị quản lý lái xe đưa họ về chung cư.Tuấn Khải hiện giờ ngồi bên chị quản lý.Còn nó đang ngồi giữa Thiên Ti và Vương Nguyên.

Họ tiếp tục chiến tranh lạnh lần hai,vừa lúc này tiếng chuông điện thoại reo phá tan bầu không khí im ắng.

Alo!Xin chào ông Lưu!Có việc gì quan trọng mà ông lại gọi cho tôi vậy!

Không biết đầu dây bên kia nói gì đã thấy chị quản lý vui vẻ đáp:

Vâng!Vâng!Giờ chúng tôi tới liền!Ông đợi một lát nhé!Chào ông!

Nói rồi chị quản lý cúp máy quay ngược đầu xe lại lái nhanh làm cả ba người chúm ngậm về đằng trước rồi nói

Chị xin lỗi mấy đứa!Có tin không tốt cho mấy đứa đây rồi.

Chuyện gì vậy ạ!-Ba chàng trai TFBoys đồng thanh

Ông Lưu cổ đông của công ty TF muốn mời các em tham gia gặp buổi tiệc thời trang do ông ta mới thành lập đó!

Vậy liên quan gì tới tụi em chứ!Chúng em không tham gia cũng đâu ảnh hưởng gì đâu chứ!-Cậu nói

Biết là vậy nhưng ông ta là cổ đông lớn của công ty.Sao ta có thể từ chối được chứ!-Chị rầu rĩ nói

Nhưng sao ông ta không mời chúng ta từ trước chứ!Thật là bành trướng mà!-Vương Nguyên bức xúc

Thôi ráng nhịn đi!

Nhưng còn Linh Nhi thì sao?Cô ấy đang ở đây cùng chúng ta chưa thể về được đây!-Thiên Ti nói

Ừ nhỉ!Chúng ta quên mất em ấy rồi!-Vương Nguyên hét hồn quay qua

Nhưng làm sao đây!Chúng ta quay về sẽ không kịp mất!-Chị quản lý nhìn đồng hồ lo lắng nói

Em không sao đâu ạ!Mọi người cứ làm việc của mình đi!Không cần bận tâm về em đâu!-Nó không muốn mọi người khó xử vì mình nên cười tươi.

Liệu vậy có ổn không?-Tuấn Khải im lặng giờ mới lên tiếng

Tôi không sao!-Nó trấn an . Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Nói vậy chứ nó cũng sốt ruột lắm chứ.Nó mất tích từ hôm qua tới giờ mà chắc Rin và Ren đang sốt sắng đi tìm nó. Nó rất muốn gọi cho họ nhưng ngại nỗi nó không mang theo điện thoại.Mặt nó thoáng chút lo âu và tất nhiên điều này không qua mắt được Tuấn Khải.

Cô đang lo chuyện gì sao?-Câu hỏi nó

Làm gì có gì chứ!Tôi làm sao cơ?-Nó tỏ vẻ thần nhiên nói

Cô không giấu nổi tôi đâu!Có gì mau nói trước khi chúng tôi sẽ không hỏi han gì nữa đâu.-Câu nói một cách nghiêm túc

Thật ra.....thật ra làtôi muốn mượn điện thoại của anh để gọi cho bạn của tôi được không?Từ tối qua tôi đã không về nhà.Hắn họ đang lo lắng.-Nghe Tuấn Khải nói vậy nó thành thật trả lời.

Bạn của em?Là hai cô bé hôm trước tới nhà bọn anh cùng em sao?-Vương Nguyên nhanh nhẩu hỏi

Đúng rồi ạ!Là Rin và Ren đó anh!

Lý do chính đáng!Vậy lấy điện thoại của tôi/anh gọi đi.-Cả ba anh TFBoys đồng thanh nói rồi lấy điện thoại của mình chìa ra trước mặt nó.

Nó ngớ người,cả ba đồng loạt đưa nó không biết phải lấy của ai đây nữa. Ngược nhìn ba anh nó nín thở nuốt cái ực xuống cổ họng rồi nói:

Các anh đều đưa như vậy em biết lấy của ai đây?

Của anh/tôi nè!-Đồng thanh tập hai

Vậy là của ai ạ?-Nó nhìn ba bảo bối rồi toát hết mồ hôi hột.

Của anh/tôi!-Đồng thanh tiếp lần ba

Mấy cái đứa này!Thật là!Linh Nhi!En lấy điện thoại của chị gọi cho bạn đi.-Tiếng chị quản lý lên tiếng cắt ngang cuộc đấu khẩu của ba anh em TFBoys.

Vâng!Em cảm ơn chị nhiều ạ!-Nó mừng rỡ reo lên như tìm được phao cứu sinh.

Không có gì đâu!-Chị cười tươi

Nó lấy điện thoại rồi gọi cho Rin:

Alo!Rin à!Tao là Ry nè!

Là mây hả Ry à!Sao giờ mây mới gọi cho bọn tao!Con nhỏ này mây muốn bọn tao tức đến chết phải không?Mây đã ở đâu vậy?Đang làm gì và khi nào mây về hả?-Tiếng Rin la lên và sụt sùi khóc trong điện thoại.

Nó phải đặt điện thoại cách xa tai ra một chút,lý do volume của cô bạn khủng quá đến mức bốn người ở trong xe tuy nó không mở loa vẫn nghe thấy.

À...à.....Mây đang khóc hả Rin!Đừng khóc nha!Tao xin lỗi!Đừng giận tao mà!Tao thực sự có lý do chính đáng.Bây giờ tao chưa thể về được.Tao có việc nên sẽ về sau.-Nó nói ,trong lòng có chút hối lỗi với hai nhỏ bạn. Hai cô bạn lo lắng cho nó vậy mà nó lại quên mất họ ngay khi mới tỉnh dậy chứ.Nó thậm chí oán trách mình.

Mây có lý do gì mà không nói ngay luôn với bọn tao hả.Là bạn bè bảy năm rồi cũng giấu diếm hả.Có chuyện gì mau nói sẽ được giảm sự khoan hồng theo luật của bọn tao.

Ày da.....chuyện nói ra dài dòng lắm...Bây giờ kể không tiện,tao có việc rồi.Có gì về tao nói sau nhé!Bye bye!-Nói rồi nó cúp máy luôn không để Rin kịp nói câu nào. Nó biết nếu còn gọi tiếp Rin sẽ không để nó yên.Nó hiểu nhỏ lắm vậy cũng vì lo lắng cho nó.Lát về nó sẽ nói với hai cô nàng sau.

Đầu dây bên kia,Rin và Ren đang tức lộn ruột với nó hai cô gầm gừ:

Linh Nhi!Con Ry kia!Mây dám cúp ngang máy vậy sao!Cứ đợi đó về tao sẽ tính sổ mây sau.

Nó đang ngồi trên xe

Ắt xiiiiiii!Ai nhắc mình vậy ta?Haizz lát về chúng nó xử mình mất thôi!

Nó thờ dài ảo não,ba chàng trai nhìn nó cười thầm. Còn Tuấn Khải thì nghĩ thầm trong đầu

Một con nhỏ gan lì như nó chẳng biết sợ là cái gì bị biết bao nhiêu kẻ hăm hại nó cũng chả ngán.Vậy mà lại lo sợ nhẹ hai cô bạn của nó.Xem ra có người trị được nó rồi đây.-Cậu khoái chí cười

Này!Anh làm sao vậy?Tự nhiên không có chuyện gì cười một mình vậy sao.Anh có bị làm sao không ?

Hả....hả ...Cô vừa nói gì cơ?-Tuấn Khải trở về thực tại

Tôi nói là anh có bị gì không?Ấm đầu à?

Cô dám nói bốn thiếu gia vậy sao!

Có ai như anh ngồi tự ki cười mình không!

Tôi....tôi....!-Cậu á khẩu,mỗi lần đứng trước nó đều đuối lý cả.Thật khó mà chèn ép nó bằng lời nói mà.

Đến nơi rồi mấy đứa!Xuống xe thôi nào!-Chị quản lý lên tiếng nhắc nhở

Vâng ạ!-Cả bốn người cùng nói rồi mở cửa xe rồi bước ra ngoài.

Này Ry!Cô ngoan ngoãn ra quán nước kia kia ngồi yên ở đó nhé.Đừng có đi lung tung không kéo lạc là bọn tôi không kiếm ra cô đâu.Xong rồi bọn tôi - Tuấn Khải nói rồi dúi vào tay nó một xấp tiền chỉ đối diện quán nước bên kia đường.

Không cần đưa tôi vậy đâu mà!-Không để nó nói hết câu cậu cùng các thành viên TFBBoys tiến vào buổi tiệc cùng chị quản lý luôn.

Nó đứng tiu ngầu một hồi chán quá liếc qua quán mà cậu chỉ.Mới bước vào nó vội thốt lên

Lạnh quá!Sao mà lạnh dữ vậy nè

Nó nhìn xung quanh rồi để ý ở đây người ta lấp rất nhiều máy lạnh.Do nó hay đến nhà Rin và Ren nên mới biết những thứ này.

Nó đi vào trong quán kiếm một chỗ bàn nào góc nhỏ rồi ngồi xuống.Tuy nó im hơi lặng tiếng nhưng không ngờ sự xuất hiện của nó lại làm cộng đồng mạng chao đảo,rất nhiều người chụp hình nó up lên weibo.Chưa đầy 10 phút quán nước nơi nó đến đã đông chật kín chỗ.Ai cũng muốn được chiêm ngưỡng nhan sắc tiểu thiên thần trong chiếc váy trắng tinh khôi.

Cho hỏi bé dùng gì vậy?

Bé sao?-Nó nhìn người nhân viên mặt trẻ ,nó phúng ra sữa rồi hỏi ngược lại

Em còn bé!Anh gọi là bé đúng rồi!-Cậu thanh niên đó nhìn nó rồi cười

Cậu sinh năm bao nhiêu?

Anh sinh năm 2003!Rất vui được làm quen!

Tôi 15 tuổi rồi và hiện giờ tôi đang học lớp 10, lớn hơn cậu một tuổi đấy.

Em xin lỗi vì đã thất lễ. Em không nghĩ chị lớn tuổi vậy ạ! - Cậu thanh niên đó cúi đầu xin lỗi nó

Này! Này! Đừng làm vậy! Tôi có trách cứ gì đâu. Cậu hiềm nhằm cũng đúng thôi. Tôi chỉ cao có 1m50 thôi. - Nó nói trong đau khổ

Vội lại chị đẹp quá! Chị dùng gì không ạ? - Cậu phục vụ niềm nở hỏi

Cho tôi một ly matcha milk foam nhé! - Nó nói rồi cười

Vâng! Chị vui lòng đợi ạ!

Được rồi!

Mọi người trong quán nghe cuộc nói chuyện của nó và cậu phục vụ cũng phải thốt ra

Em ấy xinh quá!

Em ấy học lớp 10 sao. Vậy mình có cơ hội rồi. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệt Tháo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35

Nó đang ngồi đợi ly matcha của nó tới, tranh thủ tận hưởng lắng nghe ca khúc giai điệu bài Only love của ca sĩ Trademark. Hiếm khi nó mới được thoải mái nghỉ ngơi như vậy. Nó đến một nơi theo sự hướng dẫn của Tuấn Khải, nơi mà không phù hợp với hoàn cảnh điều kiện của nó. Bất giác nó cảm thấy có chút ngột ngạt khó chịu với lại mọi người nhìn nó chằm chằm. Tuy không phải là lần đầu bị người khác để ý nhưng cũng là lần đầu nó ăn mặc sang trọng quý phái đến thế. Nó ngồi nơi trong góc quán Milinana tuy vậy không tránh khỏi sự ý của người khác nhưng càng làm vậy họ lại muốn biết nhiều về nó hơn. Nó bắt lặc kệ họ muốn làm gì thì làm.

Đang mải suy nghĩ có một người va vào nó

Ái! - Nó la lên

Tôi xin lỗi! Cô có làm sao không?

Tôi ngồi đây rồi mà anh cũng va vào tôi được à? Nghe có lý không chứ!

Tôi xin lỗi! Thực sự tôi đang có việc rất gấp.

Gấp của anh là việc gì chứ? Đừng đánh trống lảng như vậy!

Nó ngược nhìn người đang đối diện mình. Là một nam thanh niên tầm hai mươi tuổi, cao ráo và đeo khẩu trang đen trùm kín mít mặt và người. Nó không mấy có thiện cảm với con người này. Thật là hống hách kiêu căng và rất quái dị nữa.

Sao không trả lời hả? Tôi đang hỏi anh đó!

Anh ta cứ nhìn ráo riết xung quanh không để tâm lời nói của nó chỉ khẽ đưa tay lên miệng ra dấu hãy im lặng. Ngay từ đầu vốn không ưa anh ta rồi bây giờ anh ta còn tỏ thái độ như vậy nó không nhịn nữa nói to:

Anh kia! Anh là ai mà đụng trúng người khác vậy?

Giọng nói của nó làm mọi người xung quanh chú ý xem việc gì mà lại xảy ra xung đột lớn tiếng tới vậy.

Nam thanh niên lạ mặt đó giật mình vội chạy về phía nơi nó đang đứng ngay tức khắc bịt miệng nó lại đi xoành xoạch không để nó kịp phản ứng tí nào, còn mọi người ngơ ngác nhìn nhau không hiểu chuyện gì đang diễn ra. Đến nơi sân thượng của quán Milinana, anh ta buông tay với miệng của nó ra. Ngay khi anh ta vừa thả ra nó lập tức sử dụng tuyệt chiêu bản năng giáng vào mặt kẻ lạ mặt kia một cú đấm huyền thoại.

Anh ta té xuống rồi tháo khẩu trang ra, đưa tay lên mũi thấy máu rồi vội gào lên:

Áaaaa da Nhỏ điên này!Cô chán sống rồi à?Sao dám đánh vào mặt tôi.

Nó được mở lời tranh thủ xả nỗi bức dọc của nó đang kiềm nén từ bấy giờ:

Câu này tôi hỏi anh mới phải.Tôi ngồi sát bên góc tường trong góc rồi.Anh không lẽ không có mắt hay sao mà còn đụng trúng tôi được nữa. Cái này không lẽ được cho là vô tình à!

Cái gì cơ?Lúc đó tôi rất vội không có ý va phải cô.Cô nói lung tung đổ tội cho người khác cái gì vậy?Tôi mà lại đi để ý một đứa con gái như cô sao! - Cậu ta không chịu thua và đứng dậy đối co với nó.

Bộ tôi nói sai sao?Đã vậy còn ăn mặc rất quái dị nữa!-Nó chống tay nói

Tất nhiên là sai rồi !Đường đường một ca sĩ tiềm năng đại tài như tôi Lý Hàn Bảo Bảo mà lại bị nói là điên với quái dị sao!Ai mà chấp nhận được chứ!

Giới thiệu nhân vật mới:

Lý Hàn Bảo Bảo: 18 tuổi học lớp 12

Cao 1m77 và là một ca sĩ nổi tiếng đang được yêu thích rất nhiều hiện nay đặc biệt đối với fangirl.

Học chung trường với nó và 3BB.Sức hút của anh không kém gì nhóm TFBoys.

Thấy nó im lặng không nói gì anh ta cười khoái chí. Cuối cùng con nhỏ đó bị anh làm cho thuần phục.Cũng phải biết anh là ai chứ.Phải thay đổi thái độ thôi.Anh mở lời:

Cô biết điều rồi chứ gì!Không cần phải nghĩ cách để xin lỗi tôi đâu.Tôi là người có lòng vị tha mà.

Anh này!Sáng nay đi làm hay học gì đó anh đã uống thuốc chưa vậy.Ngưng ảo tưởng mơ mộng đi.Anh là ca sĩ kìa anh chứ.

Nụ cười trên mặt anh được thu lại ngay nhìn nó với ánh mắt tóe lửa.

Tính gây sự chú ý với tôi sao!Đừng nghĩ vậy.Tôi sẽ không xiêu lòng đâu.Giả vờ mình ngốc nghếch muốn người khác thương hại sao!Cô nên hạ màn đi.

Nó không tin nổi vào những lời của anh ta. Thật là người quá tự mãn và hoang tưởng mà.Anh ta nghĩ anh ta là ai muốn làm gì cũng được sao.Không dễ như vậy đâu.

Tôi muốn gây sự chú ý hay muốn một ai đó quan tâm mình tôi sẽ dùng chính sức lực và trí tuệ của bản thân chứ không hèn hạ đi dùng cách lấy lòng thương hại của người khác đâu.Ca sĩ như anh chẳng có hứng để tôi phải quan tâm.Tôi còn không biết anh có phải là ca sĩ thật không nữa.Tôi không rảnh đối co với anh.Tôi đi đây.

Dứt lời,nó đi xuống cầu thang để mặc cho Bảo Bảo phải khó hiểu.Anh tức giận nắm chặt tay lại vo thành nắm đấm.

Cô đợi đó!Tôi sẽ không để qua vụ này đâu.Dám làm nhan sắc tôi bị thể này.

Lúc nó đi về lại vị trí ngồi cũ cậu nhóc phục vụ lớp 10 ban này lại chỗ nó đặt trên bàn một ly matcha mà nó đã yêu cầu.

Xin lỗi vì đã để chị phải chờ lâu!Nay quán em đông khách quá nên phục vụ chờ nước hơi lâu ạ!

Nó cười xã giao nhẹ nói:

Không sao!Cảm ơn cậu!

Vâng!Chúc chị thưởng thức vui vẻ ạ!-Nói rồi cậu thanh niên đó lui đi

Về nó,chưa bao giờ nó phải chờ ai đó và đây là lần đầu tiên nó được trải nghiệm cảm giác, khi nào họ mới kết thúc buổi tiệc đây.Nó đang sốt ruột nóng lòng muốn về nhà sớm với hai nhỏ bạn thôi.Không có gì để nó làm hiện giờ cả. Thật nhàm chán mà. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây* Hà được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Nó đảo cái muỗng đánh tan vị trà trong ly rồi ngó quan sát xung quanh,ngồi không thực sự rất chán.Một đĩa năng động như nó không thể cứ ngồi im được.Mà dạo chơi cũng không thể vì nó bị mù đường không khéo lạc thì khổ.Chỉ còn cách ngoan ngoan ở đây chờ bộ tam hoàng tử xong việc rồi về thôi.

Tại lúc đó,ngay tại nhà hàng Five Times ,các vị khách đã có mặt đông đủ,họ cùng nhau cười đùa vui vẻ nói chuyện,số khác tranh thủ gặp những người có quyền lực quy mô lớn đi nhing bơ cầu xin sự giúp đỡ giúp tập đoàn của họ,còn những người phục vụ đi đi lại lại phục vụ khách.Mọi thứ thật tấp nập ồn ào,ngay lúc này cánh cửa phòng mở ra,ba chàng trai bước vào làm tâm điểm của sự chú ý.Ai cũng phải thốt lên đặc biệt là những cô gái và các quý bà.

Ôi!Nhóm TFboys kia!Có phải là họ không!

Đúng là thật rồi!Ông chủ tịch Luru chịu đầu tư quá!

Các anh ấy thật đẹp trai và tài giỏi!

Họ bước vào sảnh lễ ,chỉ nhẹ nhàng cười nhẹ lấy lệ làm xã giao có lẽ cho phải phép phận hậu bối với lại nhỏ tuổi. Cả ba bảo bối đều không muốn tới những nơi như thế này nếu không phải do tình thế bắt buộc,ở trong địa vị phải tới đây.Trong này toàn những loại người đấu đá tranh giành nhau,chờ thời cơ xé xác đập nhau xuống tuy bề ngoài họ rất tươi cười và thân thiện.Kẻ mạnh là kẻ có quyền lực trong tay.Sự giả tạo của họ chỉ những người trong giới showbiz mới biết được thôi.Nơi này thật rất ngọt ngào cũng may TFBoys đã quá quen với cảnh này nên họ không còn cảm thấy lạ nữa.

Ông Luru chủ buổi tiệc bước ra niềm nở cười:

Chào TFBoys!Tôi rất vui mừng vì các cậu đã tới.Xin lỗi vì không kịp báo trước nhé.Tôi bận bịu quá.

Nụ cười giả tạo của ông ta sao họ không nhận ra chứ.Ông ta đóng kịch và họ cũng là vị khách được mời đến để diễn thôi.

Xin chào Luru tổng!Cảm ơn ông đã ngó ý mời chúng tôi.Chúc buổi tiệc thời trang thiết kế của ông gặp may mắn và ngày càng phát triển hơn.-Tuấn Khải thay mặt cả nhóm đại diện nói

Ồ!Cảm ơn ba cậu bé!Tôi rất vui khi được nghe những lời này.Tôi đã nghe danh tiếng các cậu rất nhiều thật rất tiếng tăm lẫy lừng cũng đã gặp qua vài lần ở công ty TF nhưng đây là lần đầu tiên được trò chuyện cùng các cậu.

Ông Luru nói quá rồi!Chúng tôi chỉ là những nhóm nhạc nhỏ còn thiếu kinh nghiệm và có nhiều sai sót.Mong ông chỉ giáo thêm.-Vương Nguyên nói

Ây ây... Các cậu khiêm tốn quá rồi!Thật tôi cũng không có gì để các cậu phải học hỏi cả.Các cậu rất tài năng,nếu giúp được gì cứ nói tôi sẽ giúp!-Nói rồi ông ta cười hà hà,ngoài mặt nói vậy,trong lòng rất vui sướng khi nghe những lời nói của ba bảo bối.

Tôi rất muốn được trò chuyện cùng các cậu nhiều hơn nhưng còn nhiều khách quá.Tôi còn phải qua bên đó đón tiếp,tôi phải đi rồi.Có gì gặp sau nhé!

Chào ông!-Cả ba đồng thanh

Sau khi ông ta đi các anh thờ phào nhẹ nhõm,thực sự rất khó chịu khi đối diện với người như ông ta nhưng ngoài mặt vẫn phải nói những lời cảm kích nhờ vả.Biết là giả tạo nhưng vẫn đành phải tuân theo.

Giờ cả ba đang sốt sắng trong lòng,không biết giờ nó sao rồi.Phải đợi ba anh lâu như vậy nó có chịu ngồi yên không hay lại đi lung tung. Nó không biết đường đi sẽ rất nguy hiểm.Họ rất muốn ra khỏi đây nhưng buổi tiệc còn chưa bắt đầu nữa.Mong rằng nó sẽ không có chuyện gì.

Ngồi không suốt nó cuối cùng không chịu được gọi người tính tiền.

Của tôi hết bao nhiêu vậy ?

Của chị hết 100 tệ ạ!

Cái gì!100 tệ ả!(tương đương với 320. 170 VNĐ)

Vâng đúng ạ!-Người phục vụ nhìn thái độ nó cười thầm

Có gì nhầm lẫn ở đây không vậy? -Nó hỏi lại cho chắc

Không ạ!

Nó đành ngậm ngùi lấy số tiền Tuấn Khải cho mà khóc thầm trong lòng đưa cho người phục vụ.Không thể tin được chỉ ly nước thôi mà mắc vậy,với số tiền đó nó có thể ăn no được bao nhiêu bữa cơm trong vòng tháng,hoặc có thể mua được ba thùng mì ăn trong mấy tháng rồi.Lần sau đúng là trước khi gọi món gì nó phải xem giá cả trước đã. Thật là hoang phí mà.Quán mà Tuấn Khải chỉ nó là quán dành cho giới thượng lưu mà lại không mắc sao được.Nó ngồi đếm số tiền anh ta đưa cho rồi ngó người ra

What!Anh ta đưa mình 1000 nhân dân tệ sao!Sao mà nhiều vậy chứ?(tương đương với 3.343.000 VNĐ)

Sau một hồi đắn đo suy nghĩ nó bực bội nói

Không nghĩ nữa!Nhức đầu quá!Đi ra ngoài xiu cho thoáng đầu óc đã. Ngồi đây hoài lạnh quá.

Nó bước ra khỏi quán và đi ra ngoài.Nó thích thú nói:

Ấy dà!Thoải mái quá!Thật ấm áp!

Nó nhảy chân sáo nhưng hơi khó khăn vì cái váy dài bông bênh này làm nó khó chịu quá.Không chạy nhảy được gì cả.

Lúc này nó đang nhìn bên kia đường thấy một em gái nhỏ rất dễ thương mặt phúng phính đang chạy nhảy tay cầm theo trái bóng nhỏ.Cô bé tuột tay làm trái bóng rơi xuống lăn ra giữa đường.Bé gái đó chạy theo định lấy lại quả bóng.Nó la to lên

Em gái à!Không được chạy ra đường.

Nói rồi nó lao ra chỗ em bé đang đứng ôm cô bé vào lòng mình.Ngay lúc này một chiếc xe ô tô đang lao tới. Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Từ Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37

Rầm.....!!!!!!! Kít.....!!!

Tiếng xe vang lên dữ dội,ngay trên đường là một thân hình nhỏ nhắn đang nằm sõng soài.Tay cô gái nhỏ đang ôm chặt đứa bé gái vào lòng

Đi đứng kiểu gì vậy!Chán sống à!-Tiếng người tài xế hét lên rồi bỏ đi

Nó mở mắt ra,mắt vài phút nhắm thờ vì hành động vừa rồi may là cũng thắng kịp.Do hoảng sợ quá nên nó bất động,người cứng đờ.

Chị ơi!Chị có sao không ạ?-Tiếng bé gái kêu lên

Nghe những lời đứa bé gọi nó tỉnh táo lấy lại được ý thức:

Chị không sao!Em có sao không?

Em không sao ạ!

Nói rồi,nó liền đứng dậy kiểm tra tay chân bé nhỏ xem có bị trầy trụa gì không.Khi thấy không sao rồi nó thở phào nhẹ nhõm rồi dắt đứa bé qua đường.

Sau khi dắt đứa bé qua đường đứng trước nhà hàng nơi nhóm TFBoys tham dự.

Cảm ơn chị nhiều ạ!Á đầu gối chân phải chị chảy máu kìa.Làm sao đây!

Lúc này nó mới nhìn xuống chân mình,tuy nãy giờ thấy hơi rất đau xiu nhưng vết thương này với nó không nhằm nhò gì.

Không sao đâu bé à!Chị trầy trụa chút thôi lát là hết ấy mà.Chị phải đi rồi!Lần sau nhớ cẩn thận không được qua đường một mình biết chưa.Muốn qua phải có người dắt đấy!

Không được đi!Chân chị đang bị thương vì cứu em mà.Chị phải đi theo em

Không cần đâu!Chị lớn rồi chị tự lo được mà!

Không để nó nói hết đứa bé gái đó kéo nó vào trong nhà hàng luôn.Thấy vậy,nó hốt hoảng:

Bé à!Nơi này chúng ta không vào được đâu!

Đừng lo!Cứ đi theo em đi mà!-Cô bé tiếp tục lôi nó vào

Khoan đã!Người lạ này là ai!Không thể tùy tiện vào được!-Người vệ sĩ canh cửa đưa tay chặn không cho nó vào

Thấy chưa!Chị đã nói rồi mà!Chị không sao đâu!Cứ để chị về đi mà!-Nó nhìn đứa bé nói bằng giọng khản thiết

Các người mau tránh ra!Đây là khách quý của tôi!-Đứa bé nói bằng giọng đáng sợ lạnh lẽo thay vào giọng hồi nãy nói với nó

Thưa tiểu thư!Lão gia có lệnh là.....!

Lệnh gì tôi sẽ nói với bố tôi sau giờ mau tránh ra không muốn cái mạng mấy người không yên đâu!

Nghe đứa bé nói nguyên hàng vệ sĩ tản ra làm hai mở đường đón tiếp một cách hết sức cung kính.Còn nó thì trở mắt ngạc nhiên ra,không ngờ con bé này lại quyền uy đến thế.Nó bị kéo trong đầu mãi suy nghĩ không biết mình đang được dẫn tới căn phòng nào.Khi tới nơi này ,một căn phòng chờ vip được trang trí hết sức lộng lẫy và sang trọng.Nó ngo quanh căn phòng

Chị ngồi xuống đây đi!

À.....ừm!

Đột tí nhé!Ba mẹ em sắp tới đây rồi.Em đã thông báo với họ rồi!

Không sao mà!-Nói rồi nó cười nhẹ

Một lát sau,cửa phòng được đẩy ra,bước ra là hai vợ chồng lớn tuổi bước vào

Ôi!Tuệ Tuệ con có làm sao không?

Tuệ Tuệ của bố!

Đứa bé gái chạy ra ôm lấy bố mẹ rồi trả lời:

Con không sao rồi!May mà có chị này giúp con không xe tông vào con rồi.

Lúc này hai vợ chồng mới chạy ra chỗ ân nhân

Cảm ơn cô gái!Cô là ân nhân đã cứu mạng con gái tôi sao.

Vâng !Cháu chào hai bác ạ!

Cháu tên gì?

Cháu là Linh Nhi!Gọi cháu là Ry cũng được à

Cảm ơn cháu nhiều lắm. Tuệ Tuệ nhà ta rất ngoan.Nay ham chơi nên chạy ra mà không ai để ý.

Không có gì ạ!

Mẹ ơi!Chị ấy vì cứu con nên chân bị chảy máu rồi.

Vậy sao!Người đâu!Mau cho y tá gọi vào phòng này ngay.-Nghe cô con gái nói bà Lưu liền lập tức vội vã hỏi thúc gọi người tới . Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Ngay lập tức,hai, ba người mặc đồ y tế chạy vào kiểm tra chân nó rồi rửa vết thương xong lui đi.

Cô sao rồi cô gái?

Tôi không sao rồi!Cảm ơn bà đã hỏi!

Tôi phải cảm ơn cô mới đúng.Cô là khách quý đặc biệt của gia đình chúng tôi mà.Thành thật cảm ơn cô.

Không sao ạ!Phu nhân đừng khách sáo quá!Cháu không sao rồi.Không phải chỉ riêng Tuệ Tuệ mà với ai cháu cũng sẽ đều là như vậy.

Cháu nói vậy ta yên tâm rồi.Cháu thích thứ gì hay cần gì cứ nói chúng ta đều đáp ứng được nhu cầu của cháu.

Không cần đâu ạ!-Nó vội xua tay lắc đầu trước lời đề nghị hấp dẫn của bà Luru.

Tôi có việc phải ra ngoài trước rồi.Chào nhé!-Nói rồi ông Luru đi ra ngoài sảnh.

Vậy đâu được!Chúng tôi không thể để cháu chịu thiệt thòi như vậy được.Cháu thích gì cứ yêu cầu đi.Không phải ngại gì cả.

Cháu biết thưa phu nhân nhưng cháu chưa cần điều gì cả.

Cháu nói vậy chúng tôi cũng không ép nữa.Cháu cầm lấy bưu thiếp này giữ lại đi,tới khi nào nghĩ ra cái cháu cần muốn rồi tới tìm ta.

Nó lưỡng lự một lúc rồi cầm lấy tờ giấy bà Luru đưa rồi cất vào túi nhỏ.

Cháu không sao rồi!Cháu xin phép về trước đây ạ!

Để tôi cho người đưa cháu về!

Không cần đâu ạ!Xỉu cháu về với bạn ạ!

Cháu đi cùng bạn vậy bạn cháu đâu?

Cậu ấy có việc nên đi xỉu quay về ạ!Cháu xin phép đi trước.

Được rồi!Vậy chào cháu!

Chào phu nhân ạ!-Nói rồi nó đi ra ngoài.

Em chào chị ạ!Chị tên là gì thế?-Tiếng cô bé Tuệ Tuệ vang lên chạy theo nó

Chào em nhé!Chị tên là Linh Nhi.Em gọi chị Ry cũng được nè!

Chị đi mạnh giỏi nhé!

Cảm ơn em!Chào Tuệ Tuệ nhé.

Nó đi tiếp,ngang qua lối hành lang rồi tìm đường ra ngoài.

Này cô!Cô là ai thế?

Nghe tiếng nói nó quay lại nhìn người lạ mặt đang chạy tới chỗ nó.Là một cô gái trẻ rất xinh đẹp và ăn mặc sành điệu tầm 19 hay 20 tuổi.

Cô gọi tôi sao?Có gì không vậy?

Bộ váy cô đang mặc trên người là từ đâu mà ra hả?

Một người bạn cho tôi mượn mặc tạm.

Cái gì cơ!Cô lừa tôi á!Cô quen biết ai rộng rãi tới mức cho cô mượn mặc tạm vậy.

Tôi.....tôi.....!-Do bị hỏi tức thời nên nó không biết phản ứng sao.

À!Vậy là cô nói dối chứ gì!Cô ăn cắp ở đâu nói mau trước khi tôi gọi cảnh sát tới bắt cô.

Tôi không có lấy đồ.Có người đưa cho tôi thật mà.Cô đang vu khống người khác đấy.

Một nhà thiết kế nổi tiếng Elisa như tôi mà lại vu khống cho một con nhỏ quê mùa như cô sao.

Nó không nhin nữa liền nói:

Này cô !Cô là một người quyền uy sao hành xử kém vậy hả!

Cô.....cô.....!-Cô thiết kế đồ á khẩu một lúc rồi nói tiếp

Nói cho cô biết chiếc váy cô đang mặc do chính tay tôi thiết kế đấy.

Nó nhìn cô gái này rồi nói:

Nếu cô thật sự là người thiết kế vậy tại sao nó biến mất mà cô không biết.

Tôi.....tôi.....không phải nó biến mất mà em trai tôi đã mua chiếc váy này nhưng không hiểu sao giờ nó lại ở ngay trên người cô.

Em trai cô là.....?-Nó ngập ngừng hỏi

Là Vương Tuấn Khải trưởng nhóm TFBoys.Mà tại sao tôi phải nói cái này cho cô nghe nhỉ.

Nó đang định phân trần giải thích thì có tiếng nói

Chị Elisa!Sắp đến giờ ra mắt sản phẩm mới của chị rồi kìa!Sao chị còn ở đây!

Nghe giọng nói quen thuộc nó ngược qua rồi thốt lên:

Tuấn Khải!

Linh Nhi!Sao cô ở đây?

Hai người biết nhau à!-Tiếng của Elisa vang lên

Vâng!Cô ta là hàng xóm và cũng là bạn chung trường với em.-Cậu giải thích.

Vậy chiếc váy của chị cũng là em mua đưa cho cô bé này à?

Vâng ạ!

Cô bé là bạn gái của em sao tiểu Khải?-Elisa cười khúc khích

Không phải ạ!-Nó và cậu đồng thanh

Sao em chịu bỏ ra số tiền lớn chỉ để mua cái váy thôi chứ.

Lúc đó em không có thời gian,buổi biểu diễn gấp rút quá nên may lúc ngang qua nhà chị chạy vào lấy đại bộ đồ ấy chứ.Không ngờ lấy nhầm bộ mặc tới vậy.

Vậy mà anh nói với tôi là một nam thần như anh không bao giờ xài đồ rẻ tiền sao.Hóa ra lấy nhầm Tôi nhìn nhầm anh rồi.

Tuấn Khải khóc thầm cốc đầu mình cái rồ đầu.Đúng là cái miệng hại cái thân. Thật xấu hổ quá!Cậu lảng sang đề tài khác:

Sao cô lại ở đây?Tôi đã nói đợi tôi ở quán nước bên kia đường đi mà.

Ngồi yên một chỗ chán lắm.Nãy lúc tôi ra khỏi quán thấy có bé gái từ nhà hàng này bước ra ngoài chơi băng qua đường xong tôi chạy lại ôm bé vào lòng vì một cái xe đang lao tới may là thắng kịp.

Nó cười vô tư nói không để ý mặt ai đó đang biến sắc tới dần.

Con nhỏ ngốc này!Cô chán sống à!Hôm qua không có tôi suốt nửa thì cô mất mạng rồi hôm nay thì lại liều lĩnh như vậy.Cô có mười cái mạng chắc.Không lo cho bản thân đi lo cho người khác.-Tuấn Khải hét to

Gi chứ!Sao lại lớn tiếng với tôi như thế hả! Đăng bởi: admin

Bạn đang đọc truyện *Cô Bé Ngốc Khi Nào Em Mới Chịu Làm Tư Diệp Thảo Đây Hà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.